

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2017/1795

av den 5 oktober 2017

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina och om avslutande av undersökningen av import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Serbien

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.4, och

efter samråd med medlemsstaterna, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE**1.1 Inledande**

- (1) Den 7 juli 2016 inledde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) en antidumpningsundersökning beträffande import till unionen av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland, Serbien och Ukraina (nedan kallade *de berörda länderna*) på grundval av artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 (nedan kallad *grundförordningen*). Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾ (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*).
- (2) Undersökningen inleddes till följd av ett klagomål som ingavs den 23 maj 2016 av European Steel Association (nedan kallad *Eurofer* eller *klaganden*) som svarar för mer än 90 % av unionens sammanlagda tillverkning av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål.

1.2 Berörda parter

- (3) I tillkännagivandet om inledande uppmanade kommissionen berörda parter att delta i undersökningen. Den informerade uttryckligen klaganden, andra kända unionstillverkare, kända exporterande tillverkare, de berörda ländernas myndigheter, kända importörer, leverantörer och användare, handlare samt intresseorganisationer om inledandet av undersökningen och inbjöd dem att delta.
- (4) De berörda parterna gavs möjlighet att lämna skriftliga synpunkter och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden. Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl att höra dem gavs tillfälle att bli hörda.

1.3 Stickprovsförfarande

- (5) I tillkännagivandet om inledande uppgav kommissionen att den kunde komma att använda sig av ett stickprovsförfarande vad gäller de berörda parterna i enlighet med artikel 17 i grundförordningen.

⁽¹⁾ EUT L 176, 30.6.2016, s. 21

⁽²⁾ Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland, Serbien och Ukraina (EUT C 246, 7.7.2016, s. 7).

a) Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare

- (6) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att den gjort ett preliminärt urval av unionstillverkare. Kommissionen gjorde ett urval på grundval av de största representativa produktions- och försäljningsvolymerna, samtidigt som man försökte säkerställa geografisk spridning. Kommissionen uppmanade berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära urvalet, men mottog inga synpunkter.
- (7) Det slutgiltiga urvalet bestod av sex unionstillverkare från fem olika medlemsstater. Urvalet representerar över 45 % av tillverkningen i unionen.

b) Stickprovsförfarande avseende icke-närstående importörer

- (8) För att kommissionen skulle kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, bad den de icke-närstående importörerna att lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande. Samtliga sju importörer som gav sig till känna var medlemmar av ett konsortium, "konsortiet för import av varmvalsade platta produkter" (nedan kallat *konsortiet*). Konsortiet har inrättats tillfälligt för att undersöka mer än 30 användare och icke-närstående importörer med hemvist främst men inte enbart i Italien. Det rör sig främst om små och medelstora företag.
- (9) Stemcor London Ltd, som är medlem av konsortiet, valde att samarbeta fullt ut genom att besvara ett frågeformulär. Denna icke-närstående importör hade sin hemvist i London, Förenade kungariket och bedrev handel med den berörda produkten till ett värde av mer än 30 miljoner GBP under undersökningsperioden. Denna icke-närstående importör besöktes på plats.

c) Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare

- (10) Mot bakgrund av det fåtal exporterande tillverkare i Iran, Ryssland, Serbien och Ukraina krävdes inget stickprovsförfarande för dessa länder.
- (11) Med tanke på det stora antalet berörda exporterande tillverkare i Brasilien bad kommissionen samtliga exporterande tillverkare i Brasilien att lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande för att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval. Dessutom bad kommissionen Brasiliens beskickning i EU att identifiera och/eller kontakta andra eventuella exporterande tillverkare som kunde vara intresserade av att delta i undersökningen.
- (12) Fem tillverkare tillhandahöll informationen och gav sitt samtycke för att delta i stickprovsförfarandet. Kommissionen fann att två av dessa företag var närstående och betraktade dem därför som (en grupp av) exporterande tillverkare.
- (13) I enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen gjorde kommissionen ett urval bestående av tre exporterande tillverkare på grundval av den största representativa exportvolym till unionen som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen samrådde kommissionen med alla kända exporterande producenter och med de brasilianska myndigheterna om stickprovsurvalet. Inga synpunkter inkom.
- (14) Urvalet utgör 97,3 % av den totala exporten till unionen från Brasilien enligt rapporterna från de fyra samarbetsvilliga exporterande tillverkarna.

1.4 Svar på frågeformuläret

- (15) Kommissionen skickade frågeformulären till klaganden, samtliga tillverkare i unionen som ingår i urvalet, alla kända exporterande tillverkare i Iran, Ryssland, Serbien och Ukraina samt de tre tillverkarna i Brasilien som ingår i urvalet, samt till användare och importörer som gett sig till känna inom de tidsfrister som angivits i tillkännagivandet om inledande.
- (16) Svar på frågeformuläret inkom från Eurofer, de sex tillverkarna från unionen som ingår i urvalet och närstående stålcentraler, en användare från konsortiet, en icke-närstående importör som ingår i urvalet och nio grupper av exporterande tillverkare i de berörda länderna.
- (17) Dessutom inkom synpunkter från konsortiet efter inledandet av förfarandet. Flera användare, främst från Polen och de baltiska länderna, den lettiska arbetsgivarföreningen samt den lettiska fackliga organisationen för maskin- och metallbearbetningsindustrin lämnade också in synpunkter efter inledandet av förfarandet.

1.5 Kontrollbesök

- (18) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla de uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för att kunna fastställa dumpning och därav följande skada samt för att fastställa unionens intresse. Kontrollbesök i enlighet med artikel 16 i grundförordningen genomfördes i följande företags lokaler:

Unionstillverkare:

- ThyssenKrupp Steel Europe AG, Duisburg, Tyskland
- Tata Steel Ijmuiden BV, Velsen-Noord, Nederländerna
- Tata Steel UK Limited, Port Talbot, South Wales, Förenade kungariket
- ArcelorMittal Mediterranee SAS, Fos-sur-Mer, Frankrike
- ArcelorMittal Atlantique et Lorraine, Dunkerque, Frankrike
- ArcelorMittal España SA, Gozón, Spanien

Användare:

- Marcegaglia Carbon Steel Spa, Gazoldo degli Ippoliti, Italien

Icke-närstående importör:

- Stemcor London Ltd, London, Förenade kungariket

Exporterande tillverkare i Iran:

- Mobarakeh Steel Company, Mobarakeh, Esfahan, Iran

Närstående handlare i unionen:

- Tara Steel Trading GmbH, Düsseldorf, Tyskland

Exporterande tillverkare i Ryssland:

- "Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron & Steel Works" (nedan kallad PJSC MMK eller MMK), Magnitogorsk
- Novolipetsk Steel, (nedan även kallad NLMK), Lipetsk
- PAO Severstal, (nedan kallad Severstal) Tjerepovets.

Närstående stålcentral/handlare/importör i unionen:

- SIA Severstal Distribution, Riga, Lettland

Närstående handlare/importörer utanför unionen:

- NOVEX Trading (Swiss) SA (nedan kallad Novex), Lugano, Schweiz
- MMK Steel Trade AG, Lugano, Schweiz
- Severstal Export GmbH (nedan kallad SSE), Lugano, Schweiz.

Exporterande tillverkare i Serbien:

- Zelezara Smederevo d.o.o., Smederevo, Serbien

Närstående importör i unionen:

- Pikaro, s.r.o., Kosice, Slovakien

Exporterande tillverkare i Ukraina:

Metinvest Group

- Integrated Iron and Steel Works (nedan kallad Zaporizhstal), PJSC, Zaporizjzja, Ukraina
- Ilyich Iron and Steel Works of Mariupol, PJSC, Mariupol, Ukraina (kontrollerad av kontoren för Metinvest International SA, Genève, Schweiz)

Närstående handlare i Ukraina:

- Limited Liability Company Metinvest-SMC, LLC, Kiev, Ukraina

Närstående handlare utanför unionen:

- Metinvest International SA, Genève, Schweiz

Närstående importör i unionen:

— Ferriera Valsider SpA, Vallese di Oppeano VR, Italien

Exportörer tillverkare i Brasilien

— ArcelorMittal Brasil SA, Serra, Brasilien

— Companhia Siderúrgica Nacional, São Paulo, Brasilien

— Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais SA, Belo Horizonte, Brasilien

Närstående stålcentral/handlare/importör i unionen:

— Lusosider Aços Planos SA, Lissabon, Portugal

1.6 Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod

- (19) Undersökningen av dumpning omfattade perioden från och med den 1 juli 2015 till och med den 30 juni 2016 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller *UP* i tabeller). Undersökningen av hur de faktorer utvecklades som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2013 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

1.7 Registrering av import

- (20) Den 11 oktober 2016 ingav klaganden en begäran om registrering av import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål från de berörda länderna i enlighet med artikel 14.5 i grundförordningen. Den 21 november 2016 tillhandahöll klaganden uppdaterade importuppgifter enligt sin begäran om registrering. Efter noggrann analys av begäran och underlag drog kommissionen slutsatsen att villkoren för registrering endast uppfylldes med hänsyn till import från Brasilien och Ryssland.
- (21) Kommissionen offentliggjorde därför den 6 januari 2017 en genomförandeförordning där import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål från Brasilien och Ryssland ska registreras ⁽¹⁾ från och med den 6 januari 2017.

1.8 Efterföljande förfarande

- (22) Den 4 april 2017 underrättade kommissionen alla berörda parter genom ett dokument (nedan kallat *informationsdokumentet*) att den skulle fortsätta undersökningen utan att införa provisoriska åtgärder mot import till unionen av den berörda produkten med ursprung i de berörda länderna. Dokumentet innehöll de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för kommissionens beslut att fortsätta undersökningen utan att införa provisoriska åtgärder.
- (23) Efter utlämnandet av informationsdokumentet lämnade de berörda parterna in skriftliga inlagor med synpunkter på informationen och resultaten som presenterats. De berörda parter som begärde att bli hörda gavs tillfälle att bli hörda.
- (24) Den 4 maj 2017 hördes klaganden av förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden. Den 15 maj 2017 ägde förhandlingar ägde rum med två ryska exporterande tillverkare, nämligen MMK och PAO Severstal. Den 1 juni 2017 hördes konsortiet. Den 8 juni 2017 hördes klaganden en andra gång. Dessutom hördes den ukrainska exporterande tillverkaren Metinvest Group den 13 juni 2017.
- (25) Kommissionen beaktade samtliga muntliga och skriftliga synpunkter på dokumentet som lämnats in av de berörda parterna innan det slutliga avgörandet. Dessa synpunkter har behandlats i denna förordning.
- (26) Kommissionen begärde dessutom att användare som gav sig till känna i det inledande skedet skulle tillhandahålla mer information om den mekaniska verkstadsindustrin och andra sektorer för att kunna bedöma möjliga effekter av åtgärder för sektorerna i senare led utöver rör och ledningar mer exakt. Kommissionen uppmanade även berörda parter att lämna synpunkter på lämpliga åtgärdsformer om sådana fanns.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/5 av den 5 januari 2017 om registrering av import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Ryssland och Brasilien (EUT L 3, 6.1.2017, s. 1).

- (27) Efter presentationen av dokumentet gav sig ytterligare 18 användare till kända och begärde att få bli registrerade som berörda parter. Registrering som berörd part beviljades 17 av de 18 användarna. Sju av de 18 användarna bad om anonymitet av rädsla för vedergällning. Anonymitet beviljades sex av sju användare. Den kvarvarande användaren registrerades inte som berörd part eftersom den inte trots upprepade påminnelser kunde motivera sin begäran om anonymitet.
- (28) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter den ansåg nödvändiga för att uppnå sina slutgiltiga avgöranden. Därför skickade kommissionen ytterligare frågeformulär efter undersökningsperioden till de sex tillverkarna i unionen som ingick i urvalet, till 74 användare (inklusive medlemmar av konsortiet) och till 12 användarorganisationer.
- (29) Svar på frågeformulären efter undersökningsperioden inkom från samtliga sex tillverkare i unionen och från 23 användare. Dessutom inkom två av 12 användarorganisationer med ytterligare information. Klaganden, en tillverkare i unionen ⁽¹⁾ och utvalda användare (främst ⁽²⁾) baserat på geografisk spridning) informerades om att kommissionens avdelningar skulle kontrollera relevant information på plats.
- (30) Efter detta genomfördes fem ytterligare kontrollbesök under perioden 29 maj–9 juni 2017 i följande berörda parter lokaler i Europeiska unionen:
- ThyssenKrupp Steel Europe AG, Duisburg, Tyskland (tillverkare i unionen)
 - HUS Ltd, Plovdiv, Bulgarien (användare, medlem av konsortiet som anges i skäl (8))
 - Technotubi SpA, Alfianello, Italien (användare, medlem av konsortiet)
 - En italiensk användare som inte är medlem av konsortiet och som begärt anonymitet
 - Eurofer
- (31) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för kommissionens avsikt att införa slutgiltiga antidumpningsåtgärder. De gavs även möjlighet att inom en viss tid efter det slutliga utlämnandet av uppgifter inkomma med synpunkter.
- (32) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter den 17 juli 2017 (nedan kallat *det slutliga utlämnandet av uppgifter*) hördes klaganden återigen av förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden den 27 juli 2017. När Eurofer hördes lade de fram ett antal punkter rörande förfarandet och dess innehåll.
- (33) Med beaktande av tidigare uppgifter ansåg Eurofer att kommissionen hade misslyckats med att följa de rekommendationer som förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden utfärdade efter att ha hört klaganden den 4 maj 2017 (se skäl (24)). I sin rapport av den 23 juni 2017 ansåg förhørsombudet att avdelningarna bör offentliggöra dumpnings- och skademarginalerna innan unionens intresse prövas "utan de faktiska uppgifterna som används i beräkningarna" ⁽³⁾. Dessutom uppmanade ombudet kommissionens avdelningar att "lämna ut det slutliga dokumentet till de berörda parterna i god tid så att de har möjlighet att lämna synpunkter, minst 30 dagar i stället för den sedvanliga tiodagarsperioden" ⁽⁴⁾.
- (34) Kommissionen noterade att den hade tagit emot förhørsombudets rekommendationer av den 23 juni 2017 vilket var nära datumet för det slutliga utlämnandet av uppgifter (17 juli 2017). När det gäller skademarginalen fastställde kommissionen att det inte fanns några större fördelar med att offentliggöra siffror utan beräkningsgrund i slutet av juni som ett extra steg, när de berörda parterna ändå skulle få de fullständiga beräkningarna av skademarginalen genom det slutliga utlämnandet av uppgifter inom en snar framtid. När Eurofer hördes den 27 juli 2017 bekräftade klaganden att man hade tagit emot fullständig information om skademarginalen genom utlämnandedokumentet och att frågan hade blivit irrelevant. I artikel 20.5 i grundförordningen anges vad gäller tidsfristen för synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter att de uppgifter som lämnas efter ett slutligt utlämnande av uppgifter endast ska beaktas om de inkommer "inom en period som i varje enskilt fall ska fastställas av kommissionen och som ska vara minst tio dagar". De berörda parterna mottog

⁽¹⁾ Denna tillverkare i unionen valdes ut eftersom den var en av de utvalda tillverkarna i unionen som hävdade att den kunde öka sin kapacitet på kort tid.

⁽²⁾ De två användarna som ingick i konsortiet motsatte sig införandet av åtgärder. Den andra italienska användaren, som kom in sent i processen, var för att införa åtgärder.

⁽³⁾ Rapport från förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden, 23 juni 2017, HO/AK ju-ca-11.ho(2017)3604029, s. 3.

⁽⁴⁾ Rapport från förhørsombudet för handelspolitiska förfaranden, 23 juni 2017, HO/AK ju-ca-11.ho(2017)3604029, s. 4.

det slutliga utlämnandet av uppgifter den 17 juli 2017 med en tidsfrist för att inkomma med synpunkter på tre veckor, dvs. senast den 7 augusti 2017. Trots att denna tidsfrist är kortare än de 30 dagar som förhørsombudet rekommenderade, är den dubbelt så lång som den kortaste lagstadgade tidsfristen. Kommissionen ansåg därför att den i stort följt förhørsombudets rekommendation, nämligen att tillhandahålla "tillräckligt" med tid för att lämna in användbara synpunkter på ett dokument som till stora delar återger informationen som kommissionen lämnade ut till parterna i informationsdokumentet den 4 april (se skäl(22)).

- (35) Med hänsyn till sakfrågorna som inkommit till förhørsombudet beslutade kommissionen att hantera dessa i relevanta delar av förordningen nedan, eftersom de inkommit på nytt som skriftliga synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter.
- (36) Den 3 augusti 2017 hördes den iranska exporterande tillverkaren Mobarakeh Steel Company. När den iranska exporterande tillverkaren hördes lyftes frågan om ett skrivfel i dumpningsberäkningen. Den exporterande tillverkaren förklarade att vissa värden avrundats felaktigt, troligen på grund av dess längd.
- (37) Kommissionen analyserade detta påstående och drog slutsatsen att det fanns ett skrivfel i den iranska exporterande tillverkarens dumpningsberäkning, som måste korrigeras. Dumpningsberäkningen och de beräkningar som baserats på denna fick räknas om, varvid resultat blev det följande: den justerade dumpningsmarginalen och antidumpningstullsatsen för Mobarakeh Steel Company uppgick till 17,9 % och därmed uppgår det justerade minimiimportpriset till 468,49 euro per ton inklusive justering för ökningen av råvarupriset.
- (38) Alla parter informerades om denna justering genom ett ytterligare slutligt utlämnande av uppgifter den 4 augusti 2017 och ombads att inkomma med synpunkter på detta.
- (39) Kommissionen beaktade de berörda parternas muntliga och skriftliga synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter och ett ytterligare slutligt utlämnande av uppgifter som lämnats in av berörda parter före det slutliga avgörandet. Sådana synpunkter behandlas i denna förordning och om så krävs ska resultaten ändras i enlighet med detta.

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Berörd produkt

- (40) Varmvalsade platta stålprodukter tillverkas genom varmvalsning, en process för bearbetning av metall där upphettad metall förs genom ett eller flera par av varmvalsar för att minska tjockleken och göra den enhetlig, varvid metallens temperatur överstiger dess rekristallisationstemperatur. De kan levereras i olika former, dvs. i ringar eller rullar (oljade eller ej oljade, betade eller ej betade), i skurna längder (plåtar) eller smala band.
- (41) Det finns två huvudsakliga användningsområden för varmvalsade platta stålprodukter. För det första är de råvara för tillverkningen av olika stålprodukter i senare led med ett mervärde, börjande med kallvalsade⁽¹⁾ platta stålprodukter försedda med överdrag. För det andra används de som industriell insatsvara som köps av slutanvändarna för en rad olika tillämpningsområden, bland annat inom byggverksamhet (produktion av stålrör), varvsindustri, gasbehållare, bilar, tryckkärl och energiledningar.
- (42) Kommissionen beslutade att utesluta verktygsstål och snabbstål ur produktdefinitionen i antidumpningsförfarandet beträffande import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina⁽²⁾.
- (43) Eftersom det inte inkommit några synpunkter på produktdefinitionen och den likadana produkten under den särskilda undersökningen, och för att ha samma produktdefinition för olika ärenden som rör vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål, beslutade kommissionen även att utelämna verktygsstål och snabbstål från produktdefinitionen i detta fall.
- (44) De berörda parterna informerades om dessa utelämnningar genom informationsdokumentet. Kommissionen har inte fått in några synpunkter i fråga om detta.

⁽¹⁾ Kallvalsningsprocessen består i att en plåt eller ett band – som dessförinnan varmvalsats och betats – passeras genom kallvalsar (dvs. under metallens mjukningstemperatur).

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1778 av den 6 oktober 2016 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 272, 7.10.2016, s. 33).

- (45) Den berörda produkten definierades således som vissa valsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål, även i ringar eller rullar (inklusive produkter "skurna i längder" och "smala band"), inte vidare bearbetade efter varmvalsningen (varmvalsad platta), varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina.

Den berörda produkten omfattar inte

- produkter av rostfritt stål och kornorienterat kiselelektrostål,
- produkter av verktygsstål och snabbstål,
- produkter, inte i ringar eller rullar, utan reliefmönster, med en tjocklek av mer än 10 mm och en bredd av minst 600 mm, och
- produkter, inte i ringar eller rullar, utan reliefmönster, med en tjocklek av minst 4,75 mm men högst 10 mm och en bredd av minst 2 050 mm.

Den berörda produkten klassificeras för närvarande enligt KN-nummer 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10, 7225 30 90, ex 7225 40 60, 7225 40 90, ex 7226 19 10, 7226 91 91 och 7226 91 99.

2.2 Likadan produkt

- (46) Undersökningen visade att följande produkter har samma grundläggande fysiska egenskaper och samma grundläggande användningsområden:
- a) Den berörda produkten.
 - b) Den produkt som tillverkas och säljs på de berörda ländernas hemmamarknad.
 - c) Den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin.
- (47) Eftersom det inte inkommit några synpunkter bekräftade kommissionen att den berörda produkten som tillverkas och säljs på de berörda ländernas hemmamarknader och den produkt som tillverkas och säljs av unionsindustrin är likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

3. DUMPNING

3.1 Allmän metod

- (48) I detta avsnitt beskriver kommissionen den allmänna metoden som använts för dumpningsberäkningarna. I de fall där det är motiverat behandlades lands- eller företagsspecifika frågor som var relevanta för dessa beräkningar i de landsspecifika avsnitten nedan.

3.1.1 Normalvärde

- (49) Kommissionen undersökte först huruvida den totala försäljningsvolymen på hemmamarknaden för varje samarbetsvillig exporterande tillverkare var representativ, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden är representativ om den totala försäljningsvolymen på hemmamarknaden av den likadana produkten till oberoende kunder på hemmamarknaden per exporterande tillverkare motsvarar minst 5 % av det berörda företagets totala exportvolym av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden.

Normalvärdet beräknades för icke-representativa typer (dvs. de vars försäljning på hemmamarknaden utgjorde mindre än 5 % av exportförsäljningen till unionen eller som inte såldes alls på hemmamarknaden) utifrån tillverkningskostnaden per produkttyp plus ett belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna omkostnader samt vinst. Vid försäljning på hemmamarknaden som genomförts vid normal handel användes vinst per berörd produkttyp. För övriga transaktioner som inte genomfördes vid normal handel tillämpades en genomsnittlig vinst.

Kommissionen identifierade därefter de produkttyper som såldes på hemmamarknaden som var identiska eller jämförbara med de produkttyper som såldes på export till unionen och undersökte huruvida varje samarbetsvillig exporterande tillverkares försäljning på hemmamarknaden för varje produkttyp var representativ, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden av en produkttyp är representativ om den totala försäljningsvolymen av den till oberoende kunder på hemmamarknaden under undersökningsperioden motsvarar minst 5 % av den totala exportförsäljningen till unionen av den identiska eller jämförbara produkttypen.

- (50) Därefter fastställde kommissionen andelen lönsam försäljning till oberoende kunder på hemmamarknaden för varje produkttyp under undersökningsperioden för att avgöra om man kunde använda de faktiska försäljningspriserna på hemmamarknaden för att beräkna normalvärdet i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen.
- (51) Normalvärdet grundades på det faktiska priset på hemmamarknaden per produkttyp, oavsett om denna försäljning var lönsam eller inte, om
- d) försäljningsvolymen för produkttypen, vid försäljning till nettopriser som är lika med eller högre än den beräknade tillverkningskostnaden, utgör mer än 80 % av den totala försäljningsvolymen för denna produkttyp, och
 - e) det vägda genomsnittliga försäljningspriset för denna produkttyp är lika med eller högre än tillverkningskostnaden per enhet.
- (52) I detta fall var normalvärdet det vägda genomsnittet av priserna vid all försäljning på hemmamarknaden av produkttypen i fråga under undersökningsperioden.
- (53) Normalvärdet grundade sig på det faktiska priset på hemmamarknaden per produkttyp av enbart den lönsamma försäljningen på hemmamarknaden av produkttyperna under undersökningsperioden, om
- a) volymen av den lönsamma försäljningen av produkttypen i fråga utgör högst 80 % av den totala försäljningsvolymen för produkttypen, eller
 - b) det vägda genomsnittliga priset för produkttypen i fråga är lägre än tillverkningskostnaden per enhet.
- (54) Om ingen försäljning eller endast otillräcklig försäljning av en typ av den likadana produkten förekommit vid normal handel eller om en produkttyp inte sålts i representativa volymer på hemmamarknaden, använde kommissionen ett konstruerat normalvärde i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen.
- (55) Normalvärdet konstruerades genom att följande adderades till den genomsnittliga produktionskostnaden för varje samarbetsvillig exporterande tillverkarens likadana produkt under undersökningsperioden:
- a) De vägda genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader för varje samarbetsvillig exporterande tillverkarens försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden vid normal handel under undersökningsperioden.
 - b) Den vägda genomsnittliga vinst på hemmamarknaden som varje samarbetsvillig exporterande tillverkare gjorde på den likadana produkten vid normal handel under undersökningsperioden.

3.1.2 Exportpris

- (56) De exporterande tillverkarnas exportförsäljning till unionen skedde antingen direkt till oberoende kunder eller genom närstående företag som fungerade som handlare och/eller importörer.
- (57) Om de exporterande tillverkarna exporterade den berörda produkten direkt till oberoende kunder i unionen, även via importörer, fastställdes exportpriset på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten vid försäljning på export till unionen i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen.
- (58) Om de exporterande tillverkarna exporterade den berörda produkten till unionen genom ett närstående företag som fungerade som importör, konstruerades exportpriset på grundval av det pris till vilket den importerade produkten första gången såldes vidare till oberoende kunder i unionen, i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen. I enlighet med samma artikel konstruerades exportpriset även om den berörda produkten inte såldes vidare i samma skick som den importerades. I sådana fall gjordes justeringar av priset för alla kostnader som tillkommit mellan importen och återförsäljningen, inbegripet försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, samt för vinst.

3.1.3 Jämförelse

- (59) Kommissionen jämförde normalvärdet och de exporterande tillverkarnas exportpris på grundval av priset fritt fabrik.

- (60) När så var motiverat för att jämförelsen skulle bli rättvis justerade kommissionen i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen normalvärdet och/eller exportpriset för att ta hänsyn till olikheter som påverkade priserna och prisernas jämförbarhet.

3.2 Brasilien

- (61) Det fanns fem exporterande tillverkare i Brasilien under undersökningsperioden. Efter urvalet förklarade ett exporterande företag, Aperam Inox América do Sul SA, för kommissionen att man av misstag rapporterat försäljning till Afrika som endast transiterades genom unionen som exportförsäljning till unionen. Därför hade företaget inga exporters av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden. Företaget förklarade även att de har gemensamt aktieinnehav med ArcelorMittal Brasil SA (nedan kallat AMB). Mot bakgrund av detta beslutade kommissionen att dessa två företag ska betraktas som närstående företag.

Även Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais SA (nedan kallat Usiminas) och Companhia Siderúrgica Nacional (nedan kallat CSN) har gemensamt aktieinnehav. Usiminas ansåg att de skulle betraktas som icke-närstående företag eftersom det för närvarande pågår en förhandling med den brasilianska konkurrensmyndigheten vilket hindrar CSN från att utöva sina rättigheter gentemot Usiminas. Kommissionen bekräftade detta och godtog bevisningen som Usiminas tillhandahållit och drog därmed slutsats att CSN inte kunde utöva sina rättigheter gentemot Usiminas. Kommissionen godtog detta och betraktade därför dessa företag som icke-närstående. Inget av företagen hade några invändningar när kommissionen meddelade sitt beslut i dokumentet om att man inte kommer att vidta provisoriska åtgärder. Beslutet om huruvida de två företagen är närstående eller inte kan komma att ändras vid kommande översyner om den brasilianska konkurrensmyndigheten fattar ett annat beslut i framtiden.

- (62) På den inhemska marknaden sålde samtliga exporterande tillverkare den likadana produkten såväl direkt som genom närstående och icke-närstående handlare. De flesta av de sålda likadana produkterna bearbetades ytterligare till en produkt som antingen fortfarande var den likadana produkten eller blev en annan produkt i senare led.
- (63) Usiminas exporterade den berörda produkten till unionen och direkt till oberoende kunder. De övriga två exporterande tillverkarna exporterade främst (okapade) ringar eller rullar till unionen, som såldes vidare eller bearbetades vidare av det berörda företaget i unionen.

3.2.1 Normalvärde

- (64) Normalvärdet för de tre exporterande tillverkarna fastställdes i enlighet med den allmänna metod som anges i avsnitt 3.1.1 ovan.
- (65) För de tre exporterande tillverkarna baserades normalvärdet på det inhemska priset för respektive 14 %, 35 % och 91 % av produkttyperna som exporterades till unionen vilket utgör 54 %, 78 % och 99 % av den exporterade försäljningsvolymen till unionen. Normalvärdet för resterande produkttyper fastställdes enligt skäl (54) och (55).
- (66) Efter att informationsdokumentet offentliggjorts ansåg Usiminas att försäljnings- och administrationsutgifter och allmänna utgifter inte beräknats enligt nivån fritt fabrik och att vissa kostnader inte gällde den berörda produkten och därmed skulle ha utelämnats från beloppet för försäljnings- och administrationsutgifter och allmänna utgifter.
- (67) Kommissionen godtog detta och korrigerade beloppet i enlighet med detta.
- (68) Efter att informationsdokumentet offentliggjorts ansåg CSN att den senaste versionen av tabellen över försäljnings- och administrationsutgifter och allmänna utgifter som lämnats in vid kontrollbesöket skulle ha använts för att fastställa beloppet för försäljnings- och administrationsutgifter och allmänna utgifter. Denna version skulle vara mer korrekt eftersom vissa kostnader som rörde exporters endast fördelats på exportförsäljning och inte på inhemsk försäljning.
- (69) Kommissionen avvisade detta påstående eftersom fördelningsmetoden vid den senaste versionen av tabellen över försäljnings- och administrationsutgifter och allmänna utgifter som lämnats in av företaget inte kunde kontrolleras eftersom den lämnades in i slutet av kontrollbesöket. Kommissionen beräknade därför beloppet för försäljnings- och administrationsutgifter och allmänna utgifter enligt en föregående version som lämnats in under kontrollbesöket och som kunde kontrolleras. Denna version innehöll emellertid vissa fel som korrigerades manuellt av kommissionen och offentliggjordes för CSN. CSN kommenterade inte informationen ytterligare. Kommissionen fördelade inte exportkostnaderna på den inhemska försäljningen vid beräkningen. Fördelningsmetoden som kommissionen använde bestreds inte av CSN.

3.2.2 Exportpris

- (70) Exportpriset för de tre exporterande tillverkarna fastställdes i enlighet med den allmänna metod som anges i avsnitt 3.1.2 ovan.
- (71) För Usiminas, som sålde den berörda produkten till unionen och direkt till oberoende kunder, fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen.
- (72) De båda andra exporterande tillverkarna sålde den berörda produkten till unionen via berörda parter. Även för dessa exporterande tillverkare fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen eftersom kommissionen kunde kontrollera att priserna mellan de berörda parterna fastställts enligt armlängdsprincipen och följde marknadspriserna.

3.2.3 Jämförelse

- (73) Kommissionen jämförde normalvärdet och de exporterande tillverkarnas exportpris på grundval av priset fritt fabrik.
- (74) Där det var motiverat för att jämförelsen skulle bli rättvis justerade kommissionen normalvärdet och/eller exportpriset i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen för att ta hänsyn till olikheter som påverkade prisjämförbarheten. Justeringar gjordes för kostnader för transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader (mellan 3,4 % och 4,6 % som uttrycks i nettoomsättningen), avdrag, rabatter och volymer (mellan 0,2 % och 3,5 % som uttrycks i nettoomsättningen) och kreditkostnader (mellan 1,8 % och 2,3 % som uttrycks i nettoomsättningen).
- (75) Samtliga exporterande tillverkare begärde att en justering skulle göras för tullrestitution i enlighet med artikel 2.10 b i grundförordningen med motiveringen att en tullrestitution för vissa råmaterial skulle innebära att hela den inhemska försäljningen för dessa tillverkare skulle omfattas av en indirekt skatt jämfört med exportförsäljningen.
- (76) De exporterande tillverkarna kunde emellertid inte visa att förekomsten av tullrestitution skulle påverka prisjämförbarheten. Dessutom bekräftade de exporterande tillverkarna under kontrollbesöket att tullrestitutionen inte påverkar försäljningspriset. Denna begäran kunde därför inte godtas.
- (77) Usiminas begärde att en justering skulle göras för handelsled i enlighet med artikel 2.10 d i) i grundförordningen med motiveringen att tillverkarens samtliga inhemska försäljning skedde till slutanvändare, medan samtlig exportförsäljning till unionen skedde till närstående eller icke-närstående handlare.
- (78) Den exporterande tillverkaren kunde emellertid inte påvisa att det förelåg klara och tydliga olikheter i priser i de olika handelsleden vare sig på dess hemmamarknad eller på dess exportmarknad. Denna begäran kunde därför inte godtas.
- (79) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut ansåg Usiminas att justeringen för kreditkostnaden också skulle dras av när normalvärdet konstrueras.
- (80) Kommissionen avvisade detta påstående eftersom justeringen för kreditkostnaden gjorts enligt faktiska priser för att överensstämja med den överenskomna kreditperioden oberoende av det faktiska betalningsdatumet. Det är en ren prisjustering som inte är berättigad när normalvärdet ska fastställas.

3.2.4 Dumpningsmarginal

- (81) För de exporterande tillverkarna jämförde kommissionen det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den berörda produkten, i enlighet med artiklarna 2.11 och 2.12 i grundförordningen.
- (82) I sina synpunkter på det slutliga utlåtandet av uppgifter ansåg CSN att de justerade cif-värden som använts för beräkningen av marginalerna för målprisunderskridande också skulle ha använts för beräkningen av dumpningsmarginalen. Yrkandet godkändes och dumpningsberäkningen korrigerades i enlighet med detta.
- (83) Den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga tillverkarna, som inte ingår i urvalet, beräknades i enlighet med artikel 9.6 i grundförordningen. Denna marginal fastställdes på grundval av marginalerna som fastställts för de tre exporterande tillverkarna i urvalet.

- (84) Nivån på samarbetsviljan är hög i Brasilien eftersom exporten från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna utgjorde nära 100 % av den totala exporten från Brasilien till unionen under undersökningsperioden. Mot bakgrund av detta har kommissionen beslutat att fastställa den landsomfattande dumpningsmarginalen som gäller för samtliga övriga företag till samma nivå som fastställts för företaget i urvalet med högst dumpningsmarginal, dvs. Usiminas.
- (85) Dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset för kostnader, försäkring och frakt (cif-priset) vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Dumpningsmarginal
ArcelorMittal Brasil SA	16,3 %
Aperam Inox América do Sul SA.	16,3 %
Companhia Siderúrgica Nacional	73,0 %
Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais SA.	65,9 %
Annat samarbetsvilligt företag (Gerdau Açominas SA)	49,3 %
Alla andra företag	73,0 %

3.3 Iran

- (86) Det finns bara en exporterande tillverkare av den berörda produkten i Iran, som var samarbetsvillig i denna undersökning. Majoriteten av tillverkarens försäljning till unionen var direktförsäljning till oberoende köpare, även om viss försäljning genomfördes via en närstående handlare i Tyskland.

3.3.1. Normalvärde

- (87) Normalvärdet för den enda exporterande tillverkaren fastställdes i enlighet med den allmänna metod som anges i avsnitt 3.1.1. ovan. Det normala värdet för 61 % av produkttyperna som utgör 67 % av den volym som exporteras av den exporterande tillverkaren till unionen baserades på det inhemska priset vid normal handel. Normalvärdet för de återstående produkttyperna konstruerades. Om det vägda genomsnittliga priset för en produkttyp var lägre än enhetskostnaden för tillverkningen beräknades normalvärdet enligt metoden som anges i skäl (55).
- (88) Den exporterande tillverkaren ansåg också att kommissionen använde sig av en felaktig utgiftsgrad för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för normal handel och för att fastställa normalvärdet. Detta berodde på ett avrundningsfel som sedan korrigerades. Detta påverkade inte dumpningsmarginalerna som fastställts i skäl (98).

3.3.2 Exportpris

- (89) Exportpriset fastställdes med den allmänna metoden i avsnitt 3.1.2 ovan och i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen.

3.3.3 Jämförelse

- (90) Kommissionen jämförde normalvärdet och den enda exporterande tillverkarens exportpris på grundval av priset fritt fabrik.
- (91) Där det var motiverat för att jämförelsen skulle bli rättvis justerade kommissionen normalvärdet och/eller exportpriset i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen för att ta hänsyn till olikheter som påverkade prisjämförbarheten. Justeringar gjordes för transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader (mellan 1 % och 3 %), paketering (mellan 0 % och 1 %), kreditkostnader (mellan 1 % och 3 %), provisioner (mellan 0,1 % och 2 %), andra avdrag (mellan 0 % och 0,5 %) och andra faktorer (mellan 0 % och 1 %). En justering i enlighet med artikel 2.10 i) gjordes också för exportförsäljning via närstående handlare i unionen (mellan 2 % och 6 %).

- (92) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter ansåg klaganden att dessa justeringar förefaller vara höga och uppmanade därför kommissionen att förklara justeringarna ytterligare. Kommissionen kan inte lämna ytterligare information om dessa justeringar utan att lämna ut konfidentiell affärsinformation. Samtliga justeringar analyserades och kontrollerades inom ramen för kommissionens ansvar i enlighet med artikel 9.6 i grundförordningen.
- (93) Den exporterande tillverkaren ansåg i sina synpunkter på informationsdokumentet att kommissionen när den konstruerade normalvärdet inte gjort avdrag för kostnadsjusteringar. Detta påstående är felaktigt i sak eftersom kommissionen gjorde avdrag för dessa justeringar. Den exporterande tillverkaren upprepade sitt påstående i sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter. Kommissionen förklarade sin metod i detta avseende för den exporterande tillverkaren och inga andra synpunkter inkom.
- (94) Vid bedömning av kostnadsjusteringarna granskade kommissionen bevisen för justeringen för tullrestitution. Kommissionens tillgängliga bevisning visade att även om den exporterande tillverkaren erhållit vad denne betraktar som ersättning för tjänster, finns det ingen bevisning för att tillverkaren först har betalat för någon tjänst eftersom all den huvudsakliga råvaran enligt den exporterande tillverkaren hämtades på hemmamarknaden. Därför togs inte tullen ut "för material som fysiskt ingår i denna [produkt]" i enlighet med artikel 2.10 b) i grundförordningen, vilket är ett villkor för att justeringen ska kunna genomföras. Mot bakgrund av detta gjordes ingen sådan justering.

3.3.4 Dumpningsmarginal

- (95) Kommissionen jämförde det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den berörda produkten, i enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen.
- (96) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter påpekade den exporterande tillverkaren ett skrivfel i dumpningsberäkningen. Kommissionen korrigerade skrivfelet, som berodde på onödig avrundning av vissa långa värden, och ändrade beräkningen i enlighet med detta. Alla berörda parter informerades om ändringen genom ett ytterligare slutligt utlämnande av uppgifter.
- (97) Nivån på samarbetsviljan var mycket hög från Irans sida eftersom exporten från den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren utgjorde cirka 100 % av den totala exporten till unionen under undersökningsperioden. På grundval av detta fastställde kommissionen den landsomfattande dumpningsmarginalen till samma nivå som för den enda exporterande tillverkaren.
- (98) Dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset för kostnader, försäkring och frakt (cif-priset) vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Dumpningsmarginal
Mobarakeh Steel Company	17,9 %
Alla andra företag	17,9 %

- (99) I sina synpunkter på dokumentet ansåg klaganden att dumpningsmarginalen som beräknats mot bakgrund av den insamlade informationen var betydligt högre. Den berörda parten bad kommissionen att tillhandahålla ytterligare information om hur Irans dumpningsmarginal hade beräknats.
- (100) Kommissionen baserade sin beräkning på faktiska företagsuppgifter som kontrollerades på plats. Den berörda parten hade inte tillgång till information på denna nivå och detta kan möjligen förklara diskrepansen. Kommissionen kan inte tillhandahålla mer information om beräkningen utan att lämna ut den exporterande tillverkarens konfidentiella information.
- (101) I sina synpunkter på det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter begärde klaganden ytterligare information om avrundningsfelet och påpekade att en minskning på fem procentenheter av dumpningsmarginalen sannolikt inte beror på ett avrundningsfel.
- (102) Kommissionen kan inte lämna ut detaljerade dumpningsberäkningar till andra än den direkt berörda parten utan att lämna ut konfidentiell affärsinformation. Enligt förklaringen i skäl (96) ovan rörde felet den onödiga

avrundningen av vissa långa värden med mer än 13 siffror (till exempel angavs 112 769 871 468,69 felaktigt i beräkningen till 1,13). De långa värdena rörde de viktigaste exporttransaktionerna som omvandlats till den lokala iranska valutan för dumpningsberäkningen. Detta förklarar dumpningsmarginalens minskning på 5,1 procentenheter.

3.4 Ryssland

- (103) Det finns tre exporterande tillverkare av den berörda produkten i Ryssland som var mycket samarbetsvilliga i denna undersökning. Tillverkarna står för den största delen av importen av den berörda produkten från Ryssland till unionen under undersökningsperioden.

3.4.1 Normalvärde

- (104) Normalvärdet för de tre exporterande tillverkarna fastställdes i enlighet med den allmänna metod som anges i avsnitt 3.1.1 ovan. Normalvärdet för majoriteten av produkttyperna som exporteras till unionen från de tre exporterande tillverkarna beräknades därför på det inhemska priset (76 % som utgör 98,9 % av den exporterade volymen, 49 % som utgör 86,7 % av den exporterade volymen och 73 % som utgör 96,6 % av den exporterade volymen för vart och ett av företagen).
- (105) Normalvärdet för resterande typer fastställdes med metoden som beskrivs ovan i skäl (54) och (55) eftersom det antingen inte fanns någon inhemsk försäljning eller på grund av att försäljningsvolymen på hemmamarknaden var för liten för att vara representativ (mindre än 75 MT per produkttyp).

3.4.2 Exportpris

- (106) De exporterande tillverkarna exporterade till unionen direkt eller via närstående importörer i unionen eller via närstående handlare/importörer i Schweiz. De närstående företagen i Schweiz köpte den berörda produkten från de exporterande tillverkarna och sålde den sedan vidare till unionen och andra länder.
- (107) Exportpriset fastställdes enligt den allmänna metod som anges i avsnitt 3.1.2.
- (108) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut protesterade Severstal mot möjligheten att tillämpa justeringarna för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader enligt artikel 2.9 i grundförordningen på försäljning via deras närstående schweiziska handlare/importör SSE.
- (109) De ansåg att justeringar enbart bör ske på transaktionsspecifik grund för transaktioner där försäljningsvillkoren kräver att produkten levereras efter tullklarering, dvs. för transaktioner där den närstående parten agerar som importör. För merparten av försäljningen via närstående handlare/importör i Schweiz kräver inte leveransvillkoren att handlaren/importören i Schweiz förtullar sina varor. Samtidigt ansåg Severstal att deras närstående handlare/importörer i Schweiz bör betraktas som en del av tillverkarens exportnätverk och inte som importörer.
- (110) Kommissionen avvisade detta påstående. I undersökningen fastställdes att SSE inte hade en importfunktion för försäljningen av den berörda produkten vid undersökningsperioden. De olika incotermerna (CIF, CFR, FOB, DAP eller CIF) ändrar inte det faktum att SSE bedrev verksamhet som en närstående importör till unionsmarknaden. Mot bakgrund av det faktum att handlaren/importören är närstående den exporterande tillverkaren anges i artikel 2.9 i grundförordningen att informationen från en sådan handlare/importör inte är tillförlitlig och att en justering därför var motiverad.
- (111) Kommissionen konstaterade även att SSE inte kunde betraktas som en del av tillverkarens exportnätverk. Det finns ingen exklusiv förbindelse mellan moderbolaget och dotterbolaget i Schweiz när det gäller försäljning till EU. Genom undersökningen fastställdes att det även fanns andra försäljningsavdelningar inom gruppen som arbetade med export till EU. Moderbolaget i Ryssland bibehöll tre olika exportkanaler till EU för den berörda produkten, nämligen direktförsäljning, försäljning via den närstående centralen i Lettland och försäljning via den närstående handlaren/importören i Schweiz.
- (112) Kommissionen drog därför slutsatsen att justeringar av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst från alla typer av försäljningstransaktioner via den närstående schweiziska handlaren/importören bör genomföras i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen.
- (113) Efter utlämnandet av uppgifter upprepade Severstal på nytt sitt djupa missnöje med kommissionens tillämpning av artikel 2.9 i grundförordningen. Dessutom ansåg Severstal att de behandlats felaktigt av kommissionen vid jämförelsen med andra exporterande tillverkare som har närstående importörer/handlare i eller utanför unionen.

- (114) Kommissionen bekräftade att närstående handlare/importörer kan hanteras enligt artikel 2.9 i grundförordningen när de bedriver importverksamhet även om de har sin hemvist utanför unionen. Enligt vad som anges i skäl (110) var detta fallet med SSE, där de närstående handlarna/importörerna från andra exporterande tillverkare befann sig i andra situationer, beroende på varje företags varierande verksamhet.
- (115) Dessutom ifrågasatte Severstal kommissionens beslut att SSE inte kunde betraktas som en del av tillverkarens exportnätverk. När det gäller kommissionens underliggande resonemang kring Severstal, som moderbolagets fullständiga kontroll av SSE och fördelningen av vinster och förluster till moderbolaget uppvägde detta inte de faktorer som anges i skäl (111) och som pekar på motsatsen. SSE kan därmed inte betraktas som Severstals interna exportavdelning.
- (116) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut protesterade även den exporterande tillverkaren NLMK mot möjligheten att tillämpa justeringarna för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader enligt artikel 2.9 i grundförordningen på försäljning via deras närstående schweiziska dotterbolag Novex.
- (117) Man ansåg att Novex inte agerat som en närstående importör i den utsträckningen att den inte importerade den berörda produkten till unionen. Vid tillämpning av artikel 2.9 då en närstående part ska agera som importör kan inte justeringar i enlighet med artikel 2.9 tillämpas på Novex exportpris.
- (118) Till stöd för detta påstående ansåg NLMK att man på exportmarknaderna regelbundet säljer järn- och stålprodukter via två närstående handlare, nämligen Novex i Schweiz och Novexco (Cyprus) Limited i Cypern. Novex ansvarar för exportförsäljningen till unionen medan Novexco sköter försäljningen till resten av världen. Dessa företag fungerar som NLMK:s exportförsäljningsavdelningar och det finns ingen annan funktion eller avdelning inom NLMK-gruppen som hanterar sådan exportförsäljning. NLMK har ingen direkt exportförsäljning av järn- och stålprodukter.
- (119) Novex och Novexco är till 100 % dotterbolag till NLMK som ansvarar för exportförsäljningen inte bara för den berörda produkten utan för hela NLMK:s produktportfölj. Dessa två närstående företag kontrolleras ekonomiskt av NLMK, både genom NLMK-gruppens kapitalstruktur och ur en ekonomisk synvinkel. Det är viktigt att känna till att Novex och Novexco endast marknadsför produkter med ursprung i de närstående företagen inom NLMK-gruppen. Därför driver de ingen fristående ekonomisk verksamhet som skulle kunna bedrivas utanför NLMK-gruppen.
- (120) Medan hela NLMK:s exportförsäljning av järn- och stålprodukter sker genom Novex och Novexco fungerar dessa närstående företag normalt inte som importörer av dessa produkter i EU eller på andra platser, med undantag för kornorienterade elektrostålprodukter som säljs enligt DDP-leveransvillkor. All övrig exportförsäljning som genomförs av Novex och Novexco baseras på leveransvillkor som inte involverar dessa företag som importörer med hänsyn till de berörda järn- och stålprodukterna.
- (121) Därför ansåg NLMK att Novex inte kunde betraktas som "importör" av de berörda produkterna eftersom företaget inte utförde tullklarering av varor eller hade några andra funktioner som en importör har.
- (122) Dessutom ansåg NLMK att Novex personal deltar i planeringskommittén för försäljningsstrategier i NLMK-gruppen och att de genom sin kunskap om exportmarknaderna till gruppens försäljningsplanering och prissättning. NLMK känner dock inte till fullo till Novex pris till den första icke-närstående kunden men det priset fastställs gemensamt av personal från NLMK och Novex. Samtidigt är de huvudsakliga kunderna i den berörda produktsektorn, särskilt när det gäller NLMK:s exporter till unionen handelsföretag som föredrar att själva klarera tull för att optimera kostnaderna. Inköp av den berörda produkten enligt fob-villkor, plats för export och cif-villkor gör att handelsföretag med kort varsel kan sälja lasten till den destination som betalar det bästa priset vilket inte nödvändigtvis måste vara inom unionen. Detta innebär en begränsad fördel för handlare att produkten tullklareras av leverantören till unionen.
- (123) Sammanfattningsvis ansåg NLMK att medan kornorienterade elektrostålprodukter till största delen levereras direkt för bearbetning levereras andra järn- och stålprodukter till största delen till icke-närstående handlare i unionen.

Skillnaderna mellan kundtyperna innebär en skillnad i villkor gällande överenskomna incotermer och vilka roller som Novex och Novexco har. Detta innebär enligt NLMK att situationen för kornorienterade elektrostålprodukter inte är representativ för Novex faktiska roll, som genomförs med hänsyn till den berörda produkten eller andra järn- och stålprodukter. NLMK konstaterade att Novex skulle behandlas som en intern försäljningsavdelning inom NLMK.

- (124) Kommissionen påminde om att man vid bedömningen av huruvida en tillverkare och en närstående handlare ska behandlas som en enskild ekonomisk enhet och tillverkarens interna försäljningsavdelning eller inte ska beakta den närstående handlaren allmänna funktioner och därför även ska beakta verksamhet som rör produkter utöver den berörda produkten ⁽¹⁾.
- (125) Medan undersökningen bekräftade att Novex inte utförde importverksamhet för den berörda produkten under undersökningsperioden bär följande noteras gällande Novex lämplighet i detta avseende. Novex är en etablerad handlare enligt schweizisk lagstiftning ⁽²⁾. Enligt företagets bolagsordning innebär dess verksamhet inköp, försäljning, distribution och handel med stålprodukter och råmaterial, i Schweiz och utomlands. Det finns ingen formell begränsning när det gäller leverantörsvillkor för de produkter som man bedriver handel med. Dessutom har NLMK och Novex undertecknat omfattande ramavtal som reglerar försäljning och inköp mellan parterna. I dessa avtal fastställs exempelvis detaljerade förfaranden för deklaration av icke-överensstämmande varor, sanktioner vid försenade betalningar eller leveranser av varor samt skiljedomsförfarande med tredjepart vid eventuella tvister. Kommissionen noterade också att Novex huvudsakliga verksamhet enligt koncernredovisningen 2015 är handel med stål, inklusive eventuell intjänad ränteverksamhet, och att en betydande del av stålinköpen kommer från företag inom NLMK-gruppen.
- (126) Dessutom har NLMK i sin inläga av den 7 juni 2017 angett att när det gäller kornorienterade elektrostålprodukter fungerar Novex som en närstående importör, vilket är ett faktum som avviker från slutsatsen att Novex inte betraktas som en intern försäljningsavdelning inom NLMK.
- (127) Kommissionen drog därför slutsatsen att förbindelsen mellan Novex och NLMK inte var av sådan integrerad och intern försäljningsavdelningskaraktär att de båda rättsliga enheterna utgör en enskild ekonomisk enhet, men i stället betraktades som en agent som arbetar på provisionsbasis i enlighet med artikel 2.10 i) i grundförordningen.
- (128) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade NLMK sitt påstående om att de och den närstående handlaren Novex utgör en enskild ekonomisk enhet. NLMK ansåg att kommissionen hade misslyckats att beakta den ekonomiska verkligheten kring förbindelserna mellan de två företagen. NLMK kritiserade särskilt kommissionens strategi för Novex eftersom de ansåg att den var formalistisk och teoretisk. Novex var inte registrerat som ett handelsföretag och avsaknaden av en formell begränsning var oväsentlig, eftersom de inte i verkligheten köpte in material från andra källor. Även om det hade funnits ett avtal mellan NLMK och Novex skulle det finnas en effektiv solidaritet mellan de båda företagen. Novex resultat påstods vara fullständigt konsoliderat i gruppens räkenskaper.
- (129) Kommissionen avvisade dessa påståenden. För att kunna bedöma förbindelsen mellan Novex och NLMK kan det faktum att det finns ett ramavtal som reglerar försäljning och inköp mellan de båda företagen inte avfärdas som teoretiskt eller formellt. Det visar snarare att de båda företagen har olika funktioner och att det inte fanns något underordnat förhållande mellan dem. Dessutom är det ovanligt att en intern försäljningsavdelning ansvarar för importfunktioner, vilket Novex gjorde för minst en stålprodukt (kornorienterade elektrostålprodukter). Slutligen kunde Novex när som helst ha beslutat att köpa in varmvalsade platta stålprodukter från andra tillverkare, vilket en integrerad exportförsäljningsavdelning inte kan. Kommissionen står därför fast vid beslutet att en justering i enlighet med artikel 2.10 i) i grundförordningen var motiverad.
- (130) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter bestred även MMK för första gången tillämpningen av artikel 2.9 i grundförordningen med hänsyn till den närstående handlaren MMK Trade Steel AG. Juridiskt sett och på samma sätt som för Severstal vidhöll man även att moderbolagets fullständiga kontroll och fördelningen av vinst och förlust som ör det ryska moderbolaget visade att MMK Trade Steel AG var en del av ett enskilt exportnätverk.

⁽¹⁾ Se dom av den 25 juni 2015, PT Musim Mas mot rådet, T-26/12, EU:T:2015:437, punkt 52. Se även WTO Report of the Panel i DS442, *European Union – Anti-dumping Measures On Imports Of Certain Fatty Alcohols From Indonesia*, punkt 7.89 och följande.

⁽²⁾ Fram till 2008 var Novex fristående från NLMK, när NLMK förvärvade hela Novexco (Cyprus) Limited (nedan kallat *Novexco*) och Novex Trading (Swiss) SA (nedan kallat *Novex*) genom förvärv av aktier. Se mål nr COMP/M.5101 – NOVOLIPETSK STEEL / NOVEXCO / NOVEX TRADING.

- (131) Kommissionen upprepade sin rättsliga ställning att närstående handlare/importörer kunde behandlas enligt artikel 2.9 i grundförordningen när de utför importfunktioner, även om de finns utanför unionen. MMK Trade Steel AG rymdes inom den kategorin vilket redan bekräftats i undersökningen av kallvalsade platta stålprodukter från Folkrepubliken Kina ⁽¹⁾.
- (132) Som ett resultat av detta kunde kommissionen inte godta påståendet om att MMK och MMK Trade Steel AG skulle utgöra en enskild ekonomisk enhet. MMK hade även sin egen exportavdelning i Ryssland och sålde delar av sitt stål direkt till Europa. MMK Trade Steel AG kan därför inte betraktas som MMK:s interna exportavdelning.

3.4.3 Jämförelse

- (133) Kommissionen jämförde normalvärdet och de exporterande tillverkarnas exportpris på grundval av priset fritt fabrik.
- (134) Där det var motiverat för att jämförelsen skulle bli rättvis justerade kommissionen normalvärdet och/eller exportpriset i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen för att ta hänsyn till olikheter som påverkade prisjämförbarheten. Justeringar gjordes för fysiska egenskaper (mellan 0 % och 2 %), transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader (mellan 1 % och 8 %), paketering (mellan 0 % och 1 %), kreditkostnader (mellan 0 % och 2 %), provisioner (mellan 0 % och 4 %) samt andra faktorer (mellan 0 % och 1 %).
- (135) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut ansåg Severstal att vissa justeringar för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader gjorts felaktigt, främst justeringar för finansiella intäkter och transportkostnader.
- (136) Enligt företaget borde de finansiella intäkterna ha tagits i beaktande vid fastställandet av procentsatsen för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Dessutom var denna intäkt för det närstående dotterbolaget i Schweiz samtidigt en utgift för Severstal vilket redovisats i G-PL-tabellen i det företags svar på frågeformuläret, som i sin tur hade beaktats vid fastställandet av huruvida försäljning på den inhemska marknaden gjordes under normal handel.
- (137) Kommissionen avvisade detta påstående. Severstal tillverkar och säljer många olika produkter och kunde inte visa att den berörda finansiella intäkten, som är ett lån från det schweiziska dotterbolaget till moderbolaget, var kopplat till den berörda produkten.
- (138) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut upprepade Severstal sitt påstående och ansåg att den ovan nämnda finansiella inkomsten består av "räntor på lån för finansiering av produkter med långa tillverkningscykler hos Severstal, där den berörda produkten ingår". Dessutom bad man om att endast relevant belopp för den berörda produkten skulle fördelas. Kommissionen ansåg att detta påstående inte kunde prövas på grund av bristen på information om hur ett allmänt lån för "produkter med långa tillverkningscykler" även skulle ha koppling till den berörda produkten.
- (139) Vad gäller justeringen för transportkostnader ansåg Severstal att kommissionen hade gjort ett felaktigt avdrag av transportkostnaderna som en andel av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader.
- (140) Kommissionen godkände Severstals påstående om transportkostnaderna och använde de faktiska transportkostnaderna enligt företags redovisning vid beräkningen. För att undvika dubbelräkning angavs kostnaderna som noll, eftersom de redan hade beaktats vid beräkningen av kostnadsjusteringarna.

3.4.4 Dumpningsmarginal

- (141) För de exporterande tillverkarna jämförde kommissionen det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den berörda produkten, i enlighet med artiklarna 2.11 och 2.12 i grundförordningen.
- (142) Nivån på samarbetsviljan är hög i Ryssland eftersom exporten från de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna utgjorde nära 100 % av den totala exporten till unionen under undersökningsperioden. Kommissionen beslutade därför att tillämpa den landsomfattande dumpningsmarginalen för samtliga företag på samma nivå som för företaget med den högsta dumpningsmarginalen, dvs. Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron & Steel Works (PJSC MMK)-gruppen.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1328 av den 29 juli 2016, EUT L 210, 4.8.2016, s. 1, skäl 64–67 som bland annat hänvisar till MMK:s närstående schweiziska importör/handlare.

- (143) Dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset för kostnader, försäkring och frakt (cif-priset) vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Dumpningsmarginal
Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	33,0 %
PAO Severstal	5,3 %
Novolipetsk Steel	15,0 %
Alla andra företag	33,0 %

3.5 Serbien

- (144) Det finns bara en exporterande tillverkare av den berörda produkten i Serbien, som var samarbetsvillig i denna undersökning. Majoriteten av tillverkarens försäljning till unionen var direktförsäljning till oberoende köpare, även om viss försäljning genomfördes via en närstående importör i Slovakien.

3.5.1 Normalvärde

- (145) Normalvärdet för den enda exporterande tillverkaren fastställdes i enlighet med den allmänna metod som anges i avsnitt 3.1.1. ovan. Det normala värdet för 23 % av produkttyperna som utgör 71 % av den volym som exporteras av den exporterande tillverkaren till unionen baserades på det inhemska priset vid normal handel. När den totala volymen för den inhemska försäljningen av en produkttyp till oberoende kunder under undersökningsperioden utgjorde mindre än 5 % av den totala exportförsäljningsvolymen av identiska eller jämförbara produkttyper till unionen beräknades normalvärdet för den produkttypen genom att använda värdet av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för den produkttypen i stället för det vägda genomsnittliga värdet för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst. Om det vägda genomsnittliga priset för en produkttyp var lägre än enhetskostnaden för tillverkningen beräknades normalvärdet enligt metoden som anges i skäl (55).

3.5.2 Exportpris

- (146) Exportpriset fastställdes med den allmänna metoden i avsnitt 3.1.2. ovan och i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen. För försäljning via den närstående importören beräknades exportpriset mot bakgrund av artikel 2.9 i grundförordningen.

3.5.3 Jämförelse

- (147) Kommissionen jämförde normalvärdet och den enda exporterande tillverkarens exportpris på grundval av priset fritt fabrik.
- (148) Där det var motiverat för att jämförelsen skulle bli rättvis justerade kommissionen normalvärdet och/eller exportpriset i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen för att ta hänsyn till olikheter som påverkade prisjämförbarheten. Justeringar gjordes för transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader (mellan 5 % och 9 %), kreditkostnader (mellan 0 % och 1,5 %), bankavgifter (mellan 0 % och 1 %), provisioner (mellan 0,5 % och 2 %).

3.5.4 Dumpningsmarginal

- (149) Kommissionen jämförde det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den berörda produkten, i enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen.
- (150) Nivån på samarbetsviljan var mycket hög från Serbiens sida eftersom exporten från den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren utgjorde cirka 100 % av den totala exporten till unionen under undersökningsperioden. På grundval av detta fastställde kommissionen den landsomfattande dumpningsmarginalen till samma nivå som för den enda exporterande tillverkaren.

- (151) Dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset för kostnader, försäkring och frakt (cif-priset) vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Dumpningsmarginal
Zelezara Smederevo d.o.o.	38,7 %
Alla andra företag	38,7 %

3.6 Ukraina

- (152) Det finns en grupp med tre närstående exporterande tillverkare av den berörda produkten i Ukraina (i detta avsnitt kallade *den exporterande tillverkaren*) som var fullständigt samarbetsvilliga i denna undersökning. Två av tillverkningsanläggningarna finns i Mariupol i Donetsk-området som under undersökningsperioden var ett konfliktområde. Efter en begäran från den exporterande tillverkaren beslutade kommissionen att utelämna en av dessa anläggningar från beräkningarna, där endast en mindre del av exporten sker till unionen.
- (153) I sina synpunkter på informationsdokumentet begärde klaganden att kommissionen skulle förklara sitt beslut att utelämna ett ukrainskt företag från beräkningen av dumpningsmarginalen.
- (154) Kommissionen utelämnade företaget eftersom en mycket liten del av försäljningen sett till gruppens försäljning inte skulle påverka dumpningsmarginalen. På grund av militär verksamhet i området kunde inte heller relevanta uppgifter kontrolleras. Kommissionen betraktade denna situation som *force majeure*.
- (155) På den inhemska marknaden sålde den exporterande tillverkaren den likadana produkten såväl direkt som genom närstående handlare.
- (156) All försäljning från den exporterande tillverkaren till unionen gjordes via en närstående handlare i Schweiz. Handlaren sålde den berörda produkten till både närstående och icke-närstående importörer i unionen.

3.6.1 Normalvärde

- (157) Normalvärdet för den exporterande tillverkaren fastställdes i enlighet med den allmänna metod som anges i avsnitt 3.1.1 ovan. Normalvärdet för en av tillverkningsanläggningarna baserades uteslutande på de inhemska priserna vid normal handel. Normalvärdet för den andra tillverkningsanläggningen baserades delvis på inhemska priser i den normala handeln (för 38 % av produkttyperna som utgjorde 12 % av den totala exportvolymen till unionen från den anläggningen) och var delvis beräknat. När den totala volymen för den inhemska försäljningen av en produkttyp till oberoende kunder under undersökningsperioden utgjorde mindre än 5 % av den totala exportförsäljningsvolymen av identiska eller jämförbara produkttyper till unionen beräknades normalvärdet för den produkttypen genom att använda värdet av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för den produkttypen i stället för det vägda genomsnittliga värdet för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst. Om det vägda genomsnittliga priset för en produkttyp var lägre än enhetskostnaden för tillverkningen beräknades normalvärdet enligt metoden som anges i skäl (55).
- (158) Den exporterande tillverkaren begärde en justering av tillverkningskostnaderna vid en av tillverkningsanläggningarna i konfliktområdet, Ilyich Iron and Steel Works of Mariupol (nedan kallad *Ilyich*) mot bakgrund av de onormala tillverkningskostnaderna som orsakats direkt och indirekt av den militära verksamheten i området. Den exporterande tillverkaren föreslog att nivån skulle justeras genom att jämföra utvecklingen av enhetskostnader i Ilyich med utvecklingen av enhetskostnader i en tillverkningsanläggning som inte påverkats av konflikten, Integrated Iron and Steel Works Zaporizhstal (nedan kallad *Zaporizhstal*). För att kunna fastställa vad den exporterande tillverkaren avser med "enhetskostnad" tog den exporterande tillverkaren kostnaden för samtliga sålda varor och delade den med volymen av varmvalsade stålprodukter som tillverkats under det gångna kalenderåret. Den exporterande tillverkaren följde detta mönster från 2013 (före konfliktperioden) till 2015 och mot bakgrund av detta föreslog tillverkaren att Ilyichs kostnader skulle justeras nedåt med en viss procentsats.
- (159) Efter noggrant övervägande ansåg kommissionen att den föreslagna kvantifieringsmetoden för justering var olämplig. Först och främst var det som betraktades som "enhetskostnad" inte kostnaden för en enhet varmvalsat platt stål eftersom den även inkluderade kostnaden för alla sålda varor, vilket även innefattade andra varor. De

andra varorna utgjorde en betydande andel av tillverkningen i Zaporizhstal och en ännu större andel av tillverkningen i Ilyich. Kvantifieringsmetoden för justering tog inte någon hänsyn till de andra produkternas tillverkning och kostnadsutveckling. Tillverkningen och kostnaden för de andra produkterna var inte konstant under perioden som den exporterande tillverkaren föreslog att man skulle använda i metoden. Den exporterande tillverkaren tillstod i sin inlägga att Ilyich haft en betydande tillverkningsökning för vissa av de andra produkterna mellan 2012–2016. Enligt kvantifieringsmetoden för justering berodde dessa ökande kostnader på minskad tillverkning av varmvalsat platt stål som därmed i förmodad betydande utsträckning påverkade den ökade så kallade enhetskostnaden. Även om kostnaderna som den exporterande tillverkaren föreslog var de faktiska tillverkningskostnaderna för varmvalsade stålprodukter föreslog de att tillverkningskvantiteten skulle jämföras med försäljningskostnaderna, vilket inte tog hänsyn till lagervariationen. Den exporterande tillverkaren skulle antingen ha jämfört tillverkningskvantiteten med tillverkningskostnaderna eller såld kvantitet med försäljningskostnaderna. Dessutom jämförde kvantifieringsmetoden för justering trenderna till och med kalenderår 2015 för att sedan föreslå att resultatet från denna beräkning, dvs. minskningen, ska användas för undersökningsperiodens uppgifter (1 juli 2015–30 juni 2016). Detta är felaktigt eftersom metoden bör följa trenderna fram till och med undersökningsperioden.

- (160) I sina synpunkter på dokumentet angav den exporterande tillverkaren inte bristerna i kvantifieringsmetoden för justering som nämns ovan. Tillverkaren jämförde i stället tillverkningskostnaden per produkttyp mellan de två anläggningarna under undersökningsperioden med argumentet att resultatet av detta liknar det som kvantifieringsmetoden för justering gav. Den exporterande tillverkaren ignorerade emellertid det faktum att den huvudsakliga anledningen till att en kvantifieringsmetod för justering skulle användas var att kostnaden för de båda anläggningarna inte kan jämföras rakt av under ett visst år eftersom de var olika före konflikten till att börja med. Enligt de uppgifter som använts för kvantifieringsmetoden var "enhetskostnaden" 2013 i Ilyich mycket riktigt mycket högre än "enhetskostnaden" i Zaporizhstal. Uttryckt som ett förhållande är denna skillnad större än skillnaden mellan tillverkningskostnaden per produkttyp mellan de båda anläggningarna under undersökningsperioden, vilket den exporterande tillverkaren ville använda till stöd för metoden.
- (161) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter ansåg den exporterande tillverkaren att kommissionen inte hade haft en konstruktiv dialog med den exporterande tillverkaren genom att begära eller specificera ytterligare information som de betraktat som nödvändig för att kunna göra en korrekt bedömning av påståendet. Enligt den exporterande tillverkaren trädde kommissionen endast fram och specificerade den information och de metoder som krävdes för att bedöma påståendet i det slutliga utlämnandet av uppgifter av den 17 juli 2017.
- (162) Kommissionen noterade att detta påstående är felaktigt i sak. En detaljerad förklaring av bristerna i den föreslagna justeringsmetoden presenterades för den exporterande tillverkaren den 4 april 2017 i bilaga 4 till informationsdokumentet. Syftet med att inkludera en detaljerad beskrivning var att ge den exporterande tillverkaren möjlighet och tid att åtgärda dessa brister. Den exporterande tillverkaren gjorde inte detta, vilket nämns i skäl (160) above.
- (163) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade den exporterande tillverkaren att varor utöver varmvalsade stålprodukter som avses i skäl (159) above inte utgjorde en betydande del av tillverkningen i Zaporizhstal och i Ilyich. Till stöd för detta påstående hänvisade den exporterande tillverkaren till de uppgifter som lämnats in till kommissionen den 16 februari 2017 om tillverkningsvolymerna i Ilyich.
- (164) I detta avseende noterade kommissionen att de uppgifter som den exporterande tillverkaren hänvisade till hade lämnats in efter kontrollbesöket och därför inte kunde kontrolleras. Dessutom rör uppgifterna tillverkningsvolymerna i ton och inte kostnader eller värde. Tillverkningsvolymerna speglar inte tillverkningskostnaderna, särskilt med hänsyn till att de övriga produkterna inkluderar större mervärde och därmed produkter med högre kostnader som kallvalsat och galvaniserat stål. När det gäller de uppgifter som kommissionen använt för att styrka påståenden tillsammans med svaren från frågeformuläret om antidumpning lämnade den exporterande tillverkaren in uppgifter om omsättningen från hela anläggningen, omsättningen för relevant avdelning samt omsättningen för den berörda produkten. Kommissionen kontrollerade dessa omsättningsuppgifter under besöket och de användes sedan som en proxyvariabel för kostnaderna, vilket visade att icke varmvalsade stålprodukter utgjorde en betydande del av tillverkningen i Ilyich.
- (165) I sina ytterligare synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter höll den exporterande tillverkaren inte med om kommissionens synpunkter i skäl (159) above om att den ökade tillverkningen av icke varmvalsade stålprodukter felaktigt visade på de höga "kostnader per enhet" som använts i metoden. Den exporterande tillverkaren ansåg att den övergripande ökningen av den totala kostnaden för varor som sålts av Ilyich strider mot kommissionens logik om att en ökning av antalet övriga sålda produkter skulle kunna öka "kostnaden per enhet" som beräknats för varmvalsade stålprodukter.
- (166) Kommissionen instämde inte i denna synpunkt. Enligt vad som nämns ovan fastställde den exporterande tillverkaren sin "kostnad per enhet" genom att dela totalkostnaden för sålda varor (inklusive icke varmvalsade stålprodukter) med antalet varmvalsade stålvaror som tillverkats i fabriken under de berörda perioderna. Enligt

vad som bekräftats av den exporterande tillverkaren har mängden av vissa av de icke varmvalsade stålprodukterna ökat betydligt under perioden då metoden användes. Detta ledde till ökade tillverkningskostnader för dessa produkter på grund av att den föreslagna metoden från den exporterande tillverkaren av varmvalsade stålprodukter ledde till högre "kostnader per enhet" (dvs. ytterligare ökning av "kostnaden per enhet" under den berörda perioden) som låg till grund för den exporterande tillverkarens förslag på kostnadsjusteringar i Ilyich. Detta kvarstår oberoende av om totalkostnaden för de varor som sålts från fabriken ökade, minskade eller var konstant.

- (167) Med hänsyn till kommissionens kommentar i skäl (159) om att metoden skulle ha följt tendenserna fram till undersökningsperioden ansåg den exporterande tillverkaren i sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter att man inte kunnat inkomma med uppgifterna för undersökningsperioden eftersom revisionsrapporten för 2016 inte varit tillgänglig förrän nyligen.
- (168) I detta avseende påpekade kommissionen att den exporterande tillverkaren kunde inkomma med omfattande uppgifter för undersökningsperioden för att komplettera frågeformuläret om antidumpning. Det är därför otvetydigt varför den exporterande tillverkaren inte kunde inkomma med uppgifter under undersökningsperioden för att underbygga den föreslagna metoden. Den exporterande tillverkaren hade möjlighet och tid att inkomma med uppgifter vilket även nämns i skäl (162) above.
- (169) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet insisterade den exporterande tillverkaren på att skillnaden i kostnad för tillverkning per produkttyp under undersökningsperioden mellan de två tillverkningsanläggningarna som anges i skäl (160) above understödjer justeringsmetoden eftersom skillnaden liknar den som utvecklats genom metoden.
- (170) Kommissionen instämde inte i denna synpunkt. I sina synpunkter lyfte den exporterande tillverkaren inte det fram faktum att "kostnaden per enhet" enligt de uppgifter som används i kvantifieringsmetoden under 2013 (dvs. under normala förhållanden före konflikten) i Ilyich var mycket högre än "kostnaden per enhet" i Zaporizhstal. Uttryckt som ett förhållande är skillnaden större än skillnaden mellan tillverkningskostnaden per produkttyp mellan de båda anläggningarna under undersökningsperioden. Detta innebär antingen en mindre skillnad mellan kostnaderna per enhet mellan Ilyich och Zaporizhstal mellan 2013 och undersökningsperioden (dvs. att kostnaden per enhet i Ilyich har minskat i relation till Zaporizhstals kostnader per enhet) eller att de "kostnader per enhet" som använts i metoden är helt otillförlitliga. Enligt förklaringen i skäl (159) ovan är åtminstone det sistnämnda sant eftersom "kostnaderna per enhet" enligt metoden snedvrids genom att inkludera försäljningskostnader för andra produkter, som utvecklades på olika sätt på de båda anläggningarna under den berörda perioden. Därmed gäller att skillnaden i tillverkningskostnad per produkttyp under undersökningsperioden inte stödjer noggrannheten i metoden som föreslagits av den exporterande tillverkaren.
- (171) Av ovan nämnda skäl avvisades påståendet.
- (172) Zaporizhstal redovisade betydande förluster på grund av växelkursdifferenser som uppkommit vid omräkning av transaktioner som inte var angivna i ukrainska hryvni. Den exporterande tillverkaren hävdade att dessa utgifter eftersom de inte ingick i normal handel, borde fastställas i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen där högsta beloppet ligger på en nivå som är representativ för företagets normala driftförhållanden.
- (173) Kommissionen instämde inte i detta argument. Dessa förluster har i vederbörlig ordning redovisats i företagets bokföring, och de uppkom under undersökningsperioden. Kommissionen avsåg därför denna begäran med motiveringen att kostnaderna ingick i företagets försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för verksamheten och inkluderade dem därför i beräkningen av normalvärdet.
- (174) I sina synpunkter på informationsdokumentet angav den exporterande tillverkaren att de finansiella utgifterna som använts i beräkningen av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader för Zaporizhstal var vederbörligen registrerade i företagets bokföring och att de uppkommit under undersökningsperioden. Den exporterande tillverkaren upprepade sedan sitt argument att gällande försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader borde baseras på artikel 2.6 c i grundförordningen, eftersom vissa av de finansiella utgifterna inte gällde tillverkningen och/eller försäljningen av produkterna. Till stöd för argumentet lämnade den exporterande tillverkaren in en ny uppsättning data efter att kontrollbesöket ägt rum och påståendet redan hade lämnats in. Slutligen pekade den exporterande tillverkaren ut flera bestämmelser i grundförordningen som styr fastställandet av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och krävde att sådana fastställanden ska vara "rimliga".
- (175) Kommissionen instämde inte i denna analys. I enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen ska försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader baseras på faktiska uppgifter om tillverkning och

försäljning. Det är endast om sådana belopp inte kan fastställas som artikel 2.6 c kan utlösas. Enligt den exporterande tillverkaren finns uppgifter om försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader i redovisningen och inkluderar även de finansiella utgifterna. Argumentet att vissa av de finansiella utgifterna inte berör tillverkningen och/eller försäljningen av produkterna måste avvisas. Först och främst kan inte de uppgifter som den exporterande tillverkaren har lämnat kontrolleras i detta skede av undersökningen. Den exporterande tillverkaren hade gott om tid och fick aviseringar i förväg om att inhämta denna information vid kontrollerna men utnyttjade inte den möjligheten. Dessutom arbetar Zaporizhstal endast med tillverkning och försäljning av sina produkter. Den exporterande tillverkaren har inte presenterat några bevis på motsatsen. Hänvisningen till kravet om att konstruktionen av försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader ska vara rimligt är felaktig eftersom kommissionen inte har inrättat de gällande försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader utan fastställt dem i enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen. Denna begäran avvisades därför.

- (176) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter ansåg den exporterande tillverkaren att de finansiella utgifterna var kopplade till anläggningens totala ekonomiska verksamhet, men inte till den verksamhet som omfattade tillverkning och försäljning av den berörda produkten. Den exporterande tillverkaren ansåg vidare att kommissionen inte beaktade bevisningen gällande begäran om att exkludera dessa utgifter. Den exporterande tillverkaren påstod också att kommissionen inte tog hänsyn till det faktum att eventuell bevisning lämnats in till stöd för påståendet, genom att hävda att ingen bevisning som motsäger det faktum att Zaporizhstal endast är aktiv inom tillverkning och försäljning av sina produkter har framställts. Slutligen, med hänsyn till kommissionens synpunkt angående de nya uppgifterna som lämnats in till stöd för att utelämna vissa finansiella utgifter, påpekade den exporterande tillverkaren att detta påstående som sådant lämnats in som svar på frågeformuläret om antidumpning och att de relevanta uppgifterna fanns med i revisionsrapporten som lämnades in tillsammans med det svaret.
- (177) Som svar på detta påpekade kommissionen att den exporterande tillverkaren gjorde två förfrågningar som gällde detta påstående. Den första begäran i svaret på frågeformuläret om antidumpning och som sedan underbyggdes i meddelandet av den 5 januari 2017 gjordes för att justera de finansiella utgifterna för Zaporizhstal till den historiska nivån under normala driftsförhållanden. Den andra begäran som gjordes första gången i synpunkterna på informationsdokumentet av den 2 maj 2017 efter kontrollerna av Zaporizhstal gjordes för att justera försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader genom att utelämna de utgifter som inte gäller tillverkning och/eller försäljning av den berörda produkten.
- (178) Enligt förklaringen i skäl (175) kan kommissionen inte justera Zaporizhstals finansiella utgifter till historiska nivåer under normala driftsförhållanden, eftersom försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader i enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen ska baseras på aktuella uppgifter gällande tillverkning och försäljning. Kommissionen hade tillgång till dessa uppgifter och använde dem i den berörda beräkningen. I den exporterande tillverkarens synpunkter på det slutliga utlämnandet fanns inga nya argument och därför krävs ingen ytterligare förklaring.
- (179) När det gäller den andra begäran om att justera Zaporizhstals normalvärde för att utelämna de utgifter som inte gäller tillverkning och/eller försäljning av den berörda produkten noterade kommissionen att det inte framgår tydligt av synpunkterna på informationsdokumentet att dessa utgifter inte direkt eller indirekt gäller tillverkningen och/eller försäljning av den berörda produkten. Enligt vad som nämns ovan är Zaporizhstals verksamhet enligt kommissionens kännedom begränsad till tillverkning och försäljning av produkten. De finansiella utgifterna skulle därför normalt sett på ett eller annat sätt gälla denna verksamhet. De poster som den exporterande tillverkaren nämner i synpunkterna på informationsdokumentet som inte gäller tillverkning och/eller försäljning av den berörda produkten avser mycket riktigt kassaflödesrelaterade investeringar, lån till dotterbolag som tillverkar råmaterial eller skulder från förmåner för medarbetare. Dessa utgifter verkar åtminstone indirekt vara kopplade till tillverkningen och/eller försäljningen av den berörda produkten.
- (180) Någon ytterligare granskning av denna fråga var inte möjligt eftersom begäran lämnades in först den 2 maj 2017, efter det relevanta kontrollbesöket (den 24 november 2016). I sitt meddelande av den 5 januari 2017, som även det lämnades in efter det relevanta kontrollbesöket, meddelade den exporterande tillverkaren meddelade att vissa av de finansiella utgifterna som avsåg lån hade tagits med i allmänt syfte och gäller inte tillverkningen eller försäljningen av den berörda produkten. Inga ytterligare uppgifter om detta tillhandahölls eftersom den exporterande tillverkaren inte begärde att dessa lån skulle utelämnas utan höll fast vid sin begäran att de finansiella utgifterna för Zaporizhstal skulle justeras till den historiska nivån under normala driftsförhållanden.
- (181) I detta avseende hävdade den exporterande tillverkaren i sina synpunkter på det slutliga utlämnandet att kommissionen under kontrollbesöket på Zaporizhstal fått en "komplett och omfattande version av revisionsrapporten som tydligt väcker frågan om ytterligare finansiella utgifter för anläggningen som inte avser tillverkning och försäljning av den berörda produkten". Den exporterande tillverkaren angav sedan att kommissionen kunde ha utnyttjat möjligheten att kontrollera och vid behov begära eventuella förtydliganden rörande bevisningen som lämnats in av Zaporizhstal.

(182) Kommissionen noterade först, vilket även påpekats av den exporterande tillverkaren, att den fullständiga årsrapporten från Zaporizhstal inte tillhandahölls förrän vid kontrollbesöket, trots att den efterfrågats i antidumpningsfrågeformuläret. Kommissionen noterade även, vilket den exporterande tillverkaren underrättats om i brevet före kontrollen den 27 oktober 2016, att syftet med besöket var att kontrollera informationen i svaren på frågeformulären genom att komma överens om detaljer i dessa gällande källdokument, bokföring av kostnader och reviderad koncernredovisning. Frågor kring vissa av Zaporizhstals finansiella utgifter som inte har koppling till tillverkningen och försäljningen av den berörda produkten ställdes inte förrän den 2 maj 2017 och nämndes bara kort i meddelandet av den 5 januari 2017. Detta skedde när kontrollbesöken på Zaporizhstals anläggningar redan hade genomförts. Därför fanns inte undersökningen av frågan och kontrollen av dessa utgifter med och kunde inte ha funnits med i kommissionens arbetsprogram för det besöket. Genom att hävda att frågan om ickeproduktion eller försäljningsrelaterade utgifter endast väcktes på grund av att dessa utgifter angavs i revisionsrapporten åsidosätts syftet med kontrollbesöket och kommissionens roll i detta, vilket den exporterande tillverkaren underrättats om i brevet före kontrollen. Sammantaget med det faktum att de kompletta revisionsrapporterna tillhandahölls först vid kontrollbesöket och, som nämnts ovan, att det inte var tydligt att de relevanta utgifterna inte rör tillverkning och försäljning av den berörda produkten leder detta nödvändigtvis till att denna del av begäran avvisas.

(183) Av de skäl som anges ovan avvisades denna begäran.

3.6.2 Exportpris

(184) Exportpriset fastställdes med den allmänna metoden i avsnitt 3.1.2 ovan och i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen. För försäljning via närstående importörer beräknades exportpriset i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen.

(185) Den exporterande tillverkaren ansåg att den schweiziska handlaren Metinvest International SA (nedan kallad MISA) utgjorde en del av exportavdelningen av tillverkningsanläggningarna eftersom handlaren inte gjorde några tullklareringar av varorna som levererades till unionen. Dessutom ansåg den exporterande tillverkaren att inga avdrag skulle göras för handlaren försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst (eller nominell provision) eftersom det i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen inte gäller det aktuella fallet där handlaren inte har sin verksamhet i unionen.

(186) Kommissionen konstruerade inte exportpriset i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen för exportförsäljning till oberoende köpare via den schweiziska handlaren. Även om ansvaret för tullklarering ligger hos köparen ändrar inte detta det faktum att försäljningarna utförs av den närstående handlaren, som har försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och som vanligen strävar efter att gå med vinst på sina tjänster. Därför ansåg kommissionen enligt skäl (194) att en justering i enlighet med artikel 2.10 i) i grundförordningen är motiverad.

(187) I sina synpunkter på informationsdokumentet ansåg den exporterande tillverkaren att MISA inte är en handlare med vinstsyfte utan ett närstående företag med verksamhet som normalt ingår i en intern exportförsäljningsavdelnings uppgifter.

(188) Mot bakgrund av tillgänglig bevisning instämde kommissionen inte i detta påstående. MISA är ett företag med vinstsyfte som själva beskriver sig som ett företag som vill hitta balansen mellan lönsamhet, kundnöjdhet och riskhantering. MISA:s verksamhet är inte begränsad till försäljningen av Metinvest Groups produkter. MISA och tillverkningsanläggningarna har olika ägare. Slutligen undertecknar MISA detaljerade försäljnings- och inköpsavtal med tillverkningsanläggningarna. Dessa avtal innehåller klausuler om sanktioner om respektive skyldigheter inte uppfylls eller bara uppfylls till viss del, samt tvistlösning med tredjepart, som oftare förekommer i avtal mellan oberoende handlare än i avtal mellan tillverknings- och försäljningsavdelningarna i samma företag. Mot bakgrund av dessa bevis drar kommissionen slutsatsen att förbindelserna mellan MISA och de två tillverkningsanläggningarna är mer av en agentförbindelse än en integrerad försäljningsavdelning. De relevanta justeringarna är motiverade enligt förklaringen i skäl (194) om MISA deltar i en transaktion.

(189) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet antydde den exporterande tillverkaren med hänvisning till tillämpningen av artikel 2.8 i grundförordningen gällande försäljningen via MISA att kommissionen godkänt att MISA fungerar som en exportförsäljningsavdelning inom gruppen. Den exporterande tillverkaren fortsatte att motsätta sig tillämpningen av artikel 2.10 i) i grundförordningen och ansåg att MISA inte fungerar som en agent eller en handlare. För att betona detta ansåg den exporterande tillverkaren att MISA endast står för en obetydlig och nischad andel av produkterna som inte tillverkas av gruppen. Den exporterande tillverkaren ansåg sedan att

det faktum att MISA försöker hitta rätt balans mellan lönsamhet, kundnöjdhet och riskhantering, eller att de sluter detaljerade försäljnings- och inköpsavtal med tillverkningsanläggningar, eller att de har sin egen direktör och personal som inte är de samma som på anläggningarna i Ukraina skulle vara krav som följer av de rättsliga villkoren som krävs i Ukraina och Schweiz.

- (190) Enligt förklaringen ovan godkände kommissionen inte att MISA agerade som exportförsäljningsavdelning i gruppen. MISA agerade som en närstående handlare och därför tillämpade kommissionen artikel 2.8 jämförd med artikel 2.10 i) i grundförordningen. Dessutom säljer inte MISA bara en obetydlig eller nischad andel av produkterna som inte tillverkas av gruppen, även om detta är av betydelse för detta avgörande. MISA säljer även betydande mängder av tredjepartsprodukter till gruppen. När det gäller bevisningen som beskrivs i skäl (188) above, ansåg den exporterande tillverkaren att dessa delar endast krävs enligt lagstiftningen och att de inte upphäver MISA:s ställning som exportavdelning. Inga ytterligare uppgifter om vilka lagar och delar som krävs tillhandahölls. Den exporterande tillverkaren förklarade inte heller varför delar som att ha ett vinstsyfte (vilket tidigare bestreds av den exporterande tillverkaren i sina synpunkter på informationsdokumentet) eller att ha avtal med klausuler om sanktioner om respektive skyldigheter inte uppfylls eller bara uppfylls till viss del, samt tvistlösning med tredjepart inte skulle upphäva MISA:s ställning som exportavdelning. Därför krävs inga ytterligare synpunkter i denna fråga.
- (191) Av de skäl som anges ovan avvisades denna begäran.

3.6.3 Jämförelse

- (192) Kommissionen jämförde normalvärdet och den enda exporterande tillverkarens exportpris på grundval av priset fritt fabrik.
- (193) Där det var motiverat för att jämförelsen skulle bli rättvis justerade kommissionen normalvärdet och/eller exportpriset i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen för att ta hänsyn till olikheter som påverkade prisjämförbarheten. Justeringar gjordes för importavgifter (mellan 0,1 % och 0,7 %), transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader (mellan 1 % och 8 %), paketering (mellan 0 % och 0,1 %), kreditkostnader (mellan 0 % och 0,7 %), kostnader efter försäljning (mellan 0,1 % och 0,4 %), bankavgifter (mellan 0 % och 0,3 %) och provisioner (mellan 0 % och 0,2 %).
- (194) Eftersom all försäljning till unionen genomfördes via den närstående handlaren i Schweiz gjordes en relevant justering mot bakgrund av artikel 2.10 i) i grundförordningen.
- (195) Den exporterande tillverkaren begärde en justering för handelsled i enlighet med artikel 2.10 d i) i grundförordningen med motiveringen att försäljningskanalerna för den likadana produkten på den inhemska marknaden skiljde sig betydligt från kanalerna för försäljning av den berörda produkten till unionen, och därför påverkades prisjämförbarheten. Tillverkaren ansåg även att det fanns konsekventa och tydliga skillnader i de olika handelsledens funktioner och priser på den inhemska marknaden och i exportförsäljningen till unionen.
- (196) Den exporterande tillverkaren kunde inte uppvisa konsekventa och tydliga skillnader i säljarens olika handelsleds funktioner och priser på det exporterande landets inhemska marknad. Inte heller de uppgifter som den exporterande tillverkaren tillhandahållit visade några skillnader. Kommissionen avlog därför denna begäran.
- (197) I sina synpunkter på informationsdokumentet motsatte sig den exporterande tillverkaren starkt denna motivering med att den var godtycklig och ogrundad. Trots detta tillhandahöll tillverkaren inte några bevis på konsekventa och tydliga skillnader i säljarens olika handelsleds funktioner och priser på det exporterande landets inhemska marknad. Istället fokuserade tillverkaren endast på den första delen av kravet med motiveringen att det finns konsekventa och tydliga skillnader i försäljningens olika funktioner och priser i handelsleden på olika marknader och utelämnade därmed kravet att detta skulle vara synligt på den inhemska marknaden. Kommissionen kontrollerade mycket riktigt säljarens priser för de olika handelsleden på den inhemska marknaden och kunde inte hitta några konsekventa och tydliga skillnader.
- (198) Den exporterande tillverkaren hävdade att om kommissionen ansåg att artikel 2.10 d i) i grundförordningen inte skulle tillämpas borde kommissionen ha tillämpat artikel 2.10 d ii) i grundförordningen. Utöver en vag hänvisning till *prima facie*-bevisning lämnade därmed den exporterande tillverkaren inte ett enda argument för varför denna bestämmelse skulle tillämpas. De relevanta handelsleden fanns på den inhemska marknaden och det har inte varit tydligt att vissa funktioner gäller andra handelsled än de som ska användas i jämförelsen. Den bestämmelsen är därför inte tillämplig på den åtgärd som behandlas i detta ärende.

- (199) I sina synpunkter på det slutliga utlåtandet av uppgifter ansåg den exporterande tillverkaren att kommissionen motsade sitt eget resonemang eftersom den exporterande tillverkaren inte uppvisade klara och tydliga olikheter mellan säljarens funktioner och priser i de olika handelsleden trots att det finns olika handelsled på hemmamarknaden.
- (200) Kommissionen ansåg inte att detta påstående var motsägelsefullt.
- (201) Dessutom ansåg den exporterande tillverkaren i sitt meddelande av den 5 januari 2017 att man för kommissionen presenterat analyser och jämförelser av de olika handelsleden på hemmamarknaden genom att identifiera och jämföra handelsleden på hemmamarknaden och sedan uppvisat en tydlig skillnad i priserna mellan dessa led.
- (202) Kommissionen svarade genom att påpeka att företaget i det relevanta meddelandet hade jämfört olika inhemska försäljningskanaler, inte handelsled, vid en av sina tillverkningsanläggningar. I den redan bristfälliga jämförelsen fortsatte den exporterande tillverkaren att hävda att den kanal som är mest jämförbar med unionens försäljningskanal är den direkta, dvs. den utan inblandning av dess inhemska handlare. Ingen bevisning för varför detta skulle vara fallet tillhandahölls, särskilt med beaktande av att all försäljning till unionen gjordes via en närstående handlare i Schweiz, dvs. MISA. Kommissionen stod därför fast vid att den exporterande tillverkaren kunde inte uppvisa att det fanns klara och tydliga olikheter mellan säljarens funktioner och priser i de olika handelsleden på exportlandets hemmamarknad.
- (203) I sina synpunkter på det slutliga utlåtandet hävdade den exporterande tillverkaren också att kommissionen inte tagit hänsyn till det faktum att tillverkaren lämnat in en reviderad förteckning av exportförsäljningen för det närstående företaget MISA. I förteckningen hänvisade den exporterande tillverkaren till kommissionens meddelande avseende identifiering av handelsled för ett stort antal transaktioner, som var felaktiga i det ursprungliga svaret på antidumpningsfrågeformuläret. Den exporterande tillverkaren påstod att det inte kan sägas att denna information lämnades in för sent i undersökningen, eftersom kommissionen vid behov kunde ha kontrollerat den under sitt kontrollbesök på företagets anläggningar i unionen.
- (204) Kommissionen instämmer inte i detta påstående. Ytterligare information om MISA:s försäljning tillhandahölls efter kontrollen av företaget. För att säkerställa att en sådan situation kan undvikas hade kommissionen före kontrollen av MISA:s anläggningar i sitt meddelande av den 17 januari 2017 påmint företaget om att i de fall ett påstående eller något av dess aspekter kräver kontroll måste sådana uppgifter lämnas in i rimlig tid före kontrollbesöket så att handläggarna kan förbereda relevant del av besöket. Slutligen, även om kommissionen kunde kontrollera dessa uppgifter på MISA:s anläggningar ändrar inte det ovan nämnda faktum att den exporterande tillverkaren inte uppvisade klara och tydliga olikheter mellan säljarens funktioner och priser i de olika handelsleden på exportlandets hemmamarknad.
- (205) I sina synpunkter på det slutliga utlåtandet upprepade den exporterande tillverkaren sin begäran att om kommissionen ansåg att bevisningen som lämnats in av företaget till stöd för sin begäran enligt artikel 2.10 d i) i grundförordningen inte uppvisade klara och tydliga olikheter mellan säljarens funktioner och priser i de olika handelsleden på exportlandets hemmamarknad kunde samma bevisning ha använts av kommissionen vid tillämpning av en särskild justering enligt artikel 2.10 d ii), dvs. vid avsaknad av relevanta led på [exportländernas] hemmamarknad. Enligt vad som nämnts ovan ansåg kommissionen att de relevanta handelsleden fanns på hemmamarknaden. Den exporterande tillverkaren kunde inte uppvisa att det fanns klara och tydliga olikheter mellan säljarens funktioner och priser i de olika handelsleden, men detta ändrar inte det faktum att det fanns olika led på hemmamarknaden. Villkoren för tillämpning av artikel 2.10 d ii) i grundförordningen uppfylldes därmed inte.
- (206) Av de skäl som anges ovan avvisades denna begäran.
- (207) Den exporterande tillverkaren ansåg även att man för en rättvis jämförelse borde justera normalvärdet mot bakgrund av transportkostnaderna för den likadana produkten mellan tillverkningsanläggningen och den närstående inhemska handlaren.

- (208) Enligt artikel 2.10 e i grundförordningen gäller att justering ska göras för olikheter i de kostnader som direkt sammanhänger med befordran av den berörda produkten och/eller den likadana produkten från exportörens lokaler till en oberoende köpare, om dessa kostnader är inkluderade i försäljningspriserna. Denna bestämmelse omfattar inte transportkostnaderna mellan de två närstående parterna, som inte heller verkar ingå i priset som anges för den oberoende köparen. Kommissionen tillbakavisade därför detta påstående.

3.6.4 Dumpningsmarginal

- (209) Efter informationsdokumentet lämnade den exporterande tillverkaren in en ny uppsättning information för de närstående importörernas försäljning. Informationen kontrollerades sedan av kommissionen. Dessa nya siffror gällde den ursprungliga dumpningsberäkningen som faststälts i informationsdokumentet.
- (210) För den exporterande tillverkaren jämförde kommissionen det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den berörda produkten, i enlighet med artiklarna 2.11 och 2.12 i grundförordningen.
- (211) Nivån på samarbetsviljan var mycket hög från Ukrainas sida eftersom exporten från den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren utgjorde mer än 95 % av den totala exporten till unionen under undersökningsperioden. På grundval av detta fastställde kommissionen den landsomfattande dumpningsmarginalen till samma nivå som för den enda exporterande tillverkaren.
- (212) Dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset för kostnader, försäkring och frakt (cif-priset) vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Dumpningsmarginal
Metinvest Group	19,4 %
Alla andra företag	19,4 %

4. SKADA

4.1 Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen

- (213) I samband med fastställandet av representativitet lämnade 17 företag tillverknings- och försäljningsuppgifter och angav att de tillverkat den likadana produkten under undersökningsperioden. På grundval av tillgängliga uppgifter i klagomålet står dessa företag för omkring 90 % av tillverkningen av den likadana produkten i unionen.
- (214) Utöver dessa 17 företag fanns det fem andra företag som tillverkade den likadana produkten under undersökningsperioden.
- (215) En berörd part ansåg att information från den italienska tillverkaren Ilva skulle snedvrída bilden av skadan för hela unionens stålindustri med hänsyn till företagets särskilda situation⁽¹⁾ och att den italienska tillverkaren därför skulle utelämnas. Enligt artikel 4.1 i grundförordningen avser emellertid begreppet unionsindustri alla producenter inom unionen vilka tillverkar den likadana produkten eller där produkten utgör en betydande del av tillverkningen. Kommissionen hade ingen anledning att begränsa sin analys till en större andel och analyserade därför hela industrin, inklusive Ilva. Detta påstående avvisades därför.
- (216) Unionens sammanlagda tillverkning under undersökningsperioden fastställdes till cirka 72,9 miljoner ton. Kommissionen fastställde denna siffra på grundval av uppgifter från klaganden och från alla kända tillverkare i unionen. De sex unionstillverkare som ingick i urvalet stod för mer än 45 % av den sammanlagda tillverkningen i unionen av den likadana produkten vilket anges i skäl (7) och betraktas som ett representativt urval.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen inledde den 20 januari 2016 en grundlig bedömning för att fastställa om det italienska statliga stödet till ståltillverkaren Ilva överensstämde med EU:s regler för statligt stöd och utökade bedömningen den 15 maj 2016. Undersökningen hade den 3 juli 2017 ännu inte slutförts.

- (217) Unionstillverkarna uppvisade olika affärsmodeller och hade en varierande grad av vertikal integration. Unionsindustrin kan dock överlag karaktäriseras som en industri med hög grad av vertikal integration, vilket utvecklas ytterligare i skäl (219) nedan.

4.2 Förbrukning i unionen

- (218) Såsom anges i skäl (45) klassificeras den berörda produkten enligt ett antal KN-nummer inklusive vissa ex-nummer. För att inte underskatta förbrukningen i unionen, och med tanke på den marginella inverkan dessa nummer uppenbarligen har på den totala förbrukningen, har importvolymerna för ex-numren beaktats till fullo vid beräkningen av förbrukningen i unionen.
- (219) Eftersom unionsindustrin till största delen är vertikalt integrerad och den berörda produkten anses vara råvara för tillverkningen av olika produkter i ett senare led med ett mervärde, börjande med kallvalsade produkter, analyserades företagsintern förbrukning och förbrukning på den öppna marknaden separat.
- (220) Skillnaden mellan företagsintern förbrukning och förbrukning på den öppna marknaden har betydelse för analysen av risk för skada. Dessutom anges internpriserna på den företagsinterna marknaden inom grupperna enligt olika prisprinciper. Tillverkning som är avsedd för den öppna marknaden i unionen konkurrerar däremot direkt med importen av den berörda produkten och säljs till marknadspriser.
- (221) För att få en så fullständig bild som möjligt av unionsindustrin inhämtade kommissionen uppgifter för hela verksamheten när det gäller den likadana produkten och fastställde om tillverkningen var avsedd för företagsintern användning eller för den öppna marknaden. Kommissionen konstaterade att cirka 58 % av unionstillverkarnas sammanlagda tillverkning var avsedd för företagsintern användning under undersökningsperioden.
- (222) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut noterade den serbiska exporterande tillverkaren att förbrukningen på den öppna marknaden av den berörda produkten minskade mellan 2015 och undersökningsperioden med mer än 1,2 miljoner ton och att detta innebär en omfattande minskning av förbrukningen i unionen under det andra halvåret 2015. Tillverkaren uppmanade därför kommissionen att ytterligare undersöka om försäljningsuppgifterna från unionsindustrin på den öppna marknaden var helt korrekta.
- (223) Kommissionen analyserade försäljnings- och förbrukningsuppgifter från unionsindustrin och bekräftade att informationen om förbrukningen på den öppna marknaden i unionsindustrin var korrekt och tillförlitlig.

4.2.1 Företagsintern förbrukning på unionsmarknaden

- (224) Kommissionen fastställde den företagsinterna förbrukningen i unionen på grundval av den företagsinterna användningen och den företagsinterna försäljningen på unionsmarknaden för alla kända tillverkare i unionen. Den företagsinterna förbrukningen i unionen uppvisade följande utveckling beräknad på denna grundval:

Tabell 1

Företagsintern förbrukning på unionsmarknaden (i ton)

	2013	2014	2015	UP
Företagsintern förbrukning	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866
Index (2013 = 100)	100	101	100	100

Källa: Eurofers svar på frågeformuläret

- (225) Under skadeundersökningsperioden var den företagsinterna förbrukningen på unionsmarknaden oförändrad.

4.2.2 Förbrukning på den öppna marknaden (unionsmarknaden)

- (226) Kommissionen fastställde förbrukningen i på den öppna marknaden på grundval av a) alla kända unionstillverkarens försäljning på unionsmarknaden b) importen till unionen från samtliga tredjeländer enligt Eurostats uppgifter, men även med beaktande av de uppgifter som lämnats av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i de berörda tredjeländerna. Förbrukningen på den öppna marknaden i unionen uppvisade följande utveckling beräknad på denna grundval:

Tabell 2

Förbrukning på den öppna marknaden (i ton)

	2013	2014	2015	UP
Förbrukning på den öppna marknaden	32 292 192	33 139 474	35 156 318	33 930 726
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	103	109	105

Källa: Eurofers svar på frågeformuläret

- (227) Under skadeundersökningsperioden ökade förbrukningen på den öppna marknaden i unionen med cirka 5 %. Ökningen berodde främst på den ekonomiska återhämtningen för industrin i senare led.

4.3 Sammantagen bedömning av verkningarna av importen från de berörda länderna och importvolymerna och importpriser från de berörda länderna

4.3.1 Sammantagen bedömning av verkningarna av importen från de berörda länderna

- (228) Kommissionen undersökte om importen av den berörda produkten med ursprung i de berörda länderna skulle bedömas sammantaget i enlighet med artikel 3.4 i grundförordningen.
- (229) I artikeln anges att import från mer än ett land ska bedömas sammantaget endast om det fastställs att
- varje lands dumpningsmarginal är högre än miniminivån enligt artikel 9.3 och omfattningen av importen från varje enskilt land inte är försumbar och
 - det är lämpligt att slå samman verkan av importen vid skadebedömningen med hänsyn till konkurrensvillkoren mellan de olika importerade produkterna och konkurrensvillkoren mellan de importerade produkterna och den likadana unionsprodukten.
- (230) Dumpningsmarginalerna som fastställts med hänsyn till importen från de berörda länderna anges ovan i avsnitt 3, "Dumpning". Samtliga dessa marginaler understiger den miniminivå som anges i artikel 9.3 i grundförordningen.
- (231) Importvolymerna från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina bedömdes inte vara försumbara i den mening som avses i artikel 3.4 i grundförordningen. Under undersökningsperioden hade Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina en marknadsandel på 1,79 %, 3,32 %, 4,29 % respektive 3,17 % enligt tabell 3 nedan.
- (232) Importvolymerna från Serbien visade sig däremot vara försumbara i den mening som avses i artikel 3.4 i grundförordningen. Importvolymerna från Serbien minskade från 427 558 ton under 2015 till cirka 354 000 ton under undersökningsperioden, vilket innebär en marknadsandel på endast 1,04 %. Kommissionen kan överväga en marknadsandel som "försumbar" om den är lägre än 1 % vilket fastställts som gräns enligt grundförordningen i det inledande skedet. Kommissionen ansåg emellertid i detta fall att 1,04 % fortfarande är försumbart

eftersom 0,04 % är oväsentligt, särskilt när de serbiska importvolymerna relativt sett är betydligt lägre än volymerna från var och ett av de andra fyra länderna. Serbiens importvolym var nära hälften av volymerna från Brasilien som har den näst lägsta importvolymen.

Tabell 3

Importvolym (i ton) och marknadsandel

	2013	2014	2015	UP
BRASILIEN				
Importvolym från Brasilien	41 895	108 973	580 525	608 541
Brasiliens marknadsandel	0,13 %	0,33 %	1,65 %	1,79 %
IRAN				
Importvolym från Iran	125 202	527 161	1 015 088	1 127 659
Irans marknadsandel	0,39 %	1,59 %	2,89 %	3,32 %
RYSSLAND				
Importvolym från Ryssland	1 334 322	1 376 412	1 714 880	1 455 436
Rysslands marknadsandel	4,13 %	4,15 %	4,88 %	4,29 %
SERBIEN				
Importvolym från Serbien	155 055	211 835	427 558	354 145
Serbiens marknadsandel	0,48 %	0,64 %	1,22 %	1,04 %
UKRAINA				
Importvolym från Ukraina	905 397	939 545	1 084 477	1 075 244
Ukrainas marknadsandel	2,80 %	2,84 %	3,08 %	3,17 %
DE BERÖRDA LÄNDERNA				
Importvolym från de berörda länderna	2 561 872	3 163 926	4 822 529	4 621 026
De berörda ländernas marknadsandel	7,93 %	9,55 %	13,72 %	13,62 %
Index (2013 = 100)	100	120	173	172

Källa: Eurostat. Marknadsandelarna fastställdes genom en jämförelse mellan importvolymerna och förbrukningen på den öppna marknaden i unionen enligt tabell 2.

- (233) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter och när klaganden hördes den 27 juli 2017 ansåg denne att den serbiska exporten skulle bedömas tillsammans med importen från de fyra övriga länderna eftersom den serbiska exporten överskred minimitröskeln på 1 %. Klaganden ansåg att tröskeln på 1 % inte möjliggör några undantag oavsett hur liten den ytterligare procentsatsen är.
- (234) Kommissionen avvisade detta argument. Beslutet om huruvida importen ska bedömas tillsammans eller inte måste baseras på samtliga kriterier som anges i artikel 3.3 i grundförordningen. Enligt artikel 3.4 i grundförordningen väger inte något av dessa enskilda kriterier tyngre än något annat. Medan det är korrekt att import från ett land inte kan bedömas tillsammans om volymen är försumbar, innebär det motsatta inte i sig att de måste bedömas tillsammans. I grundförordningen justeras uttryckligen inte några försumbara tröskelvärden. Medan artikel 5.7 i grundförordningen kan fungera som vägledning gällande försumbara importvolymers införlivning inte dessa trösklar enligt artikel 3.4 genom hänvisning. Ordalydelsen ger kommissionen tillräcklig flexibilitet att genomföra en analys från fall till fall mot bakgrund av att de "extra" volymerna på 0,04 % var oväsentliga.

(235) Kommissionen ansåg dessutom att de serbiska exportpriserna skiljde sig från de övriga berörda fyra ländernas exportpriser av följande skäl:

- Även om de serbiska genomsnittliga försäljningspriserna också sjönk under skadeundersökningsperioden var landets genomsnittliga försäljningspriser under undersökningsperioden (365 euro/ton) de högsta under undersökningsperioden, och de var betydligt högre än de genomsnittliga försäljningspriserna för Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina där priserna varierade mellan 319 euro/ton och 346 euro/ton som anges i tabell 4 nedan.
- De serbiska genomsnittliga försäljningspriserna har varit betydligt högre än de genomsnittliga försäljningspriserna för de fyra andra berörda länderna.

Tabell 4

Importpriser (i euro/ton)

	2013	2014	2015	UP
BRASILIEN				
Genomsnittspris för den dumpade importen från Brasilien	461	433	386	346
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	94	84	75
IRAN				
Genomsnittspris för den dumpade importen från Iran	454	415	369	316
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	91	81	70
RYSSLAND				
Genomsnittspris för den dumpade importen från Ryssland	448	431	387	324
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	96	86	72
SERBIEN				
Genomsnittspris för den dumpade importen från Serbien	468	442	400	365
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	94	86	78
UKRAINA				
Genomsnittspris för den dumpade importen från Ukraina	429	415	370	319
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	97	86	74
DE BERÖRDA LÄNDERNA				
Genomsnittspris för den dumpade importen från de berörda länderna	443	424	380	327
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	96	86	74

Källa: Eurostat

(236) Mot bakgrund av prissättningen i kombination med den försumbara volymen innebär det att den serbiska exporterande tillverkaren är mer av en prisleddare än en prisledare för den berörda produkten. Detta stöds även av det faktum att prisminskningen mellan 2015 och undersökningsperioden är lägre även relativt sett, jämfört med prissänkningen i de fyra andra berörda länderna.

- (237) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter och när klaganden hördes den 27 juli 2017 (se skäl (33)) bad klaganden kommissionens avdelningar att tillhandahålla uppgifter om prisunderskridande och målprisunderskridande för den serbiska exporterande tillverkaren för att kunna granska kommissionens påståenden som anges i skäl (235) och (236), att den serbiska exporterande tillverkaren är en prisleddare och inte en prisleddare. Dessutom finns det enligt klaganden ingen bevisning för att Serbien är en prisleddare.
- (238) Kommissionen noterade att den offentliggjort det genomsnittliga priset på import från de berörda länderna ovan. Dessa uppgifter visar att de serbiska importpriserna hade varit som högst 2013 (468 euro per ton) och var fortsatt höga under följande år fram till undersökningsperioden (365 euro per ton). Dessutom visade indexet i tabell 4 ovan att den relativa minskningen av de serbiska priserna sjönk från 100 till 78 under år 2013 som indexerats som 100, medan de övriga fyra länderna noterade en minskning till 75 (Brasilien), 70 (Iran), 72 (Ryssland) och Ukraina (74). Klaganden kunde därför granska kommissionens slutsats att den serbiska exporterande tillverkaren var en prisleddare och inte en prisleddare både med hänsyn till importpriset och den relativa minskningen mellan 2013 och undersökningsperioden. I denna bedömning använde sig kommissionen inte av uppgifter om prisunderskridande och målprisunderskridande eftersom beräkningar av prisunderskridande och målprisunderskridande endast ger en snabb bild av undersökningsperioden och inte kan användas för prisjämförelser av tendenserna under ett antal år. Kommissionen avvisade denna begäran eftersom klaganden inte angav ytterligare skäl till behovet av det slutliga utlämnandet om uppgifter om prisunderskridande och målprisunderskridande utöver översynen av de påståenden som anges i skäl (235) och (236).
- (239) Mot bakgrund av att klaganden inte bestred siffrorna i tabell 4 bekräftade kommissionen sina slutsatser att den serbiska exporterande tillverkaren snarare följde en prisutveckling som fastställdes av andra importörer än utövade en aggressiv prissättningsstrategi som prisleddande.
- (240) Kommissionen drog därför slutsatsen att importen från Serbien inte skulle bedömas tillsammans med importen från de fyra andra länderna. Till följd av insikten att importen från Serbien ligger på miniminivå krävs inga skyddsåtgärder avseende importen av varmvalsade platta stålprodukter från Serbien. I enlighet med artikel 9.2 i grundförordningen bör förfarandet därför avslutas när det gäller import från Serbien.
- (241) Kommissionen bedömde även konkurrensförhållanden mellan den dumpade importen från de fyra berörda länderna och konkurrensförhållanden mellan den dumpade importen och den likadana produkten och kom fram till att de var liknande. De importerade produkterna konkurrerade verkligen med varandra och med den likadana produkten som tillverkades i unionen. Produkterna är utbytbara och marknadsfördes i unionen via jämförbara försäljningskanaler, och såldes till liknande kategorier av slutanvändare.
- (242) Efter inledandet av undersökningen lämnade flera parter in synpunkter om den sammantagna bedömningen av verkningarna av importen från de berörda länderna. Ukrainas beskickning i EU, Rysslands industri- och handelsministerium, en rysk exporterande tillverkare och två exporterande tillverkare från Brasilien besvarade lämpligheten av en sammantagen bedömning av deras länders import med de andra undersökta länderna och ansåg att deras länders import inte skulle bedömas med dessa. Ukrainas beskickning i EU ansåg att de ukrainska importvolymerna var stabila under perioden 2011–2016, i motsats till de andra länderna och att det finns en betydande skillnad mellan den geografiska strukturen av import från Ukraina å ena sidan och från Brasilien, Iran, Serbien och Ryssland å andra sidan. Rysslands industri- och handelsministerium ansåg att en uttömmande utvärdering av konkurrensförhållandena krävdes. Den ryska exporterande tillverkaren ansåg att dess import under skadeundersökningsperioden faktiskt minskade, att en del av importen var företagsinterna gruppstillgångar som inte fanns på den öppna marknaden i unionen och att de produkttyper som såldes var olika. Dessutom ansåg en brasiliansk exporterande tillverkare att den inte följde en liknande pristrend och att dessa importer fördelades på olika försäljningskanaler jämfört med importen från de fyra andra berörda länderna. En annan brasiliansk exporterande tillverkare ansåg att den brasilianska importen var försämrade och att importen från Brasilien inte följde samma trender som de från de andra fyra berörda länderna sett till volym, marknadsandel och pris.
- (243) Kommissionen avvisade dessa argument. Importen från Ryssland och Ukraina till unionen har ökat i absoluta termer under den berörda perioden. Även om importen hade minskat under den berörda perioden är detta faktum inte ett kriterium för att fastställa huruvida importvolymerna är försämrade i den mening som avses i artikel 3.4 i grundförordningen eller inte.

- (244) Konkurrensförhållandena mellan den dumpade importen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina och den likadana produkten bedömdes vara liknande av de skäl som anges nedan.
- Först och främst använde alla samarbetsvilliga exporterande tillverkare från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina liknande försäljningskanaler, genom direktförsäljning eller via en närstående handlare/importör i unionen eller utanför. Liknande försäljningskanaler användes även i unionen av ståltillverkare. Därför konkurrerade de importerade produkterna från de fyra andra berörda länderna med varandra och med den berörda produkten som tillverkades i unionen.
 - Dessutom såg kommissionen till den totala importen oavsett om den inkluderade interna gruppstillgångar eller inte. Vid avsaknad av sådan import har företagen sannolikt köpt in den likadana produkten som råvara från andra tillgängliga källor på den öppna marknaden i unionen, inklusive den likadana produkten som tillverkats av unionsindustrin.
 - Enligt tabellen i skäl (264) identifierades dessutom liknande minskande pristrender för Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina.
 - Produkttyperna för de exporterande tillverkarna tillverkades och såldes även av unionens tillverkare. Därför skilde sig inte produkttyperna från de som såldes av unionens tillverkare.
 - När det gäller de ryska volymerna som anges i tabellen i skäl (262), ökade dessa importvolymerna både sett till absoluta volymer och marknadsandelar.
- (245) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att villkoren för att genomföra en sammantagen bedömning av verkningarna av importen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina uppfyllts. Därmed undersöktes dessa importörer gemensamt för att fastställa skadan.
- (246) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut tog kommissionen emot flera yttranden om den sammantagna bedömningen av de berörda länderna, som anges i skälen nedan.
- (247) Klaganden ansåg att import från Serbien vållade skada för unionens tillverkare på ett liknande sätt som importen från de andra fyra länderna. I detta avseende hänvisade klaganden till det faktum att importen från Serbien fördubblats sett till absolut volym och marknadsandelar under perioden mellan 2013 och undersökningsperioden, att deras priser också minskade under perioden och att importen från Serbien underskred priserna hos unionens tillverkare med betydande belopp under undersökningsperioden. Dessutom ansåg klaganden att import från Serbien utgör en marknadsandel på 1,04 % vilket är strax över gränsen på 1 % enligt artikel 5.7 i grundförordningen. Klaganden hänvisade även till den potentiella risken för ett kringgående eftersom det avslutade förfarandet avseende Serbien skulle göra det möjligt för den serbiska exporterande tillverkarens kinesiska moderbolag att sälja produkter till unionen via sitt serbiska dotterbolag.
- (248) Kommissionen avvisade påståendet om att import från Serbien vållade skada för tillverkarna i unionen på ett liknande sätt som importen från de andra länderna av de skäl som anges nedan.
- Först och främst identifierades de serbiska importvolymerna på miniminivå. De är därför försumbara och kan därför inte skada unionsindustrin. Det faktum att det serbiska genomsnittliga försäljningspriset under undersökningsperioden var betydligt högre än de genomsnittliga försäljningspriserna i de fyra andra berörda länderna är ännu en indikation på att denna låga importvolym inte kan skada unionsindustrin.
 - När det gäller marknadsandelar över 1 % som är 1,04 % innebär det att gränsen som inrättats enligt artikel 3.4 i grundförordningen är "försumbar". Valet av ordet "försumbar" innebär att kommissionen har vissa befogenheter i sin analys av importvolymerna vid en sammantagen bedömning. I detta särskilda fall, vilket förklarades i skäl (234), ansågs skillnaden på 0,04 % i absoluta och relativa termer vara oväsentlig.
 - När det gäller den potentiella risken för ett kringgående noterade kommissionen slutligen att de aktuella tillverkningsvolymerna och produktionskapaciteten hos den enskilda serbiska exporterande tillverkaren hade meddelats kommissionens avdelningar. Kommissionen kommer därför att särskilt granska den potentiella risken för kringgående genom att noggrant övervaka om det sker några förändringar i handelsmönstret, vilket skulle kunna tyda på potentiell risk för kringgående från Serbien. Dessutom angav den serbiska exporterande tillverkaren, vilket är mindre viktigt, att den främsta strategin är att möta det inhemska behovet och de regionala behoven i balkanländerna.

- (249) Utöver detta ansåg två brasilianska exporterande tillverkare i urvalet att den sammantagna bedömningen av importen från Brasilien tillsammans med importen från Iran, Ryssland och Ukraina inte var motiverad av anledningen som anges i följande två skäl.
- (250) En av tillverkarna ansåg att mer än en tredjedel av importen från Brasilien inte konkurrerande med produkter från Iran, Ryssland och Ukraina vilket därmed bevisade att försäljningskanalerna av importen från Brasilien skilde sig från de som användes i Iran, Ryssland och Ukraina. Den exporterande tillverkaren ansåg dessutom att de brasilianska priserna liksom de serbiska var betydligt högre än genomsnittspriserna i Iran, Ryssland och Ukraina och att de brasilianska exporterande tillverkarna främst var prisföljare och inte prisledare. Slutligen ansåg tillverkaren att ingen av de brasilianska tillverkarna underskred unionsindustrins priser.
- (251) Den andra brasilianska exporterande tillverkaren ansåg att en sådan sammantagen bedömning var olämplig på grund av försumbara brasilianska importvolymerna (vilket även var fallet med Serbien) och skillnaden i konkurrensförhållanden. När det gäller de försumbara volymerna ansåg den brasilianska exporterande tillverkaren att Brasiliens marknadsandel endast överskred gränsen på 1 % från och med 2015 och endast uppgick till 1,79 % under undersökningsperioden. Importvolymerna var för små för att orsaka skada och betraktades därmed som oväsentliga. När det gäller olika konkurrensförhållanden ansåg tillverkaren att nära 60 % av importen av den berörda produkten från Brasilien under undersökningsperioden var försäljning eller överlåtelser till närstående europeiska företag, som inte konkurrerat direkt och därför stod inför andra konkurrensförhållanden än för de produkter som var avsedda för den öppna marknaden. Dessutom bestred tillverkaren kommissionens påstående i informationsdokumentet om att produkterna som importeras från Brasilien och den likadana produkten från unionen är utbytbara. Tillverkaren ansåg i detta avseende att de brasilianska exporterande tillverkarna främst exporterar handelstyper av varmvalsade platta stålprodukter med olika fysiska, kemiska och tekniska egenskaper samt olika slutanvändare än de produkter som sålts av unionsindustrin, som främst består av typer av varmvalsade platta stålprodukter av hög kvalitet. Dessutom ansåg tillverkaren att brasilianska exporterande tillverkare använder liknande försäljningskanaler som exporterande tillverkare från de andra berörda länderna. Tillverkaren ansåg även att dessa tillverkare vanligtvis säljer produkterna direkt till oberoende kunder i den öppna marknaden i unionen i motsats till importen från Brasilien. Slutligen hade tillverkaren synpunkter på priserna liknande de som framförts av den andra brasilianska exporterande tillverkaren.
- (252) Kommissionen avvisade detta påstående från de två brasilianska exporterande tillverkarna i urvalet som anges nedan.
- (253) För att definiera förbrukningen beaktade kommissionen den totala brasilianska importen, oberoende av det faktum att den inkluderade interna tillgångar. Detta beror på att det i avsaknad av sådan import skulle företagen sannolikt ha köpt in varmvalsade platta stålprodukter från andra tillgängliga källor på unionens öppna marknad, inklusive den likadana produkten som tillverkats av unionsindustrin.
- (254) Dessutom är försäljningskanalerna från Brasilien, för en del av försäljningen, de samma för kanalerna för Iran, Ryssland och Ukraina. Samtliga samarbetsvilliga tillverkare i Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina använder liknande försäljningskanaler, genom direktförsäljning eller via en närstående handlare/importör, inom eller utanför unionen. Mot bakgrund av argumentet att 60 % av importen av den berörda produkten från Brasilien under undersökningsperioden var försäljning eller överföringar till närstående europeiska företag, som inte konkurrerar direkt med och därmed har andra konkurrensförhållanden än produkter som är avsedda för den öppna marknaden kan följande noteras. En del av importen av den berörda produkten från de ryska exporterande tillverkarna var även försäljning till närstående europeiska företag där en del av produkten bearbetades ytterligare av dessa närstående europeiska företag. Dessa exporterande tillverkare har därmed samma konkurrensförhållanden.
- (255) Enligt tabell 4 bekräftade kommissionen att de brasilianska priserna är högre än de genomsnittliga priserna i Iran, Ryssland och Ukraina. Tabellen visade även att de brasilianska priserna hela tiden var lägre än de serbiska importpriserna under skadeundersökningsperioden, dvs. åren 2013, 2014, 2015 och undersökningsperioden.
- (256) När det gäller argumentet att de brasilianska exporterande tillverkarna också till stor del är mer prisföljare än prisledare bedömdes den serbiska exporterande tillverkarens priser mot bakgrund av de försumbara volymerna. Den slutsatsen kan emellertid inte dras när det gäller Brasilien.
- (257) När det gäller volymerna uppgick den brasilianska importen enligt tabell 3 till 608 541 ton under undersökningsperioden, jämfört med den serbiska importens 354 145 ton. Därmed var den brasilianska importvolymen av varmvalsade platta stålprodukter mer än 70 % högre än Serbiens, och utgjorde en marknadsandel på 1,79 % jämfört med Serbiens 1,04 %. Dessa importer ansågs därför inte vara försumbara.

- (258) Slutligen, när det gäller påståendet om en annan produktsammansättning hos de brasilianska exporterande tillverkarna konkurrerade deras produkter tydligt med unionens produkter och produkter från andra exporterande tillverkare. I motsats till den exporterande tillverkarens påstående visade undersökningen att samtliga typer av den berörda produkten, inklusive de typer som såldes av de brasilianska exporterande tillverkarna också tillverkades och såldes av unionens tillverkare. I detta avseende noterade kommissionen att mer än 99,9 % av de sålda produkttyperna från de tre brasilianska exporterande tillverkarna även såldes av unionstillverkarna i urvalet under undersökningsperioden. En sammantagen bedömning utförs landsomfattande för att endast beakta vissa typer av den berörda produkten.
- (259) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade den brasilianska exporterande tillverkaren CSN att försäljningskanalerna och importpriserna från Brasilien skiljer sig betydligt från importen från Iran, Ryssland och Ukraina. När det gäller försäljningskanaler nämndes att tillverkarens dotterbolag Lusosider varken är en handlare eller en importör utan en användare av varmvalsade platta stålprodukter. Tillverkaren ansåg att situationen för NLMK Europe inte var den samma som för Lusosider. Man nämnde även att det var svårt för Lusosider att på ett enkelt sätt få tillgång till varmvalsade platta stålprodukter som såldes på unionsmarknaden. När det gäller importpriser nämns att priserna för import från Brasilien följer samma uppåtgående trend som priserna på import från Serbien.
- (260) Kommissionen avvisade dessa synpunkter som ogrundade: När det gäller försäljningskanaler fanns det andra ryska dotterbolag i Lettland och Polen som hade ett ryskt moderbolag som inte var NLMK och som delvis använde och i viss utsträckning bearbetade de varmvalsade platta stålprodukterna under undersökningsperioden som köpts från det ryska moderbolaget. Trots påståendet att det var svårt för Lusosider att få tillgång till varmvalsade platta stålprodukter som såldes på unionsmarknaden hade kommissionen fått information vid en utfrågning om att Lusosider fick varor från andra källor under undersökningsperioden, som Turkiet, Taiwan och Ryssland. Dessutom har kommissionen inga tillgängliga bevis på att unionstillverkarna inte ville leverera varor till Lusosider, och Lusosider tillhandahöll inte heller några sådana bevis. Kommissionen påminde även om när det gäller priser att de brasilianska priserna hela tiden var lägre än de serbiska importpriserna under skadeundersökningsperioden, dvs. åren 2013, 2014, 2015 och undersökningsperioden (se skäl (235)). Kommissionen godkände därför inte den brasilianska exporterande tillverkarens begäran om att importen från Brasilien inte skulle bedömas tillsammans med importen från de tre andra länderna.
- (261) Kommissionen drog även slutsatsen att alla kriterier som anges i artikel 3.4 uppfylls av de fyra andra länderna vilket innebär att import från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina undersöktes gemensamt för fastställande av skada.

4.3.2 Volym och marknadsandel för importen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina

- (262) Importen till unionen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina utvecklades på följande sätt:

Tabell 5

Importvolym (i ton) och marknadsandel

	2013	2014	2015	UP
BRASILIE				
Importvolym från Brasilien	41 895	108 973	580 525	608 541
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	260	1 386	1 453
Brasiliens marknadsandel	0,13 %	0,33 %	1,65 %	1,79 %
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	253	1 273	1 382
IRAN				
Importvolym från Iran	125 202	527 161	1 015 088	1 127 659
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	421	811	901

	2013	2014	2015	UP
Irans marknadsandel	0,39 %	1,59 %	2,89 %	3,32 %
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	410	745	857
RYSSLAND				
Importvolym från Ryssland	1 334 322	1 376 412	1 714 880	1 455 436
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	103	129	109
Rysslands marknadsandel	4,13 %	4,15 %	4,88 %	4,29 %
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	101	118	104
UKRAINA				
Importvolym från Ukraina	905 397	939 545	1 084 477	1 075 244
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	104	120	119
Ukrainas marknadsandel	2,80 %	2,84 %	3,08 %	3,17 %
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	101	110	113
DE BERÖRDA LÄNDERNA				
Importvolym från de berörda länderna	2 406 816	2 952 091	4 394 970	4 266 880
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	123	183	177
De berörda ländernas marknadsandel	7,45 %	8,91 %	12,50 %	12,57 %
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	120	168	169

Källa: Eurostat. Marknadsandelarna fastställdes genom en jämförelse mellan importvolymerna och förbrukningen på den öppna marknaden i unionen enligt tabell 2.

- (263) Det framgår av tabellen ovan att importen från de berörda länderna ökade betydligt i absoluta tal under skadeundersökningsperioden. Samtidigt ökade den totala marknadsandelen för importen från länderna till unionen med nära fem procentenheter (från 7,45 % under 2013 till 12,57 %, eller en ökning med 69 %) under skadeundersökningsperioden.

4.3.3 Priser på importen från de berörda länderna och prisunderskridande

- (264) Kommissionen fastställde importpriserna på grundval av uppgifter från Eurostat. Det vägda genomsnittliga priset på importen till unionen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina utvecklades på följande sätt:

Tabell 6

Importpriser (i euro/ton)

	2013	2014	2015	UP
BRASILIE				
Genomsnittspris för den dumpade importen från Brasilien	461	433	386	346
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	94	84	75

	2013	2014	2015	UP
IRAN				
Genomsnittspris för den dumpade importen från Iran	454	415	369	316
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	91	81	70
RYSSLAND				
Genomsnittspris för den dumpade importen från Ryssland	448	431	387	324
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	96	86	72
UKRAINA				
Genomsnittspris för den dumpade importen från Ukraina	429	415	370	319
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	97	86	74
DE BERÖRDA LÄNDERNA				
<i>Genomsnittspris för den dumpade importen från de berörda länderna</i>	442	423	378	323
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	96	86	73
<i>Källa: Eurostat</i>				

- (265) De genomsnittliga priserna på importen från de berörda länderna minskade från 442 euro/ton 2013 till 323 euro/ton under undersökningsperioden. Under skadeundersökningsperioden minskade det genomsnittliga priset per enhet för den dumpade importen med 27 %.
- (266) Kommissionen bedömde prisunderskridandet under undersökningsperioden genom att jämföra
- de vägda genomsnittliga försäljningspriserna per produkttyp som de sex unionstillverkarna tog ut från icke-närstående kunder på den öppna marknaden i unionen, justerade till nivån fritt fabrik, och
 - de motsvarande vägda genomsnittliga priser cif unionens gräns per produkttyp för importen från de samarbetsvilliga tillverkarna i det berörda landet som togs ut av den första oberoende kunden på unionsmarknaden, med lämpliga justeringar för kostnader efter import.
- (267) Prisjämförelsen gjordes för varje enskild produkttyp för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna där detta var nödvändigt, och efter avräkning av rabatter och avdrag. Resultatet av jämförelsen uttrycktes som en procentandel av unionstillverkarnas omsättning under undersökningsperioden. De viktigaste justeringarna rörde leveranskostnader (varierande mellan 3,4 % och 8,9 % per unionstillverkare i urvalet), kreditkostnader (varierande mellan 0,1 % och 0,4 %) och rabatter (varierande mellan 0,1 % och 2 %).
- (268) Såsom nämns i skäl (16) var det bara en icke-närstående importör som besvarade frågeformuläret. På grundval av den bevisning som samlats in under kontrollen hos den icke-närstående importören fastställdes en kostnad efter import på 7 euro/ton.

- (269) Den dumpade importen från majoriteten av de exporterande tillverkarna i urvalet enligt ovan ansågs underskrida unionsindustrins priser med mellan 8,45 % och 17,74 % vilket framgår av tabellen nedan. Hos de brasilianska företagen fanns inga prisunderskridandemarginaler.

Tabell 7

Prisunderskridandemarginaler

Land	Företag	Prisunderskridandemarginaler
Brasilien	ArcelorMittal Brasil SA och Aperam Inox América do Sul SA.	– 3,30 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	– 6,95 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais SA.	– 0,12 %
Iran	Mobarakeh Steel Company	8,45 %
Ryssland	Novolipetsk Steel	8,87 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	14,0 %
	PAO Severstal	17,74 %
Ukraina	Metinvest Group	8,45 %

- (270) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut noterade klaganden och den iranska exporterande tillverkaren att uppgifterna i informationsdokumentet och i en av bilagorna var inkonsekventa. I dokumentet angavs att något prisunderskridande för det iranska företaget inte hade konstaterats medan det i en särskild bilaga angavs en prisunderskridandemarginal på 8,45 % för det iranska företaget.
- (271) Som svar på dessa synpunkter bekräftar kommissionen att uppgifterna i beskrivningen av informationsdokumentet felaktigt hänvisade till det iranska företaget och att prisunderskridandemarginalen i bilagan var korrekt.
- (272) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ansåg den brasilianska exporterande tillverkaren Usiminas att kommissionen i enlighet med artiklarna 3.2 och 3.3 i grundförordningen ska genomföra en ordentlig analys av den dumpade importens inverkan på priserna och överväga huruvida de dumpade importprodukterna sålts till betydligt lägre pris. En sådan analys bör då inte begränsas till en enkel matematisk jämförelse utan även omfatta en dynamisk bedömning av prisutveckling och trender i förhållandet mellan priserna på dumpad import och priserna för inhemska likadana produkter under perioden.
- (273) Kommissionen avvisade detta påstående. Först tillhandahölls unionstillverkarnas vägda genomsnittliga försäljningspris på den öppna marknaden i unionen i tabellen i skäl (295). Kommissionen angav sedan, vilket nämns i skäl (297) att unionstillverkarna var tvungna att följa den nedåtgående prisspiralen och sänkte därmed sina försäljningspriser avsevärt, särskilt under 2015 och under undersökningsperioden. Eftersom den berörda produkten är en basprodukt blev unionstillverkarna tvungna att följa den nedåtgående prisspiralen. Liknande kommentarer från kommissionen finns i skäl (387). Dessutom hänvisar kommissionen till sin analys av andra faktorer, som tillsammans eller var för sig inte bröt orsakssambandet mellan dumpade import. (se skäl (390)). Kommissionens analys begränsades därmed inte till en enkel matematisk jämförelse. Sist men inte minst presenterade den brasilianska exporterande tillverkaren varken några argument för att genom ytterligare analyser göra prisunderskridandeanalysen mer meningsfull med hänsyn till råvarustandarden för den berörda produkten, vilket inte heller kommissionen kunde bekräfta.

4.4 Unionsindustrins ekonomiska situation

4.4.1 Allmänna kommentarer

- (274) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen omfattade granskningen av den dumpade importens inverkan på unionsindustrin en bedömning av alla ekonomiska indikatorer som var av betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden.
- (275) De makroekonomiska indikatorerna (tillverkning, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, lager, tillväxt, marknadsandel, sysselsättning, produktivitet och dumpningsmarginalernas storlek) bedömdes för hela unionsindustrin. Bedömningen grundades på uppgifter från klaganden, som sedan dubbelkontrollerats mot uppgifter från unionstillverkare och tillgänglig officiell statistik (Eurostat).
- (276) Analysen av de mikroekonomiska indikatorerna (försäljningspriser, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, avkastning på investeringar, kapitalanskaffningsförmåga, löner och tillverkningskostnader) gjordes på företagsnivå för unionstillverkarna i urvalet. Bedömningen gjordes på grundval av kontrollerade uppgifter från dessa.
- (277) För att få en så fullständig bild som möjligt av unionsindustrin inhämtade kommissionen uppgifter för hela tillverkningen av den berörda produkten och fastställde om tillverkningen var avsedd för företagsintern användning eller för den öppna marknaden. För vissa skadeindikatorer som rör unionsindustrin gjorde kommissionen separata analyser av uppgifterna avseende den öppna marknaden och uppgifterna avseende den företagsinterna marknaden samt en jämförande analys. Det rör sig om följande faktorer: försäljning, marknadsandel, pris per enhet, lönsamhet och kassaflöde. Övriga ekonomiska indikatorer kunde däremot endast granskas på ett meningsfullt sätt genom att se till hela verksamheten, inklusive unionsindustrins företagsinterna användning. Det rör sig om följande faktorer: tillverkning, kapacitet, kapacitetsutnyttjande, investeringar, avkastning på investeringar, sysselsättning, produktivitet, lager och arbetskraftskostnader. När det gäller dessa faktorer kan kommissionen endast genomföra en meningsfull bedömning genom att se till hela unionsindustrins verksamhet. Analysen är i linje med rättspraxis för unionens domstolar och WTO ⁽¹⁾.

4.4.2 Makroekonomiska indikatorer

4.4.2.1 Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (278) Den totala unionstillverkningen, produktionskapaciteten och kapacitetsutnyttjandet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2013	2014	2015	UP
Produktionsvolym (i ton)	74 588 182	75 509 517	74 718 189	72 920 472
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	101	100	98
Produktionskapacitet (ton)	100 667 836	100 040 917	98 093 841	98 162 252
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	99	97	98
Kapacitetsutnyttjande	74,1 %	75,5 %	76,2 %	74,3 %

Källa: Eurofers svar på frågeformuläret

⁽¹⁾ Domstolen, Mål C-315/90 Gimelec mot kommissionen EU:C:1991:447, punkterna 16 till 29; rapport från WTO:s överprövningsorgan 24.7.2001, WT/DS184/AB/R, punkterna 181 till 215.

- (279) Under skadeundersökningsperioden minskade unionsindustrins tillverkning något med cirka 1,7 miljoner ton (– 2 %).
- (280) De rapporterade kapacitetsuppgifterna hänför sig till den tekniska kapaciteten, vilket innebär att man beaktat de justeringar som gjorts (och som industrin anser vara standard) för ställtid, underhåll, flaskhalsar och andra normala uppehåll. Produktionskapaciteten minskade under skadeundersökningsperioden på grund av den något minskade produktionskapaciteten främst i Belgien och Italien.
- (281) Kapacitetsutnyttjandet var relativt stabilt under skadeundersökningsperioden och låg mellan 74,1 % och 76,2 %.

4.4.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

- (282) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel på den öppna marknaden utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Försäljningsvolym och marknadsandel (på den öppna marknaden)

	2013	2014	2015	UP
Försäljningsvolym (ton)	27 468 243	27 910 748	27 327 906	26 027 000
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	102	99	95
Marknadsandel	85,1 %	84,2 %	77,7 %	76,7 %
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	99	91	90

Källa: Eurofers svar på frågeformuläret; Eurostat

- (283) Unionsindustrins försäljningsvolym på den öppna marknaden minskade med 5 % under skadeundersökningsperioden, från 27,5 till 26 miljoner ton.
- (284) Under skadeundersökningsperioden minskade unionsindustrins marknadsandel sett till förbrukningen i unionen med mer än åtta procentenheter, från 85,1 % till 76,7 %. Minskningen av försäljningsvolymen på den öppna marknaden i unionen och minskade marknadsandelar för unionsindustrin sammanföll med en ökad förbrukning på den öppna marknaden, vilket är en indikator på försämrade konkurrenskraft hos unionens ståltillverkare.
- (285) Vad gäller den företagsinterna marknaden i unionen utvecklades försäljningsvolymen och marknadsandelen för denna på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 10

Volym och marknadsandel för den företagsinterna marknaden på unionsmarknaden

	2013	2014	2015	UP
Företagsintern volym på unionsmarknaden (i ton)	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	101	100	100
Unionsindustrins sammanlagda tillverkning (i ton)	74 588 182	75 509 517	74 718 189	72 920 471
% företagsintern volym i förhållande till den sammanlagda tillverkningen	56,9 %	56,8 %	56,6 %	58,2 %

Källa: Eurofers svar på frågeformuläret; Eurostat

- (286) Unionsindustrins företagsinterna volym (bestående av företagsinterna överföringar och företagsinterna försäljningar på unionsmarknaden) på unionsmarknaden i absoluta tal höll sig relativt stabil under skadeundersökningsperioden.
- (287) Andelen företagsintern användning (uttryckt som procent av den totala tillverkningen) i unionsindustrin ökade något under skadeundersökningsperioden, från 56,9 % under 2013 till 58,2 % under undersökningsperioden.

4.4.2.3 Sysselsättning och produktivitet

- (288) Vid beräkning av sysselsättningen beaktades endast anställda som arbetar direkt med den likadana produkten i unionstillverkarnas olika stålverk. Denna metod gav korrekta uppgifter som är relativt lätta att fastställa.
- (289) Sysselsättningen och produktiviteten utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 11

Sysselsättning och produktivitet

	2013	2014	2015	UP
Antal anställda (heltidsanställning/anställd)	18 632	17 739	17 829	17 722
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	95	96	95
Produktivitet (ton/anställd)	4 003	4 257	4 191	4 115
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	106	105	103

Källa: Eurofers svar på frågeformuläret

- (290) Unionsindustrins sysselsättningsnivå minskade under skadeundersökningsperioden. Under undersökningen fastställde kommissionen att minskningen orsakades av behovet att minska tillverkningskostnaderna och öka effektiviteten för att möta den ökande konkurrensen från dumpad import på marknaden. Detta ledde till en minskning av personalstyrkan med 5 % under skadeundersökningsperioden, utan hänsyn till eventuell indirekt sysselsättning. Trots den något minskande tillverkningsvolymen (– 2 %) under skadeundersökningsperioden ledde detta till att produktiviteten hos unionsindustrins personalstyrka, mätt som output per anställd och år, ökade (+ 3 %). Detta visar att unionsindustrin försökte anpassa sig till de ändrade marknadsvillkoren för att behålla sin konkurrenskraft.

4.4.2.4 Lagerhållning

- (291) Unionstillverkarnas lagernivåer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 12

Lagerhållning

	2013	2014	2015	UP
Utgående lager (ton)	2 646 989	2 653 224	2 798 420	2 469 667
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	100	106	93
Utgående lager i procent av produktionen	3,55 %	3,51 %	3,75 %	3,39 %
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	99	106	95

Källa: Eurofers svar på frågeformuläret

- (292) De flesta typerna av den likadana produkten tillverkas av unionsindustrin utifrån specifika beställningar från användarna. Därför betraktades inte lager som en viktig skadeindikator för denna industri. Detta bekräftas också om man ser till utvecklingen av utgående lager i procent av tillverkningen. Såsom framgår ovan var denna indikator relativt stabil och låg på cirka 3,4–3,7 % av tillverkningsvolymen.

4.4.2.5 Dumpningsmarginalens storlek

- (293) Alla dumpningsmarginaler från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina låg över miniminivån. De höga faktiska dumpningsmarginalerna hade en icke-försumbar inverkan på unionsindustrin med tanke på volymen och priserna på importen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina.

4.4.2.6 Tillväxt

- (294) Förbrukningen i unionen (på den öppna marknaden) ökade med cirka 5 % under skadeundersökningsperioden, medan unionsindustrins försäljningsvolym på den öppna marknaden i unionen minskade med cirka 5 %. Unionsindustrin upplevde därmed en viss förlust av marknadsandelar, i motsats till importen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina som ökade betydligt under skadeundersökningsperioden.

4.4.3 Mikroekonomiska indikatorer

4.4.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

- (295) Unionstillverkarnas vägda genomsnittliga försäljningspris per enhet på den öppna marknaden i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 13

Försäljningspriser på den öppna marknaden i unionen

	2013	2014	2015	UP
Försäljningspris (i euro per ton)	498	471	427	383
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	95	86	77
Tillverkningskostnad per enhet (euro per ton)	511	469	431	413
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	92	84	81

Källa: Svar på frågeformulär från de utvalda unionstillverkarna.

- (296) Tabellen ovan visar utvecklingen av försäljningspriset per enhet på den öppna marknaden i unionen och motsvarande tillverkningskostnad. Försäljningspriserna har i genomsnitt varit lägre än tillverkningskostnaden per enhet, med undantag för 2014 då unionsmarknaden började återhämta sig och marknadsandelen från importen från de fyra övriga berörda länderna var lägre än under undersökningsperioden.
- (297) Tillverkningskostnaden var fortfarande i allmänhet högre än de sjunkande försäljningspriserna, med undantag av år 2014. För att begränsa förlusten av marknadsandelar och eftersom den berörda produkten är en råvara, var unionstillverkarna tvungna att följa den nedåtgående prisspiralen och sänkte sina försäljningspriser betydligt, särskilt under 2015 och undersökningsperioden. Eftersom den berörda produkten är en råvara blev unionstillverkarna tvungna att följa den nedåtgående prisspiralen.
- (298) När tillverkarna i urvalet överlät eller sålde vissa varmvälsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål avsedda för företagsintern förbrukning till internpriser för ytterligare bearbetning i senare led använde de sig av många olika prissättningsstrategier (främst kostnader för företagsintern bearbetning och till internpriser för företagsintern försäljning). Det går därför inte att dra någon meningsfull slutsats av prisutvecklingen för den företagsinterna förbrukningen.

4.4.3.2 Arbetskraftskostnad

- (299) Unionstillverkarnas genomsnittliga arbetskraftskostnad utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 14

Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd

	2013	2014	2015	UP
Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd (euro)	63 374	66 039	66 023	67 045
Index (2013 = 100)	100	104	104	106

Källa: Svar på frågeformulär från de utvalda unionstillverkarna.

- (300) Under skadeundersökningsperioden ökade den genomsnittliga lönen per anställd med 4 %.

4.4.3.3 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och förmåga att anskaffa kapital

- (301) Unionstillverkarnas lönsamhet, kassaflöde, investeringar och avkastning på investeringar utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 15

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och avkastning på investeringar

	2013	2014	2015	UP
Lönsamhet för försäljning på den öppna marknaden i unionen (i % av omsättningen)	- 2,7 %	0,4 %	- 0,8 %	- 7,8 %
Kassaflöde (i tusen euro)	139 285	221 982	122 723	- 79 661
Index (2013 = 100)	100	159	88	- 57
Investeringar (i tusen euro)	256 013	289 582	291 771	268 839
Index (2013 = 100)	100	113	114	105
Avkastning på investeringar	- 3,5 %	0,5 %	- 1,0 %	- 8,5 %

Källa: Svar på frågeformulär från de utvalda unionstillverkarna.

- (302) Kommissionen fastställde lönsamheten för unionstillverkarna genom att nettoförlusten före skatt för försäljningen av den likadana produkten på den öppna marknaden i unionen uttrycktes i procent av omsättningen.
- (303) Lönsamheten utvecklades negativt under skadeundersökningsperioden: förluster uppstod under alla perioderna, med undantag av år 2014. Även om förlusterna under år 2013 delvis var knutna till euroområdet skuldskris, kunde unionens ståltillverkare delvis återhämta sig under 2014 och första halvåret 2015. Enligt tabellen i skäl (295) minskade försäljningspriset per enhet med 23 % under skadeundersökningsperioden, på grund av den höga prispresen från den dumpade importen från det andra halvåret 2015 och framåt. Detta innebar en betydande förlust på 7,8 % under undersökningsperioden, som är det sämsta resultatet under skadeundersökningsperioden.
- (304) Nettokassaflödet visar unionstillverkarnas förmåga att självfinansiera sin verksamhet. Detta uppvisade en liknande nedåtgående trend som lönsamheten och blev negativt på en ohållbar nivå.

- (305) Trots förlusterna under skadeundersökningsperioden bibehölls investeringarna (inklusive utbyte av vissa tillverkningstillgångar) över 240 miljoner euro under samtliga år som ingår i skadeundersökningsperioden. Investeringarna låg emellertid på en relativt låg nivå under hela perioden eftersom kapitalanskaffningsförmågan påverkats av förlusterna under skadeundersökningsperioden (utöver en liten vinst som uppnåddes 2014).
- (306) Räntabiliteten är vinsten (eller förlusten) i procent av investeringarnas bokförda värde. På grund av förlusterna var räntabiliteten negativ under skadeundersökningsperioden med undantag av år 2014.

4.4.3.4 Synpunkter på de mikroekonomiska indikatorerna

- (307) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut hävdade de ryska exporterande tillverkarna, MMK Group och Severstal Group samt Rysslands ministerium för ekonomisk utveckling att kommissionen inte på ett korrekt sätt tagit hänsyn till den företagsinterna marknaden i sin analys av de mikroekonomiska indikatorerna. De ryska exporterande tillverkarna noterade att kommissionen endast analyserat mikroekonomiska indikatorer för den öppna marknaden, som utgör en mindre del av marknaden, dvs. endast 41,8–43,1 % av unionstillverkningen av den berörda produkten. De ansåg att en undersökning av de mikroekonomiska indikatorerna endast med hänsyn till unionens öppna marknad skulle kunna visa en mer negativ bild än den som rör hela unionsmarknaden av den likadana produkten. I detta avseende hänvisade de till resultaten i WTO:s överprövningsorgans rapport i *Förenta staterna – antidumpningsåtgärder för vissa varmvalsade stålprodukter från Japan*, ⁽¹⁾ som är av åsikten att en balanserad och objektiv undersökning av de mikroekonomiska indikatorerna bör inkludera både den öppna marknaden och den företagsinterna marknaden.
- (308) Kommissionen avvisade påståendet att den inte har genomfört en balanserad och objektiv undersökning av de mikroekonomiska indikatorerna som inkluderar både den öppna marknaden och den företagsinterna marknaden.
- (309) Först och främst förklarade kommissionen i skäl (277) sin metod och angav hur och när information från den öppna marknaden respektive den företagsinterna marknaden kunde urskiljas.
- (310) Påståendet att kommissionen inte agerat i enlighet med WTO:s överprövningsorgans rapport är felaktigt. Kommissionen ignorerade inte den företagsinterna marknaden i sin analys. Den tillhandahöll siffror för den företagsinterna marknaden och beaktade dessa i sin analys där så var lämpligt (se i detta avseende skäl (224) till (225) och skäl (285) till (287)).
- (311) Dessutom bestod majoriteten av den företagsinterna marknaden i detta särskilda fall av företagsinterna överföringar (nära 87 % under undersökningsperioden) enligt tabellen nedan.

Tabell 16

Uppdelning mellan företagsinterna överföringar och företagsintern försäljning

	2013	2014	2015	UP
Företagsinterna överföringar (ton)	35 884 971	36 155 050	35 865 270	36 787 755
Företagsinterna försäljningar (ton)	6 533 091	6 732 125	6 405 801	5 667 111
Företagsintern volym på unionsmarknaden (i ton)	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866

- (312) Sådana interna överföringar når inte den öppna marknaden eftersom produkten används av en integrerad tillverkare för vidare bearbetning, omvandling eller montering i en integrerad process. Dessa interna överföringar kännetecknas av det faktum att inga kommersiella fakturor utfärdas, och att den integrerade tillverkaren/importören inte är en separat juridisk enhet i motsats till företagsinterna försäljningar. Detta gör att det inte finns något försäljningspris för dessa företagsinterna överföringar.

⁽¹⁾ WT/DS184/AB/R, 24 juli 2001, sida 69, punkt 204.

- (313) Dessutom är det mycket svårt att fastställa lönsamhet eller räntabilitet för sådana företagsinterna överföringar eftersom produkttyperna (vid företagsintern överföring) bearbetas vidare internt och till olika stålprodukter i senare led, utan att en faktura utfärdas (vilket är ett krav för att kunna fastställa inkomsten och en av de viktigaste delarna för att kunna fastställa vinsten).
- (314) Enligt skäl (41) är det de olika produkttyperna av varmvalsade platta stålprodukter råvara för tillverkningen av olika stålprodukter i senare led med ett mervärde, börjande med kallvalsade ⁽¹⁾ platta stålprodukter försedda med överdrag. I detta avseende anges i förordningen om provisorisk tull för kallvalsade platta stålprodukter med ursprung i Kina och Ryssland att "unionsindustrins situation försämrades på den öppna marknaden betydligt under skadeundersökningsperioden då den började göra förluster från och med 2012. Försäljningsvolymen på den öppna marknaden i unionen minskade med 14 % och försäljningspriset per enhet minskade med 19 %, samtidigt som tillverkningskostnaden endast minskade med 16 %. Dessutom förlorade unionsindustrin marknadsandelar till import från de berörda länderna och blev tvungen att dra ner på sina investeringar till följd av den konstant negativa räntabiliteten ⁽²⁾." Slutsatsen i skälet bekräftades i det slutgiltiga skedet ⁽³⁾ och gäller fortfarande. Undersökningsperioden för de kallvalsade platta stålprodukterna ⁽⁴⁾ genomfördes före undersökningsperioden för det aktuella ärendet. Även i andra undersökningsperioder visar indikatorerna ovan på liknande sätt som på den öppna marknaden en negativ bild för de kallvalsade platta stålprodukterna, dvs. för de marknader i efterföljande led där företagsinterna överföringar och försäljningar av varmvalsade platta stålprodukter genomförs.
- (315) Mot bakgrund av argumenten ovan avvisade kommissionen de ryska exporterande tillverkarna och Rysslands ministerium för ekonomisk utvecklings påståenden och bekräftar att den agerade med tillbörlig aktsamhet och att de båda marknaderna undersöktes korrekt.

4.4.4 Slutsats beträffande väsentlig skada

- (316) Trots unionsindustrins konkreta åtgärder för att förbättra effektiviteten genom minskade kostnader (som minskning av antalet arbetstimmar per vecka) och strikt kontrollera tillverkningskostnaderna under skadeundersökningsperioden försämrades unionsindustrins ekonomiska situation betydligt: förlusterna gick från - 2,7 % under 2013 till - 7,8 % under undersökningsperioden. Detta innebar att förlusterna ackumulerades under skadeundersökningsperioden, med undantag för år 2014.
- (317) Trots att unionens förbrukning på den öppna marknaden ökade med 5 % minskade unionsindustrins försäljningsvolym samtidigt som försäljningspriset per enhet minskade med mer än 20 % och tillverkningen med 2 %. Dessutom minskade sysselsättningen med 5 %. Sammantaget innebar detta att även andra skadeindikatorer utvecklades i negativ riktning.
- (318) Euroområdet skuldskris under 2013 påverkade lönsamheten negativt under 2013, vilket följdes av en måttlig återhämtning under 2014. Mot bakgrund av ärendets särskilda omständigheter sålde unionens tillverkare den berörda produkten till priser som låg under tillverkningskostnaderna från och med andra halvåret 2015 för att behålla sina marknadsandelar. Samtliga exporterande tillverkare från de fyra berörda länderna sålde produkter till dumpade priser och deras priser undskred i de flesta fall unionens ståltillverkares priser vilket innebar en stor press på unionsindustrins försäljningspriser.
- (319) På grund av förlusterna under skadeundersökningsperioden till följd av de faktorer som beskrivs ovan uppvisade de andra indikatorerna, såsom kassaflöde och räntabilitet, samma nedåtgående trender som lönsamhetsindikatorn.
- (320) Berörda parter informerades genom att informationsdokumentet sändes ut om att kommissionen fastställt att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen och fick möjlighet att inkomma med synpunkter.

⁽¹⁾ Kallvalsningsprocessen består i att en plåt eller ett band – som dessförinnan varmvalsats och betats – passeras genom kallvalsar (dvs. under metallens mjukningstemperatur).

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/181 av den 10 februari 2016 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av vissa kallvalsade platta produkter av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryska federationen (EUT L 37, 12.2.2016, s. 25, skäl 153).

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1328 av den 29 juli 2016 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa kallvalsade platta produkter av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryska federationen (EUT L 210, 4.8.2016, s. 15, skäl 117).

⁽⁴⁾ Den omfattade perioden från den 1 april 2014 till den 31 mars 2015, som inte är den samma som undersökningsperioden i detta ärende (se skäl (19)).

- (321) De ryska exporterande tillverkarna (MMK Group och Severstal Group) och Rysslands ministerium för ekonomisk utveckling ansåg att det var omöjligt för kommissionen att identifiera väsentlig skada i det aktuella förfarandet eftersom det kinesiska förfarandet ⁽¹⁾ gällde exakt samma berörda produkt och därmed exakt samma perioder för bedömning av skada och orsakssamband (till juni 2016 och även september 2016). Av detta skäl ansåg de att den starka kopplingen mellan dessa två förfaranden skapade ett behov av att samordna skador och orsaker i dessa förfaranden.
- (322) Den brasilianska exporterande tillverkaren Usiminas ifrågasatte även hur unionsindustrins situation kunde ha försämrats från en situation där det fanns risk för skada till en situation med väsentlig skada på bara sex månader, med beaktande av att undersökningsperioderna för det kinesiska förfarandet och det aktuella förfarandet båda gällde det andra halvåret 2015. Av samma skäl begärde även Rysslands ministerium för ekonomisk utveckling att kommissionen skulle ompröva sin inställning till den väsentliga skadan i unionsindustrin under det aktuella förfarandet.
- (323) Dessutom påstod Usiminas att flera indikatorer visade en stabil trend eller en något negativ trend och anser därför att skadan som unionsindustrin lidit inte kan användas som material. I detta avseende hänvisade den exporterande tillverkaren till den måttliga minskningen av unionstillverkning, försäljningsvolym och sysselsättning. Dessutom ansåg den exporterande tillverkaren att minskningen av marknadsdelarna var av mindre vikt även om den var betydande, mot bakgrund av det faktum att unionsindustrin bibehöll en dominerande marknadsandel på 76,7 % under undersökningsperioden.
- (324) Kommissionen bekräftade att den aktuella undersökningen omfattar exakt samma berörda produkt och likadana produkt som vid de kinesiska undersökningarna.
- (325) Den aktuella undersökningen och de kinesiska undersökningarna omfattar inte samma perioder för undersökning av trender för skador och orsakssamband. Å ena sidan omfattade undersökningen av dumpning och risk för skada i den nu aktuella undersökningen perioden 1 juli 2015–30 juni 2016, medan undersökningen av trender av betydelse för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2013 till och med den 30 juni 2016. Undersökningarna rörande Kinas dumpning, subvention och risk för skada omfattade perioden 1 januari 2015–31 december 2015, medan undersökningen av trender av betydelse för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2012 till och med slutet av 2015. Även om det är riktigt att det finns en sex månader lång överlappning mellan undersökningsperioderna för de två undersökningarna (perioden 1 juli 2015–31 december 2015), grundades fastställandet av dumpning och skada på en undersökningsperiod och en skadeundersökningsperiod som skilde sig åt mellan den nu aktuella undersökningen och undersökningen avseende Kina, och som redan fastställts i enlighet med de relevanta bestämmelserna i grundförordningen och meddelats i tillkännagivandet om inledande. Detta förklarades tydligt i skäl 115 av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/649 ⁽²⁾ (nedan kallad *förordningen om slutgiltig tull för Kina*) där följande anges: *"Kommissionen ansåg inte att det var möjligt i detta fall att lägga samman den dumpade importen genom att slå ihop de två undersökningarna. Uttrycket 'en antidumpningsundersökning samtidigt inbegriper import av en produkt från mer än ett land' i artikel 3.4 i grundförordningen kräver att det antingen måste röra sig om import som omfattas av samma undersökning eller import som omfattas av två olika undersökningar samtidigt och som har samma eller till stor del överlappande undersökningsperioder. I det aktuella ärendet har de båda undersökningarna olika undersökningsperioder, med en överlappning på endast sex månader av undersökningsperioden."*
- (326) Kommissionen hade i det aktuella ärendet erhållit tillräcklig bevisning för att inleda ett förfarande grundat på ett påstående om faktisk skada, som vållats i synnerhet av mycket låga priser, under undersökningsperioden. I ärendet om Kina rör det sig tvärtom om risk för skada som omfattar en undersökningsperiod som delvis föregår det aktuella ärendets undersökningsperiod, och som inte bara bygger på utvecklingen av den kinesiska importens priser och volym utan även på det framtida förväntade beteendet hos kinesiska exporterande tillverkare, i synnerhet med hänsyn till den befintliga outnyttjade kapaciteten.
- (327) Rättspraxis innehåller krav på att kommissionen ska genomföra en analys av i vilken mån skadan kan tillskrivas de olika faktorerna. I det aktuella ärendet har import från de fyra länderna vållat faktisk skada i unionsindustrin under ärendets undersökningsperiod.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/649 av den 5 april 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvälsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 92, 6.4.2017, s. 68).

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/649 av den 5 april 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvälsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 92, 6.4.2017, s. 68).

- (328) Oberoende av denna faktiska skada utgjorde importen från Kina en ytterligare risk för skada för unionsindustrin. Med beaktande av skillnaden mellan de två undersökningsperioderna och slutsatserna i den aktuella undersökningen kan risken för skada gällande Kina inte bryta orsakssambandet i förevarande ärende.
- (329) Kommissionen noterade även att den metod som användes för beräkning av skademarginalen, vilken baseras på det målprisunderskridande som observerats från företag i de fyra länderna, är utformad på ett sådant sätt att den beaktar att skada som möjligen vållats av Kina tillskrivs importen från de fyra länderna.
- (330) När det gäller den brasilianska exporterande tillverkarens tvivel om huruvida unionsindustrins situation kunde ha försämrats från en situation där det fanns risk för skada till en situation där det fanns väsentlig skada på endast sex månader jämförde kommissionen undersökningsperioden i fallet med Kina med det aktuella fallets undersökningsperiod och fann att det skett en försämring av unionsindustrins situation under denna sexmånadersperiod. I detta avseende hänvisar kommissionen till exempelvis den fortsatta minskningen i tillverkningsvolym, försäljningsvolym, sysselsättning och försäljningspriser hos unionens tillverkare och den försämrade finansiella situationen (lönsamheten) enligt tabellen nedan.

Tabell 17

Jämförelse av vissa huvudsakliga makro- och mikroindikatorer mellan "Kina-ärendet" och de fem ländernas ärende för respektive undersökningsperioder

	Skäl	2015 (undersökningsperioden i Kina-fallet)	UP
Produktionsvolym	(278)	74 718 189	72 920 472
Kapacitetsutnyttjande	(278)	76,2 %	74,3 %
Försäljningsvolym på den öppna marknaden	(282)	27 327 906	26 027 000
Unionstillverkarnas marknadsandel på den öppna marknaden	(282)	77,7 %	76,7 %
Anställningar	(289)	17 829	17 722
Försäljningspriser	(295)	427	383
Förluster som unionens tillverkare i urvalet ådragit sig	(301)	- 0,8 %	- 7,8 %

- (331) När det gäller påståendet att flera indikatorer visade en stabil trend eller endast en något negativ trend vilket då innebär att skadan som unionsindustrin lidit inte räknades som väsentlig, hänvisade kommissionen till den fortsatta försämringen vad gäller de viktigaste skadeindikatorerna enligt skäl (316) till (319). Kommissionen ansåg att en sådan försämring var tillräckligt för att unionsindustrins situation skulle räknas som väsentlig skada.
- (332) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter besvarade de ryska exporterande tillverkarna (MMK Group och Severstal Group) kommissionens undersökningsresultat gällande väsentlig skada på följande grunder:

— Unionsindustrin uppnådde en vinst på 8,6 % under perioden januari–mars 2017 (se skäl (425)).

- Den 6 april 2017 fastställdes att unionsindustrin inte lidit väsentlig skada för den berörda produkten till den 31 december 2015 enligt förordningen om införande av antidumpningstullar i undersökningen av varmvalsade platta stålprodukter från Kina ⁽¹⁾. Det förekom inte heller någon väsentlig skada fram till den 1 januari 2016 och lönsamheten för unionsindustrin var 2 % under perioden 1 juli – 31 december 2016 (se även skäl (425)).
- En liknande synpunkt inkom från den brasilianska exporterande tillverkaren Usiminas ⁽²⁾ som ansåg att den ville betona att jämförelsen ⁽³⁾ inte förklarar huruvida situationen för unionsindustrin kunde ha försämrats från en situation där det fanns risk för skada till en situation där det förekom väsentlig skada på endast sex månader.
- Den måttliga försämringen av de ekonomiska indikatorerna från 2015 till undersökningsperioden (se tabellen under skäl (330)) kan inte bedömas som väsentlig.

(333) Kommissionen avvisade dessa argument av följande skäl:

- Enligt vad som angetts i skäl (426) och i enlighet med artikel 6.1 i grundförordningen drogs slutsatsen om skada mot bakgrund av kontrollerade uppgifter under undersökningsperioden. Insamling och kontroll av uppgifter efter undersökningsperioden, å andra sidan, gjordes inom ramen för analysen av unionens intresse. Tabellen i skäl (301) visade omfattande förluster från 2013 och framåt (med undantag för år 2014).

Även med beaktande av uppgifter som inkommit efter undersökningsperioden befinner sig unionsindustrin fortfarande i en skadevållande situation: vinsterna under perioderna juli–december 2016 och januari–mars 2017 kan inte kompensera för de efterföljande perioderna med omfattande förluster. Dessutom baseras skadeanalysen på flera faktorer, varav lönsamhet bara är en.

- När det gäller förordningen om införande av en antidumpningstull på kallvalsade platta stålprodukter från Kina hänvisade kommissionen till sina argument i skäl (325) och särskilt till det faktum att den aktuella undersökningen och undersökningarna av Kina inte omfattar samma perioder som är relevanta för bedömningen av tendenser gällande skada och orsakssamband.
- När det gäller försämringen av de ekonomiska indikatorerna upprepade kommissionen att samtliga huvudsakliga indikatorer försämrades, vilket kännetecknades av fortsatt minskade tillverkningsvolym, försäljningsvolym, sysselsättning och försäljningspris för unionstillverkarna samt en försämrad negativ ekonomisk situation (lönsamhet). Detta kan i sig betraktas som en väsentlig skadeindikator.

(334) Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

5. ORSAKSSAMBAND

(335) I enlighet med artikel 3.6 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida skadan som vållats unionsindustrin orsakades av dumpad import från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina. I enlighet med artikel 3.7 i grundförordningen undersökte kommissionen även huruvida andra kända faktorer samtidigt kunde ha vållat unionsindustrin skada. Kommissionen säkerställde att all eventuell skada som vållats av andra faktorer än den dumpade importen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina inte tillskrevs den dumpade importen.

(336) De faktorer som kommissionen beaktade var följande: den ekonomiska krisen, att unionstillverkarna inte är tillräckligt konkurrenskraftiga, import från tredjeländer, effekten av att en italiensk ståltillverkare påverkade skadebilden, unionstillverkarnas exportförsäljningsresultat, "överkapaciteten" i den europeiska stålindustrin och sambandet mellan priserna på varmvalsade platta stålprodukter på unionsmarknaden å ena sidan och priserna på råmaterial och varmvalsade platta stålprodukter i världen å andra sidan.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/649 av den 5 april 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 92, 6.4.2017, s. 68).

⁽²⁾ Inläga från den brasilianska exporterande tillverkaren Usiminas, 7 augusti 2017, sida 2.

⁽³⁾ De brasilianska exporterande tillverkarna hänvisar till tabell 15 i denna förordning. Samma tabell fanns i utlämnandedokumentet.

5.1 Effekter av den dumpade importen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina

- (337) De exporterande tillverkarnas försäljningspriser minskade i genomsnitt från 442 euro per ton 2013 till 323 euro per ton under undersökningsperioden (- 27 %). Genom att hela tiden sänka sina försäljningspriser per under skadeundersökningsperioden kunde de exporterande tillverkarna från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina öka sina marknadsandelar från 7,45 % under 2013 till 12,57 % under undersökningsperioden, vilket anges i tabellen i skäl (262). Det skedde även en betydande ökning av importvolymen från de berörda länderna under 2015 och undersökningsperioden jämfört med föregående år.
- (338) Kommissionen fann att de ökande volymerna och den tydliga minskningen av importpriserna från de berörda länderna under skadeundersökningsperioden innebar vållad skada för unionsindustrin. Detta beror på att unionstillverkarna som stod inför den aggressiva prisstrategin exporterande tillverkarna i de berörda länderna inte hade något val än att sänka priserna och sälja till förlust för att kunna bibehålla en viss försäljningsvolym och marknadsandel. Det påverkade därmed industrins lönsamhet negativt och den nådde den ohållbara nivån - 7,8 % under undersökningsperioden.
- (339) Mot bakgrund av det tidsmässiga sambandet mellan å ena sidan nivån på dumpad import till ständigt sjunkande priser och å andra sidan unionsindustrins minskade försäljningsvolym och sjunkande priser som innebar förluster, drog kommissionen slutsatsen att den dumpade importen vållade unionsindustrin väsentlig skada.

5.2 Verkningar av andra faktorer

5.2.1 Den ekonomiska krisen

- (340) Kommissionen ansåg att euroområdet skuldskris påverkade kapaciteten hos unionens stålindustri negativt under 2013. Kommissionen drog emellertid slutsatsen som nämns i skäl (303) att unionsindustrin började återhämta sig under 2014 och under första halvåret 2015.
- (341) Marknaden hade börjat återhämta sig från effekterna av krisen genom en relativt stabil och något ökande efterfrågan från 2014 och framåt. Från och med 2014 kunde unionsindustrin ha dragit större fördel av marknadens återhämtning. Importen till låga priser ökade emellertid gradvis och tog marknadsandelar på unionsindustrins bekostnad. Det kontinuerliga trycket från importen började bli fullt kännbart från och med andra halvåret 2015, undersökningsperiodens början.
- (342) Kommissionen drog slutsatsen att euroområdet skuldskris påverkade marknaden negativt främst under 2013 under skadeundersökningsperioden och för undersökningsperioden, efter att ha beaktat unionsmarknadens återhämtning enligt ökningen av förbrukningen på den öppna marknaden i unionen under skadeundersökningsperioden (se tabell i skäl (226)). Den bidrog dock inte till den väsentliga skada som konstaterades under undersökningsperioden.

5.2.2 Import från tredjeländer

5.2.2.1 Kina

- (343) Importvolymen från och marknadsandelen (i volym av total import) från Kina utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 18

Volym, pris per enhet och marknadsandelar för importen från Kina

	2013	2014	2015	UP
Kina				
Importvolym från Kina	336 028	592 104	1 519 304	1 578 848
Index (2013 = 100)	100	176	452	470

	2013	2014	2015	UP
Pris per enhet vid import från Kina	505	463	404	339
Index (2013 = 100)	100	92	80	67
Marknadsandel	1,04 %	1,79 %	4,32 %	4,65 %
Andel av unionens totala importvolym	6,97 %	11,32 %	19,41 %	19,98 %

Källa: Eurostat

- (344) Enligt tabellen ökade importen från Kina med 370 % under skadeundersökningsperioden, medan importen från tredjeländer utöver Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina (inklusive Kina) endast ökade med 51 %. Dessutom visade jämförelsen absoluta importsiffror att
- Kina tillsammans med Ryssland och Ukraina var bland de tre största exportörerna till unionsmarknaden under perioden 2013–2015
 - Kina var den största exportören till unionen under undersökningsperioden.
- (345) De kinesiska priserna minskade dessutom från 505 euro/ton 2013 till 339 euro/ton under undersökningsperioden.
- (346) Rättspraxis innehåller krav på att kommissionen ska genomföra en analys av i vilken mån skadan kan tillskrivas de olika faktorerna. Under den aktuella undersökningen har import från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina vållat unionsindustrin faktisk skada under den aktuella undersökningsperioden. Oberoende av den aktuella undersökningen och mot bakgrund av undersökningen av samma produkt som importerats från Kina drog kommissionen slutsatsen att det fanns ett orsakssamband mellan den kinesiska dumpade importen och risken för väsentlig skada i unionsindustrin (särskilt under andra halvåret 2015) ⁽¹⁾.
- (347) Även om undersökningen av Kina och den aktuella undersökningen inte omfattar samma perioder för bedömningen av tendenser för skada och orsakssamband finns det en första överlappning på sex månader som gäller undersökningsperioden mellan de båda undersökningarna (perioden från den 1 juli 2015 till den 31 december 2015). Dessutom, enligt skäl 59 i förordningen om slutgiltig tull för Kina ⁽²⁾ ökade den kinesiska importvolymen ytterligare (med 8,5 %) under första halvåret 2016 (773 275 ton), jämfört med första halvåret 2015 (712 390 ton). Enligt tabellen i skäl (343) var importvolymerna från Kina under undersökningsperioden inte försumbara. Såsom nämns i skäl 93 i det slutgiltiga ärendet gällande Kina tillämpade de kinesiska exporterande tillverkarna en aggressiv prissättning på unionsmarknaden, särskilt under andra halvåret 2015 och första halvåret 2016. Om inga åtgärder vidtas, och med tanke på den väldiga kinesiska överkapaciteten av stål, inbegripet den berörda produkten, kan de kinesiska exporterande tillverkarna upprätthålla en aggressiv prisstrategi och sänka sina försäljningspriser till en minimal nivå.
- (348) Av dessa skäl och särskilt på grund av de icke försumbara kinesiska importvolymerna och de kinesiska exporterande tillverkarnas aggressiva prissättning är det möjligt att den kinesiska importen också bidrog till den väsentliga skada som identifierats i denna undersökning.
- (349) Å andra sidan kan det inte antas att den kinesiska importen var den enda orsaken till unionsindustrins försämrade situation. Om effekterna av den kinesiska importen hypotetiskt sett skulle undanröjas skulle importen från de fyra länderna fortfarande i sig vara en oberoende orsak. Importnivåerna under undersökningsperioden från de fyra berörda länderna (4,2 miljoner ton under undersökningsperioden) är mycket mer betydande och nära tre gånger större än den kinesiska importen under undersökningsperioden (1,6 miljoner ton under undersökningsperioden).

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1778 av den 5 oktober 2016 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 272, 7.10.2016, s. 62), skäl 197.

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/649 av den 5 april 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 92, 6.4.2017, s. 76), skäl 59.

- (350) Dessutom ansågs de kinesiska exporterande tillverkarna vara prisledare på unionsmarknaden, men den kinesiska prissättningen för varmvalsade platta stålprodukter var inte avgörande. Även importen från de fyra länderna med en betydande volym och marknadsandel pressade ned priserna på unionsmarknaden. Utan en sådan anpassning till den aggressiva prispolicyn från de fyra länderna hade skadan inte inträffat.
- (351) Kommissionen drog därför slutsatsen att det är sannolikt att importen från Kina har bidragit till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit. Det bröt emellertid inte orsakssambandet mellan den skada som unionsindustrin lidit och den dumpade importen från de fyra övriga länderna eftersom det rörde sig om betydande volymer och jämförelsevis låga priser.
- (352) Den kinesiska exportens effekter gällde emellertid inte de fyra länderna, eftersom nivån för undanröjande av skada endast beaktar effekterna av den dumpade importen från de fyra länderna (se skäl (554)).

5.2.2.2 Andra länder

- (353) Importvolymen från och marknadsandelen (i volym av total import) för tredjeländer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 19

Volymer, pris per enhet och marknadsandelar för importen från tredjeländer (exklusive Kina)

	2013	2014	2015	UP
Turkiet				
Importvolym från Turkiet	1 001 157	473 194	667 119	824 099
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	47	67	82
Pris per enhet vid import från Turkiet	462	452	397	344
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	98	86	74
Marknadsandel	3,10 %	-1,43 %	1,90 %	2,43 %
Andel av unionens totala importvolym	20,76 %	9,00 %	8,45 %	10,4 %
Totalt (alla övriga länder utöver Brasilien, Iran, Ryssland, Ukraina och Kina)				
Importvolym från alla övriga länder	2 081 103	1 684 531	1 914 137	2 057 998
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	81	92	99
Pris per enhet vid import från alla övriga länder	478	461	423	365
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	97	89	76
Marknadsandel	6,44 %	5,08 %	5,44 %	6,07 %
Andel av unionens totala importvolym	43,16 %	32,22 %	24,24 %	26,04 %

Källa: Eurostat

- (354) En brasiliansk exporterande tillverkare påstod att det var diskriminerande att Turkiet inte omfattades av denna undersökning. Den exporterande tillverkaren ansåg att den turkiska importvolymen var högre än den brasilianska under skadeundersökningsperioden och att de turkiska importpriserna även var lägre än importpriserna från Brasilien. Av dessa skäl ansåg den berörda parten att den turkiska importen var en stor orsak till den skada som unionsindustrin kan ha lidit och att klaganden gjort fel som avfärdat effekterna av den turkiska importen.
- (355) När det gäller diskrimineringspåståendet noterade kommissionen att klaganden tillhandahållit *prima facie*-bevisning i klagomålet om att den turkiska exporterande tillverkaren inte dumpade den berörda produkten på unionsmarknaden. Å andra sidan föreslog man med liknande beräkningar från Brasilien och de andra berörda länderna att importen från dessa länder var dumpad, ett faktum som bekräftades av denna undersökning.
- (356) Med hänsyn till den potentiella skada som vållats av import från Turkiet fann kommissionen att importvolymen från Turkiet minskade under skadeundersökningsperioden. Även om import från Turkiet bidragit till den skada som unionsindustrin lidit kan den inte ha varit orsaken till de ökande negativa tendenserna i analysen av risk för skada. Dessutom är de turkiska importpriserna (344 euro/ton, se tabellen i skäl (353)) i genomsnitt högre än de genomsnittliga importpriserna för de berörda länderna enligt tabellen i skäl (264) och dumpades inte mot bakgrund av den *prima facie*-bevisning som klaganden framförde (se skäl (355)). Av dessa skäl drog kommissionen slutsatsen att den turkiska importen inte bröt orsakssambandet mellan den dumpade importen från de fyra länderna och den väsentliga skada som de vållade unionsindustrin.
- (357) Med hänsyn till importvolymerna från andra tredjeländer jämförde kommissionen dem med importen från de fyra berörda länderna. Kommissionen noterade då att importen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina utgjorde majoriteten av all import (4 266 881 ton) till unionen under undersökningsperioden, och att volymen ökade med 77 % under skadeundersökningsperioden. Deras marknadsandel var 12,58 % under undersökningsperioden. I motsats till detta var den samlade volymen av övriga länder endast 3 636 846 ton och deras marknadsandel var 10,72 % under samma period. Enligt tabellen i skäl (353) var den samlade volymen för övriga länder utöver Kina endast 2 057 998 ton och deras marknadsandel var 6,07 %.
- (358) Dessutom var de genomsnittliga importpriserna från de övriga tredjeländerna (365 euro/ton för övriga tredjeländer, se tabell 14 ovan) högre än de genomsnittliga importpriserna för Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina (323 euro/ton under undersökningsperioden, se skäl (265)). Kommissionen drog därför slutsatsen att importvolymerna från andra tredjeländer inte bröt mot orsakssambandet mellan den dumpade importen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina och skadan för unionsindustrin.
- (359) Rättspraxis innehåller krav på att kommissionen ska genomföra en analys av i vilken mån skadan kan tillskrivas de olika faktorerna. I den aktuella undersökningen har import från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina vållat väsentlig skada för unionsindustrin under undersökningsperioden. Oberoende av den aktuella undersökningen och mot bakgrund av de aktuella resultaten beträffande volymer och priser enligt skäl (357) och (358) bröt inte importen från samtliga övriga länder utöver Kina mot det aktuella orsakssambandet och hade endast en marginell inverkan, om någon, på bilden av skadan.

5.2.3 Unionsindustrins exportförsäljningsresultat

- (360) Exportvolymen för unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 20

Exportvolym för unionstillverkarna i urvalet

	2013	2014	2015	UP
Exportvolym till icke-närstående kunder	2 379 035	2 777 446	2 409 721	2 075 670

	2013	2014	2015	UP
Index (2013 = 100)	100	117	101	87
Genomsnittligt pris (euro per ton)	463	459	391	357
Index (2013 = 100)	100	99	84	77

Källa: Svar på frågeformulär från de utvalda unionstillverkarna.

- (361) Exportförsäljningens volym för unionstillverkarna i urvalet minskade med 13 % under skadeundersökningsperioden. Vad priserna beträffar minskade de betydligt (23 %) under skadeundersökningsperioden.
- (362) Exportförsäljningen för unionstillverkarna i urvalet stod för cirka 25 % av den totala försäljningen på den öppna marknaden under undersökningsperioden. De sänkta exportpriserna följde vid en procentuell jämförelse samma trend som unionsindustrins försäljningspriser på unionsmarknaden.
- (363) Kommissionen drog slutsatsen att unionstillverkarnas exportförsäljningsresultat bidrog till unionsindustrins skada. Kommissionen fann emellertid att denna faktor inte bröt orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skadan för unionsindustrin av samma skäl som angavs i skäl (350) och (351) på grund av de betydande volymerna och jämförelsevis låga priserna för importen från de fyra länderna och eftersom deras påverkan endast var marginell.

5.2.4 Den särskilda situationen för en italiensk unionstillverkare

- (364) En berörd part ansåg att det var felaktigt att inkludera den italienska tillverkaren Ilva i uppgifterna om skada eftersom detta skulle snedvrída skadebilden. Parten ansåg att den italienska tillverkarens faktiska tillverkning och försäljning minskade betydligt under skadeundersökningsperioden av skäl som inte rörde import från de berörda länderna.
- (365) Först och främst baseras definitionen och analysen av unionsindustrin enligt skäl (215) på hela unionsindustrin, inklusive den italienska tillverkaren. Det vore därför olämpligt att utelämna denna tillverkare från definitionen av unionsindustrin. I detta avseende kan inte det faktum att den italienska tillverkaren minskade sin faktiska tillverkning (med mindre än 700 000 ton) under skadeundersökningsperioden inte helt och hållet förklara minskningen av unionsindustrins totala tillverkningsnivåer (– 1,7 miljoner ton). Vissa unionstillverkare kunde öka sin faktiska tillverkning under skadeundersökningsperioden medan vissa (som Ilva) inte kunde det. Samma resonemang gäller för försäljningsuppgifterna.
- (366) Dessutom ingår Ilva som unionstillverkare inte i urvalet och påverkade därmed inte de tendenser som observerats för de mikroekonomiska indikatorerna. I detta avseende noterade kommissionen att samtliga unionstillverkare i urvalet upplevde förluster under undersökningsperioden. Detta stödjer konstaterandet att unionsindustrin lidit skada i sin helhet.
- (367) Dessutom var effekterna av den särskilda situationen för den enskilda italienska tillverkaren i sin helhet begränsade. Trots det faktum att den italienska tillverkaren minskade sin tillverkning och sina försäljningsvolymmer kunde andra unionstillverkare tillverka och sälja något mer vilket täckte upp för den italienska tillverkaren. Dessa Union unionstillverkare hade därför inget annat val än att följa den prisnivå som den dumpade importen medförde för att dess marknadsandel inte skulle minska ytterligare.
- (368) Det förhållandet att vissa unionstillverkare presterar något bättre på unionsmarknaden än andra kan bero på en rad faktorer, men påverkar inte slutsatsen att unionsindustrin som helhet lider skada av dumpad import.
- (369) Kommissionen drog därför slutsatsen att effekterna för den italienska tillverkaren var begränsade och inte bidrog till den skada som vållats unionsindustrin.

5.2.5 Den europeiska stålindustrins överkapacitet och världens överkapacitet i stålindustrin

- (370) Vissa berörda parter ansåg att det inte var importen från de berörda länderna utan överkapaciteten hos unionstillverkarna som vållade unionsindustrin skada. För att stödja detta påstående hänvisade dessa berörda parter till kommissionens stålätgärdsplan.
- (371) Kommissionen avvisade detta argument. Även om det finns överkapacitetsproblem gällande stål i världen ⁽¹⁾, inklusive på unionsmarknaden, identifierade kommissionen tre fabriker ⁽²⁾ i unionsindustrin som märkbart minskat den faktiska tillverkningsvolymen under skadeundersökningsperioden. Sett till hela världen minskade unionstillverkarnas tillverkningsvolym med 2 % enligt tabellen i skäl (278).
- (372) Enligt tabellen i skäl (301) försämrades lönsamheten avsevärt och ledde till rekordförluster under undersökningsperioden. Detta är ett bevis på att det inte finns något direkt samband mellan å ena sidan en relativt stabil tillverkning med stabila kapacitetssiffror och å andra sidan ökande förluster, med beaktande av unionsindustrins vilja att anpassa sig till förändrade marknadsförhållanden för att kunna bibehålla sin konkurrenskraft.
- (373) Kommissionen drog därför slutsatsen att den europeiska stålindustrins överkapacitet inte bröt orsakssambandet.
- (374) Med avseende på tilläggsargumentet om att den skada som unionsindustrin lidit orsakades av den globala överskapaciteten i fråga om varmvalsade platta stålprodukter visar nedanstående tabell den teoretiska outnyttjade råstålskapaciteten och de faktiska produktionsnivåerna i Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina.

Tabell 21

Råstålskapacitet och faktiska tillverkningsnivåer av den likadana produkten i Brasilien, Iran, Ukraina och Ryssland (i tusentals ton)

Land	Uppskattad råstålskapacitet för 2015 ⁽¹⁾	Råstållstillverkning 2015 ⁽²⁾	Teoretisk överskotts-kapacitet 2015 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Faktisk tillverkning av varmvalsade platta stålprodukter 2014	Faktisk tillverkning av varmvalsade platta stålprodukter 2015
Brasilien	49 220	33 256	15 964	14 229	13 388
Iran	28 850	16 146	12 704	8 276	7 872
Ryssland	90 000	70 898	19 102	26 898	27 509
Ukraina	42 500	22 968	19 532	7 867	6 314

⁽¹⁾ Källa för uppgifter om kapacitet: OECD (OECD, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 5 September 2016, Directorate for Science, Technology and Innovation, Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity, Annexe, s. 7 ff).

⁽²⁾ Källa för uppgifter om tillverkning: World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2015 (World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2016, tabell 1 på sidorna 1 och 2 och tabell 13 på sidan 35, <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>).

- (375) Överkapaciteten utlöste dumpning från alla berörda länder.

⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, regionkommittén samt Europeiska investeringsbanken, Stål: bevara hållbar sysselsättning och tillväxt i EU, COM (2016) 155 final av den 16 mars 2016. I detta dokument anges följande om överkapaciteten i världen när det gäller stål:

— Sidan 2: ... "den ekonomiska avmattningen i Kina och andra nya ekonomier har sedan 2014 dämpat efterfrågan på världsmarknaden"

— Sidan 6: ... "Förutom att mildra den globala överkapacitetens följder tar kommissionen också itu med problemets orsaker tillsammans med EU:s viktigaste handelspartner. Ett globalt problem kräver en global lösning."

⁽²⁾ Ilva, ThyssenKrupp och Tata Steel UK

- (376) Kommissionen drog emellertid slutsatsen att överkapaciteten i världen inte bryter orsakssambandet under de särskilda omständigheterna i detta ärende. Faktum är att överkapaciteten i detta fall är en av anledningarna till dumpningen från de berörda länderna.

5.2.6 Inte tillräckligt konkurrenskraftiga unionstillverkare

- (377) Vissa av de berörda parterna ansåg att unionstillverkarna inte var tillräckligt konkurrenskraftiga på grund av jämförelsevis högre energikostnader (främst elektricitet). En av de berörda parterna ansåg att unionsindustrin kännetecknades av brist på investeringar och innovationer.
- (378) Energiförbrukningen är visserligen en viktig kostnadskomponent vid tillverkningen av den berörda produkten, men inte den största. Kommissionen konstaterade mot bakgrund av en specialundersökning som nyligen genomfördes att de europeiska elpriserna minskade med 12 % under perioden 2010–2015. Som en följd av detta blev unionen den region som har den fjärde lägsta elprisnivån i världen ⁽¹⁾. Det kan därmed inte anses att unionstillverkarna har en nackdel i detta avseende. För det tredje stämmer dessa argument om elkostnaderna inte överens med det faktum att unionsindustrin fortfarande kunde göra vinster på cirka 0,4 % under 2013 och under perioden 2007–2011, då denna påstådda kostnadsmässiga nackdel också fanns.
- (379) Kommissionen konstaterade under undersökningen när det gäller påståendet om brist på investeringar och innovationer att investeringar på mer än 240 miljoner euro fortfarande gjordes under skadeundersökningsperioden (se skäl (305)). När det gäller påståendet om att unionsindustrin inte var innovativ tillhandahöll den berörda parten inte någon bevisning till stöd för sitt påstående.
- (380) Kommissionen avvisade därför påståendet om att unionsindustrin inte var tillräckligt konkurrenskraftig och drog slutsatsen att dessa faktorer inte skadade unionsindustrin.

5.2.7 Låga priser för varmvalsade platta stålprodukter på unionsmarknaden på grund av låga råvarupriser och/eller låga priser för varmvalsade platta stålprodukter i hela världen

- (381) En brasiliansk exporterande tillverkare hävdade att de låga priserna på råvaror för ståltillverkning, särskilt på järnmalm, lett till en minskning av marknadspriserna för varmvalsade platta stålprodukter på unionsmarknaden. Den ukrainska exporterande tillverkaren ansåg att den påstådda priseffekten på unionens hemmamarknad inte orsakats av importen från de berörda länderna, utan av en sjunkande prisutveckling på varmvalsade platta stålprodukter över hela världen.
- (382) Kommissionen analyserade både priserna för varmvalsade platta stålprodukter och utvecklingen av råvarupriserna för varmvalsade platta stålprodukter under skadeundersökningsperioden.
- (383) Kommissionen bekräftade i samband med undersökningen att råvarupriserna minskade mellan 2012 och undersökningsperioden. Priset på järnmalm sjönk exempelvis från cirka 141 US-dollar/ton till 52 US-dollar/ton, dvs. en minskning med över 60 %.
- (384) När kommissionen analyserade tillverkningskostnaden för den största av de unionstillverkare som ingick i urvalet visade det sig dock att konsekvenserna av de sjunkande råvarupriserna är mycket mindre än den observerade prisutvecklingen. Exempelvis utgjorde de viktigaste råvarorna cirka 70 % av den totala tillverkningskostnaden under 2013 och motsvarade fortfarande cirka 60 % av den totala tillverkningskostnaden under undersökningsperioden. Detta visade att det inte fanns något direkt samband mellan sjunkande råvarupriser och minskade tillverkningskostnader för varmvalsade platta stålprodukter.
- (385) Vidare minskade unionsindustrins tillverkningskostnad sammantaget med 19 % (se skäl (295)), vilket inte bara berodde på lägre kostnader för råvaror, utan även på effektivitetsvinster som uppnåddes av unionstillverkarna vilket anges i skäl (290). Dessutom minskade de genomsnittliga importpriserna med en högre procentsats, dvs. med 27 % under samma period (se skäl (265)).

⁽¹⁾ Utdrag ur kommissionens senaste nedifrån-och-upp-undersökning av priser och kostnader för energi, som utfördes av ett konsortium av konsulter, däribland Ecofys och Centre for European Policy Studies, i juli 2016.

- (386) Vid rättvisa marknadsvillkor skulle unionsindustrin kunnat bibehålla sina försäljningspriser, vilket skulle ha gjort det möjligt för den att dra nytta av de minskade kostnaderna och bli lönsam igen. Unionstillverkarna var dock tvungna att följa prisutvecklingen på unionsmarknaden och sänka sina priser därefter. Under undersökningsperioden tvingades unionstillverkarna att sälja varorna till priser under tillverkningskostnaderna för att deras marknadsandel inte skulle minska ytterligare. Kommissionen avvisade därför påståendet om att de sjunkande priserna i världen på varmvalsade platta stålprodukter och minskningen av råvarupriserna bidragit till den skada som unionsindustrin lidit.

5.3 Slutsats om orsakssamband

- (387) Ett orsakssamband fastställdes mellan å ena sidan den dumpade importen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina, och å andra sidan den skada som unionsindustrin lidit. Det fanns ett tidsmässigt samband mellan den kraftiga ökningen av den dumpade importen till ständigt sjunkande priser från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina och unionens allt sämre resultat, särskilt från och med andra halvåret 2015. Unionsindustrin hade inget annat val än att följa den prisnivå som den dumpade importen medförde för att inte förlora fler marknadsandelar. Detta ledde till förluster. Unionsindustrin kunde därmed inte dra fördel av att förbrukningen i unionen återhämtade sig och tvingades därför sälja sina produkter på unionsmarknaden till priser under tillverkningskostnaderna.
- (388) Kommissionen har identifierat följande övriga faktorer som kan ha haft inverkan på unionsindustrins situation: import från tredjeländer, unionstillverkarnas exportförsäljningsresultat och stålindustrins överkapacitet i Europa och i resten av världen.
- (389) Sammanfattningsvis ansåg kommissionen att inget av de argument som framlagts av de berörda parterna rörande övriga faktorer efter det att informationsdokumentet hade sänts ut kunde ändra de slutsatser som fastställde ett orsakssamband mellan den dumpade importen och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit under undersökningsperioden.
- (390) Dessutom drog kommissionen slutsatsen att dessa faktorer separat eller tillsammans inte kunde bryta orsakssambandet mellan dumpad import och den väsentliga skada som vållats unionsindustrin, och att den dumpade importen från de berörda länderna kvarstod som den huvudsakliga orsaken till skadan av följande skäl. Enligt skäl (357) utgjorde importen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina majoriteten av all import (4 266 881 ton) till unionen under undersökningsperioden, och volymen ökade med 77 % under skadeundersökningsperioden. Dessutom utgör exportförsäljningen för unionstillverkarna i urvalet, vilket anges i skäl (362), endast en mindre andel (25 %) av den totala försäljningen på den öppna marknaden, medan överkapaciteten i de fyra berörda länderna är en av anledningarna till dumpningen på unionsmarknaden.
- (391) Vissa av de kända faktorerna utöver den dumpade importen – bland annat den ekonomiska krisen, situationen för en enskild italiensk tillverkare, det faktum att unionstillverkarna inte är tillräckligt konkurrenskraftiga samt låga priser på varmvalsade platta stålprodukter på unionsmarknaden på grund av låga råvarupriser och/eller låga priser på varmvalsade platta stålprodukter över hela världen – ansågs inte ha vållat unionsindustrin skada under undersökningsperioden.
- (392) Parterna informerades om dessa resultat genom informationsdokumentet. De berörda parterna inkom med synpunkter som anges i följande skäl. Dessa synpunkter beaktades av kommissionen inför det slutliga avgörandet.
- (393) De ryska exporterande tillverkarna MMK Group och Severstal Group påpekade att det var uppenbart att det påstådda orsakssambandet mellan importen från de berörda länderna och unionsindustrins försämrade situation mellan den 1 juli 2015 och den 30 juni 2016 skulle brytas till följd av slutsatserna i förordningen om slutgiltig tull gällande Kina. I detta avseende hänvisade de till den betydande och snabba ökningen av den kinesiska importvolymen från 2015 till och med undersökningsperiodens slut i det aktuella förfarandet och till den fortsatta nedåtgående trenden för kinesiska importpriser (– 33 %) som anges i skäl 161 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1778 ⁽¹⁾ (nedan kallad *förordningen om provisorisk tull gällande Kina*). De ryska exporterande tillverkarna hänvisade särskilt till skäl 178–182, 184 och 188 i förordningen om provisorisk tull gällande Kina som bevis för att det var den kinesiska importen som var anledningen till den försämrade situationen under perioden juli 2015–juni 2016 och inte importen från de berörda länderna. Rysslands ministerium för ekonomisk utveckling påstod på samma sätt som framkommit i synpunkterna från de ryska

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/649 av den 5 april 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 92, 6.4.2017, s. 68).

exporterande tillverkarna att den kinesiska importen var en avgörande faktor som påverkade unionsindustrins situation negativt, och inte importen från de berörda länderna. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepades samma påstående av dessa exporterande tillverkare och av Rysslands industri- och handelsministerium.

- (394) Kommissionen avvisade dessa argument. Skälen som de ryska exporterande tillverkarna hänvisade till avser perioden 2012–2015 och inte skadeundersökningsperioden i det aktuella ärendet. Detsamma gäller de kinesiska importprisernas nedåtgående trend. I detta avseende hänvisar kommissionen till förklaringarna i skäl (325) och upprepar att det inte finns någon motsägelse mellan det aktuella ärendet och ärendet som avser Kina. Kommissionen drog mycket riktigt slutsatsen att importen från Kina skulle kunna ha bidragit till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit enligt skäl (349), men att den inte bröt orsakssambandet mellan den dumpade importen från de berörda länderna och den väsentliga skada som identifierats under undersökningsperioden.
- (395) Rysslands ministerium för ekonomisk utveckling påstod också att de ryska tillverkarnas råvarukostnader, till skillnad från unionstillverkarnas, utgjorde mer än 60 % av den totala tillverkningskostnaden under 2015. Detta innebar att de sjunkande råvarupriserna ledde till en större minskning av priserna för varmvalsade platta stålprodukter för de ryska exporterande tillverkarna än för unionstillverkarna. Ministeriet förväntade sig därför att kommissionen skulle utvärdera denna del på ett korrekt sätt i ärendets syfte. Dessutom påstod det ryska ministeriet att unionsindustrins exportpriser var mycket lägre än den genomsnittliga tillverkningskostnaden per enhet, och att den bristande lönsamheten i unionsindustrins exportresultat också kunde vara en faktor som vållade unionsindustrin skada. Det ryska ministeriet bad därför kommissionen att ompröva beslutet om orsakssamband i det aktuella förfarandet. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepades samma påstående om unionsindustrins exportresultat av Rysslands industri- och handelsministerium.
- (396) När det gäller det ryska ministeriets argument om råvarupriserna hänvisade kommissionen till skäl (381) och framåt, där man dragit slutsatsen att det inte finns något direkt samband mellan sjunkande råvarupriser och minskade tillverkningskostnader för varmvalsade platta stålprodukter för unionstillverkarna. Faktum är att om de sjunkande råvarupriserna ledde till en mer omfattande minskning av priserna på varmvalsade platta stålprodukter för de ryska exporterande tillverkarna än för unionstillverkarna skulle detta ha avspeglats både i den ryska tillverkarens inhemska priser och i exportpriserna. Kommissionen ansåg emellertid att den ryska exporterande tillverkaren dumpade sina produkter på unionsmarknaden.
- (397) Med hänsyn till den bristande lönsamheten i unionsindustrins exportresultat hänvisade kommissionen till skäl (360) och framåt. Kommissionen bekräftade inte bara att försäljningspriserna för exportvolymerna sjönk drastiskt utan också att exportvolymerna för unionstillverkarnas i urvalet utgjorde högst 25 % av den totala försäljningen på den öppna marknaden under undersökningsperioden (se skäl (362)). Kommissionen drog därför slutsatsen att exportförsäljningsresultatet hade bidragit marginellt till skadan som unionsindustrin lidit men att denna faktor inte brutit orsakssambandet mellan den dumpade importen och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.
- (398) Dessutom ansåg den brasilianska exporterande tillverkaren CSN att exaktheten i bedömningen av orsakssambandet påverkades negativt av i) att import av ArcelorMittal Group inkluderats i bedömningen av skada och ii) motsägelsen mellan resultaten från det aktuella ärendet om verkningarna av importen från Kina och kommissionens slutsatser från den parallella antidumpningsundersökningen som rör import av varmvalsade platta stålprodukter från Kina. När det gäller inkluderingen av ArcelorMittal Groups import ansåg CSN att denna import var ett medvetet och illasinnat internbeslut. Den brasilianska exporterande tillverkaren Usiminas tillhandahöll liknande synpunkter och angav att den största andelen av importen från Brasilien var företagsinterna försäljningar/överföringar, särskilt från ArcelorMittal Brazil till ArcelorMittal i Europa. När det gäller följderna för Kina höll inte CSN med om slutsatserna i skäl (349), eftersom den kinesiska importen inte bröt orsakssambandet mellan den skada som unionsindustrin lidit och importen från de fyra berörda länderna. I detta avseende hänvisade den brasilianska exporterande tillverkaren till ökningen av den kinesiska importen, till fortsatt sjunkande priser, då ökningen skedde i en mycket snabbare takt än vad importen från de fyra berörda länderna gjorde.
- (399) Kommissionen avvisade dessa påståenden. När det gäller inkluderingen av ArcelorMittal Groups import från det närstående företaget i Brasilien till närstående företag i unionen konstaterade kommissionen att när det väl

fastlagts att kriterierna för en sammantagen bedömning av effekterna av den dumpade importen i enlighet med artikel 3.4 i grundförordningen har uppfyllts, ska analysen av orsakssamband genomföras med hänsyn till de fyra berörda länderna. Såsom förklaras i kapitel 4.3.1 är villkoren för sammantagen bedömning uppfyllda när det gäller Brasilien, Ryssland, Iran och Ukraina. Frågan om självförvårdad skada i det aktuella ärendet gäller huruvida importen från Brasilien till unionsindustrin var sådan att den bröt orsakssambandet mellan skada och den sammantagna dumpade importen. I detta avseende noterade kommissionen att ArcelorMittal Groups import under undersökningsperioden endast utgjorde 5,5 % av den totala importen från de fyra berörda länderna. Därför drogs slutsatsen att sådana små volymer inte kunde bryta orsakssambandet mellan dumpningen och den konstaterade skadan. Dess inverkan på skadan var marginell.

- (400) När det gäller påståendet om den kinesiska importen hänvisade kommissionen till skäl (394). Även om det stämmer att den kinesiska importen ökade i snabbare takt än importen från de fyra berörda länderna är importnivåerna under undersökningsperioden från de berörda länderna (4,2 miljoner ton under undersökningsperioden) nästan tre gånger högre än den kinesiska importen under undersökningsperioden (1,6 miljoner ton under undersökningsperioden). Kommissionen drog därför slutsatsen som redan nämnts att importen från Kina kan ha bidragit till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit vilket anges i skäl (349), men att de inte bröt orsakssambandet mellan den dumpade importen från de berörda länderna och den väsentliga skada som konstaterats under undersökningsperioden.
- (401) Den brasilianska exporterande tillverkaren Usiminas påstod att kommissionen misslyckats med att fastställa orsakssambandet mellan skadan och importen av varmvalsade platta stålprodukter från Brasilien. Usiminas påstod att det inte bör vara någon tvekan om att den brasilianska importen, mot bakgrund av de små volymerna och de jämförelsevis höga priserna, helt enkelt inte kunde ha haft den skadevällande effekten på unionsindustrin. Usiminas påstod även att även om import från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina bedömdes tillsammans kunde inte volymen räknas som "betydande" i enlighet med artikel 3.3 i grundförordningen. Den sammanlagda marknadsandelen för Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina var som mest 12,58 % under undersökningsperioden, vilket inte var en tillräckligt stor andel för att vara orsaken till skadan sett till det faktum att unionsindustrin bibehöll en marknadsandel på mer än 75 % under skadeundersökningsperioden. Utöver detta inkom Usiminas med synpunkter på att unionens minskade lönsamhet och ökningen av volymer i den sammantagna importen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina inte sammanföll tidsmässigt enligt de uppgifter som angetts i informationsdokumentet. I detta avseende ansåg Usiminas att den mest omfattande bristande lönsamheten inträffade mellan 2015 och undersökningsperioden, medan den gemensamma marknadsandelen för importen från de berörda länderna endast ökade med 0,08 %. Slutligen bad tillverkaren kommissionen att förklara hur det var möjligt att situationen för import från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina förändrades så drastiskt på så kort tid att importen som inte varit en skaderisk blev orsaken till den faktiska väsentliga skadan för unionsindustrin.
- (402) Först och främst, vilket förklaras i skäl (261), drog kommissionen slutsatsen att förutsättningarna för att genomföra en sammantagen bedömning av effekterna av importen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina uppfylldes i enlighet med artikel 3.4 i grundförordningen. Alla dumpningsmarginaler som fastställdes med hänsyn till importen för dessa länder enligt avsnitt 3 Dumpning, låg över minimitröskeln och är därför inte försumbara.
- (403) Dessutom avvisade kommissionen påståendet om att volymerna från de berörda länderna inte kan betraktas som "betydande" i den mening som avses i artikel 3.3 i grundförordningen. Den sammanlagda marknadsandelen för Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina var 7,45 % under 2013 och steg till 12,58 % under undersökningsperioden. Även i absoluta volymer ökade importen från dessa länder betydligt under skadeundersökningsperioden, från 2,4 miljoner ton under 2013 till 4,3 miljoner ton under undersökningsperioden. Å andra sidan sjönk unionsindustrins marknadsandel från 85,1 % till 76,7 % under samma period, vilket visade på en försämrad konkurrenskraft hos unionens ståltillverkare.
- (404) Dessutom stämmer det att den sammanlagda marknadsandelen för import från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina endast ökade med 0,08 % under 2015 och undersökningsperioden. Under samma period sjönk importpriserna från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina betydligt med 10, 14, 16 respektive 14 % vilket är en annan faktor som måste beaktas för att fastställa huruvida dumpad import från de berörda länderna var orsaken till den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

- (405) Slutligen, när det gäller påståendet om att importvolymerna från de berörda länderna inte utgjorde en risk för skada anges följande i skäl 188 i förordningen om provisorisk tull gällande Kina i detta sammanhang: "det är troligt att importen från Brasilien, Iran, Ryssland, Serbien och Ukraina har bidragit till risken för väsentlig skada" ⁽¹⁾. Detta påstående bekräftades i skäl 116 i förordningen om slutgiltig tull gällande Kina ⁽²⁾.
- (406) Dessutom gjordes en orsaksanalys som nämndes i skäl (337) till (339) där det tydligt förklaras och motiveras varför importen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina var en orsak till den väsentliga skadan för unionsindustrin. Mot bakgrund av det fastställda tidsmässiga sambandet mellan nivån av dumpad import till ständigt sjunkande priser och unionsindustrins minskade försäljningsvolym och sjunkande priser som ledde till förluster, drog kommissionen slutsatsen att den dumpade importen vållade unionsindustrin väsentlig skada.
- (407) Dessutom påstod Usiminas att eventuella skador som unionsindustrin lidit under undersökningsperioden delvis berodde på det faktum att effekterna av recessionen fortsatte att vara kännbara under skadeundersökningsperioden. Tillverkaren påstod också att importen från Kina och Turkiet, tillsammans med de höga energikostnaderna i unionen var en mycket mer sannolik orsak till den påstådda skadan än importen från Brasilien.
- (408) Kommissionen avvisade dessa synpunkter enligt följande: När det gäller argumentet om att recessionen åtminstone till viss del var orsaken till skadan drog kommissionen slutsatsen under undersökningen att även om skuldskrisen i euroområdet hade negativa effekter under 2013, orsakade den inte den väsentliga skada som konstaterades under undersökningsperioden (se skäl (342)).
- (409) När det gäller argumentet om att andra faktorer (importen från Kina och Turkiet samt de höga energikostnaderna) var en mycket mer sannolik orsak till den skada som unionsindustrin lidit än importen från Brasilien, kan följande fastställas:
- När det gäller import från Kina drog kommissionen, såsom anges i skälen (343) till (349), slutsatsen att det är möjligt att den kinesiska importen, mot bakgrund av dess volym och priser, bidrog till den väsentliga skada som konstaterades i denna undersökning, men att den inte bröt orsakssambandet mellan den skada som unionsindustrin lidit och den dumpade importen från de fyra övriga länderna.
 - När det gäller import från Turkiet, som anges i skäl (356), minskade den importen under skadeundersökningsperioden. Även om import från Turkiet bidragit till skadan som unionsindustrin lidit kan den således inte ha varit orsaken till de ökande negativa tendenserna i analysen av risk för skada.
 - Kommissionen hänvisar till skäl (378) vad gäller höga energikostnader. Det kan därmed inte hävdas att unionstillverkarna har en kostnadsmässig nackdel. Unionen var den region som på grund av sjunkande elpriser under perioden 2010–2015 hade det fjärde lägsta elpriset i världen.
- (410) Kommissionen ansåg att inget av de argument som framlagts av de berörda parterna efter det att informationsdokumentet hade sänts ut kan ändra de slutsatser som fastställde ett orsakssamband mellan den dumpade importen och den väsentliga skada som unionsindustrin vållats under undersökningsperioden.
- (411) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ansåg det brasilianska företaget CSN att ArcelorMittal Groups skadeinverkan borde särskiljas från den brasilianska importen. Därmed bör undersökningen gentemot Brasilien avslutas eftersom den dumpade importens marknadsandel skulle hamna under minimitröskeln för import från ArcelorMittal Group, vilket betecknas som en självförvållad skada.
- (412) Kommissionen avvisade detta påstående. Även om kommissionen skulle isolera importen från ArcelorMittal Group råder det inga tvivel om att den resterande importen från Brasilien inte skulle vara försumbar. Såsom anges i skäl (399) ska analysen av orsakssamband genomföras genom en gemensam bedömning av de fyra berörda länderna, när kriterierna för en sammantagen bedömning av den dumpade importens inverkan har uppfyllts i enlighet med artikel 3.4 i grundförordningen.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1778 av den 6 oktober 2016 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 272, 7.10.2016).

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/649 av den 5 april 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 92, 6.4.2017, s. 68).

- (413) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att den väsentliga skada som unionsindustrin lidit vållades av den dumpade importen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina. Andra kända faktorer som påverkade unionsindustrins situation samtidigt, enskilt eller kollektivt, bröt inte orsakssambandet.

6. UNIONENS INTRESSE

6.1 Inledande anmärkningar

- (414) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den med säkerhet kunde fastslå att det inte låg i unionens intresse att vidta åtgärder i detta fall. Den tog särskild hänsyn till behovet av att undanröja den snedvridning av handeln som följer av skadevållande dumpning och till behovet av att återställa en effektiv konkurrens. Fastställandet av unionens intresse byggde på en uppskattning av alla de olika intressen som berördes, bland annat unionsindustrins, importörernas och användarnas.
- (415) Genom informationsdokumentet informerades parterna om kommissionens resultat av unionens intresse. De berörda parterna inkom med synpunkter som anges i följande skäl. Kommissionen samlade även in ytterligare information om utvecklingen under tiden efter undersökningsperioden vilket förklaras i skäl (28) och framåt. Kommissionen besökte flera användare, organisationer och unionstillverkare efter det att informationsdokumentet hade sänts ut, vilket anges i skäl (29). Kommissionen beaktade parternas synpunkter och ytterligare information om utvecklingen efter undersökningsperioden som samlats in innan det slutliga avgörandet om unionens intresse, vilket diskuteras i följande skäl.
- (416) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut hävdade klaganden att den hade kraftiga förbehåll mot kommissionens bedömning av uppgifter efter undersökningsperioden för att fastställa unionens intresse. Klaganden ansåg att perioden efter undersökningsperioden inte kunde ligga till grund för att underminera de uppenbara slutsatserna som måste dras av uppgifterna från undersökningsperioden. Utöver detta ansåg klaganden att om kommissionen beslutade sig för att bedöma uppgifter efter undersökningsperioden bör man även inbegripa perioden efter mars 2017, eftersom uppgifterna från andra kvartalet 2017 är den bästa bevisningen för vad som skulle hända om det inte fanns några tullar ⁽¹⁾.
- (417) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut tog kommissionen emot synpunkter gällande behovet av att beakta viktiga dokument efter undersökningsperioden från medlemmarna i konsortiet, från exporterande tillverkare och från Brasiliens EU-beskickning. De flesta inkomna synpunkterna gällde prisutvecklingen, särskilt i de fall där priserna för den berörda produkten och den likadana produkten ökade betydligt efter undersökningsperioden.
- (418) När det gäller klagandens argument är det en grundläggande princip att uppgifter för en period som infaller efter undersökningsperioden normalt inte ska beaktas, i enlighet med artikel 6.1 i grundförordningen. Kommissionen noterade emellertid att när det gäller att avgöra om det finns ett unionsintresse i den mening som avses i artikel 21.1 i grundförordningen kan uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden beaktas ⁽²⁾. Bedömningen av uppgifterna för perioden efter undersökningsperioden omfattade perioden så långt som möjligt. Vissa uppföljningsfrågor skickades till berörda parter för perioden efter mars 2017 och svaren beaktades också.
- (419) Utvecklingen efter undersökningsperioden innebar främst en kraftig prisökning för den berörda produkten och den likadana produkten samt en brist av vissa produkttyper på marknaden, vilka är relevanta för bedömningen av unionens intresse gällande införande av lämpliga åtgärder, särskilt med hänsyn till ärendets särskilda omständigheter. Kommissionens beslut att i detta undantagsfall undersöka denna utveckling efter undersökningsperioden mellan juli 2016 och mars 2017 (samt efter mars 2017) för att bedöma unionens intresse var motiverat och lämpligt.

⁽¹⁾ Inlaga från Eurofer av den 2 maj 2017, s. 12. Denna inlaga avser det faktum att kommissionen i det preliminära skedet beslutade att fortsätta undersökningen utan att införa åtgärder.

⁽²⁾ Dom av den 25 oktober 2011, Transnational Company "Kazchrome" och ENRC Marketing mot rådet, *mål T-192/08*. EU:T:2011:619, punkt 221.

6.2 Unionsindustrins intresse

- (420) Unionsindustrin finns i flera medlemsstater (Förenade kungariket, Frankrike, Tyskland, Tjeckien, Slovakien, Italien, Luxemburg, Belgien, Polen, Nederländerna, Österrike, Finland, Sverige, Portugal, Ungern och Spanien) och har cirka 18 000 anställda som är direkt sysselsatta i tillverkningen av den likadana produkten i olika stålverk hos unionstillverkarna (se skäl (289)).
- (421) Sjutton unionstillverkare samarbetade i undersökningen. En italiensk tillverkare motsatte sig inledandet av undersökningen.
- (422) Såsom visas i skäl (387) drabbades hela unionsindustrin av den försämrade situationen, särskilt från och med andra halvåret 2015 samtidigt som den påverkades negativt av den dumpade importen. Framför allt var påverkan mycket stor när det gäller de skadeindikatorer som sammanhänger med det ekonomiska resultatet för unionstillverkarna i urvalet, t.ex. lönsamhet.
- (423) Dessutom förväntas införandet av slutgiltiga antidumpningstullar leda till att rättvisa handelsvillkor återställs på unionsmarknaden och att unionsindustrin får en möjlighet att återhämta sig. Detta skulle leda till att unionsindustrins lönsamhet ökar till sådana nivåer som anses vara nödvändiga inom denna kapitalintensiva industri. Den dumpade importen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina har vållat unionsindustrin väsentlig skada.
- (424) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut skickade kommissionen ytterligare frågeformulär efter undersökningsperioden till de sex unionstillverkarna i urvalet. Svar på frågeformuläret efter undersökningsperioden inkom från samtliga sex unionstillverkare och klaganden informerades om att kommissionens avdelningar skulle försöka att kontrollera relevanta uppgifter på plats.
- (425) De insamlade uppgifterna efter undersökningsperioden från de sex unionstillverkarna i urvalet visade att lönsamheten varierade mellan varje tillverkare. I genomsnitt upplevde unionstillverkarna i urvalet en förlust på 7,8 % under undersökningsperioden. Under perioden efter undersökningsperioden juli–december 2016 och januari–mars 2017 var lönsamheten 2 % respektive 8,6 %. Dessa procentsatser är de vägda genomsnittliga lönsamhetssiffrorna för alla unionstillverkare i urvalet, såsom de framgår av deras respektive resultaträkningar, uttryckt som en procentandel av deras försäljning i unionen till icke-närstående kunder.
- (426) Kommissionen upprepar att slutsatsen om skada i enlighet med artikel 6.1 i grundförordningen uppnåddes mot bakgrund av kontrollerade uppgifter under undersökningsperioden. Insamling och kontroll av uppgifter efter undersökningsperioden, å andra sidan, gjordes endast inom ramen för analysen av unionens intresse. Tabellen i skäl (301) visade omfattande förluster och ett negativt kassaflöde från år 2013 och framåt.
- (427) Mot bakgrund av de ytterligare uppgifter som inkommit, fann kommissionen att den övergripande bedömningen av utvecklingen av vinster och kostnader under perioderna efter undersökningsperioden varken kan begränsa de negativa tendenserna som identifierats för de andra skadeindikatorerna eller kompensera för de fyra efterföljande perioderna med omfattande förluster.
- (428) Kommissionen drar därför slutsatsen att det ligger i unionsindustrins intresse att en slutgiltig antidumpningstull införs.

6.3 Importörernas intresse

- (429) Såsom anges i skäl (8) var samtliga sju importörer som gav sig till kända medlemmar av konsortiet och motsatte sig införandet av åtgärder under denna särskilda undersökning.
- (430) Av den icke-närstående importörens verksamhet utgjorde 5–10 % av den totala omsättningen delar som rörde den berörda produkten under undersökningsperioden. Importören motsatte sig ett eventuellt införande av antidumpningsåtgärder eftersom den ansåg att det kunde leda till att importen av den berörda produkten fortsätter att minska eller upphör.

- (431) Kommissionen noterade, vilket anges i skäl (453) och (458), att import av varmvalsade platta stålprodukter från andra länder än Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina kompenserade i viss mån för de volymer som importerades från de berörda länderna under de första månaderna 2017 innan denna undersökning inleddes. Kommissionen drog därför slutsatsen att införandet av åtgärder inte skulle ha några betydande negativa effekter på priset för importörerna, men att de skulle behöva byta källor, vilket skulle innebära ytterligare kostnader för dessa importörer.

6.4 Användarnas intresse

6.4.1 Inledning

- (432) Varmvalsade platta stålprodukter används som industriell insatsvara som köps av slutanvändarna för en rad olika tillämpningsområden, bland annat inom byggverksamhet (tillverkning av stålrör) och varvsindustri samt i gasbehållare, tryckkärl och energiledningar.
- (433) Användarna konkurrerar med de vertikalt integrerade närstående företagen i unionsindustrin om marknaden i efterföljande led för den berörda produkten. Den berörda produkten/den likadana produkten är en kostnad för och bearbetas av de olika användarna.
- (434) Konsortiet inkom med flera inlagor under undersökningens olika skeden. Utöver detta hördes de tre gånger på egen begäran.
- (435) Det Italienbaserade företaget Marcegaglia Carbon Steel Spa, (nedan kallat *Marcegaglia*) som bearbetar den berörda produkten/den likadana produkten och bland annat tillverkar rör och andra stålprodukter i senare led och ingår i konsortiet lämnade in svar på frågeformuläret som en medlem av konsortiet. Den berörda produkten/den likadana produkten är, som för de övriga användarna, en kostnad för användaren. Marcegaglia förbrukar mellan 2,9–4,4 miljoner ton av den berörda produkten/den likadana produkten varje år. Företaget importerar mellan 1,6–2,4 miljoner ton av produkten både från de berörda länderna och andra tredjeländer. Det samarbetade till fullo under undersökningen, och inkom med svar på frågeformuläret, kontrollerades på plats och tillhandahöll alla uppgifter som kommissionen begärt under undersökningen.
- (436) Dessutom inkom synpunkter från andra användare som inte är medlemmar av konsortiet, särskilt baltiska och polska användare, kort efter att ärendet hade inletts vilket anges i skäl (17). Dessa användare motsatte sig inledandet av undersökningen. Dessutom inkom den lettiska arbetsgivarföreningen och den lettiska fackliga organisationen för maskin- och metallbearbetningsindustrin med synpunkter där de motsatte sig inledandet av undersökningen. Även om ytterligare samarbete efterfrågades av de berörda parterna under undersökningen, även efter det att informationsdokumentet hade sänts ut, mottogs inga ytterligare synpunkter.
- (437) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut ansåg klaganden att analysen av unionens intresse snedvridits på grund av att den endast fokuserade på icke integrerade användare som förlitar sig på export, och de som drog nytta av (och fortsätter att dra nytta av) tillgången på dumpade insatsvaror. Samtidigt påstod klaganden att kommissionen misslyckats med att beakta övriga användarföretags intressen, som närstående användare till unionstillverkarna, och andra användare som av olika anledningar inte är i en ställning där de kan förlita sig på import. Klaganden ansåg i detta avseende att beslutet att inte införa åtgärder hade haft en skadevällande verkan på de närstående användarna till unionstillverkarna som måste konkurrera med användare som förlitar sig på dumpad import.
- (438) Efter det att informationsdokumentet hade sänts, vilket anges i skäl (28) och (29) fortsatte kommissionen att inhämta och kontrollera alla uppgifter den ansåg nödvändiga för att uppnå sina slutgiltiga avgöranden. Därför skickade kommissionen efter undersökningsperioden frågeformulär till 74 användare (inklusive medlemmar av konsortiet, närstående användare till unionstillverkarna samt övriga användare som av olika anledningar inte kan förlita sig på import) och 12 användarorganisationer.

(439) Kommissionen mottog svar på frågeformuläret efter undersökningsperioden från 254 användare/centraler:

- Elva medlemmar av konsortiet ⁽¹⁾, dvs. 33 % av samtliga medlemmar i konsortiet, svarade på frågeformuläret efter undersökningsperioden. De är emot att införa åtgärder.
- Tre närstående användare till exporterande tillverkare svarade på frågeformuläret. De är emot att införa åtgärder.
- Nio närstående användare till unionstillverkare fyllde i frågeformuläret efter undersökningsperioden. De vill införa åtgärder.
- Två icke-närstående användare till unionstillverkarna fyllde i frågeformuläret efter undersökningsperioden. De vill införa åtgärder.

Av de 25 svaren på frågeformulären som inkommit hade 14 av dem fyllts i fullständigt av användarna.

(440) Dessutom inkom två av 12 användarorganisationer med ytterligare information.

(441) I detta avseende ansåg klaganden att kommissionen borde ha dragit slutsatsen att det inte påverkar användarna eftersom endast ett fåtal var samarbetsvilliga och av följande skäl: Endast ett fåtal användare svarade på det första frågeformuläret, och svarsfrekvensen för ett stort antal frågeformulär för tiden efter undersökningsperioden var låg bland användarna, liksom bland medlemmarna av konsortiet, samtidigt som synpunkterna från majoriteten av användarna som tillhandahöll finansiella uppgifter och som var tullpliktiga i stor utsträckning ignorerades.

(442) Kommissionen upprepade först att den hade genomfört undersökningen i unionens intresse helt i överensstämmelse med artikel 21 i grundförordningen:

När informationsdokumentet hade sänts ut (se skäl (22), den 4 april 2017) bekräftade kommissionen att nivån på användarnas samarbetsvillighet rörande det första frågeformuläret var låg. Kommissionen uppmanade parterna att inkomma med synpunkter om de uppgifter och beaktanden som hade samlats in så långt i det preliminära skedet. Kommissionen noterade även att skriftliga bevis från en källa inte hade varit överensstämmande med andra källor, inklusive motstridiga påståenden mellan unionsindustrin och konsortiet gällande lönsamhetsmarginalerna och möjligheten att hantera prisökningar. I detta avseende fastställde kommissionen vilka ytterliga förfaranden som krävs för att inhämta korrekta bevis. Detta överensstämde med artikel 21.1 (andra meningen) och 21.2 i grundförordningen, där det anges att ett beslut i enlighet med artikeln endast kan fattas när samtliga parter har fått möjlighet att uttrycka sina åsikter. I artikel 21.5 i grundförordningen anges dessutom att kommissionen måste undersöka de uppgifter som inlämnats på korrekt sätt efter det preliminära skedet.

(443) Kommissionen var inte heller övertygad om klagandens argument att antalet svar från användare på frågeformulären efter undersökningsperioden hade varit för litet för att betydande slutsatser skulle kunna dras av dessa. Kommissionen mottog 14 helt ifyllda frågeformulär från tiden efter undersökningsperioden (se tabellen i skäl (498)). Dessa svar inkluderade en viktig användare (Marcegaglia), som förklarats i skäl (435), som för egen del förbrukade mellan 8,3–13 % av den totala produktionen av varmvalsade platta stålprodukter i unionen. Dessutom representerar svaret från ESTA för tiden efter undersökningsperioden mer än 100 stålrorstillverkare i unionen ⁽²⁾. Informationen om den något negativa lönsamheten för hela rörsektorn bekräftade bevisen från användarna som visat sin samarbetsvillighet genom att fylla i frågeformuläret för tiden efter undersökningsperioden. Kommissionen ansåg därmed att de 25 svaren som inkommit (varav 14 var fullständiga svar från användare på frågeformuläret för tiden efter undersökningsperioden) kunde betraktas som representativa för att kunna dra slutsatser om hela marknaden för stålrorstillverkare i enlighet med artikel 21.5 i grundförordningen.

⁽¹⁾ Även om konsortiets samtliga medlemmar ombads att fylla i frågeformuläret för tiden efter undersökningsperioden ansåg advokaten som representerade konsortiet att vissa medlemmar inte hade den organisatoriska strukturen för att tillhandahålla den begärda informationen för perioden efter undersökningsperioden, medan andra var sysselsatta med att avsluta budgetåret, utöver allmänna helgdagar och den korta tidsfristen för att fylla i formuläret.

⁽²⁾ ESTA svarade kommissionens avdelningar den 10 maj 2017 att den representerar mer än 100 stålrorstillverkare i 17 EU-länder och att den står för mer än 90 % av EU:s tillverkning. Dessa tillverkare kan vara stora internationella koncerner eller små och medelstora företag med endast en tillverkningsanläggning i ett land, dotterbolag till stora ståltillverkare eller familjeägda företag.

- (444) Slutligen avvisade kommissionen klagandens påstående att kommissionen hade ignorerat åsikterna från användare som ville införa åtgärder. Deras åsikt presenterades på ett tydligt sätt i skäl (439) och i tabellen i skäl (498). Kommissionen insåg emellertid att majoriteten av dem tillhörde de vertikalt integrerade ståltillverkarna av varmvalsade platta stålprodukter i unionen. De gav sig till känna först efter att ha samordnat sitt agerande genom standardformuleringar för att uttrycka sitt stöd för att införa åtgärder utan specifik information om deras särskilda situation. Eftersom svaren främst speglade unionsindustrins allmänna hållning gjorde kommissionen bedömningen att de inte hade tillfört någon ny information som skulle kunna ändra bedömningen av ifrågakvarande relevanta intressen.
- (445) Följande underavsnitt innehåller därför bedömningen av all information som inkommit under undersökningen samt kommissionens undersökningsresultat efter beaktande av samtliga synpunkter som inkommit från berörda parter.

6.4.2 Påståenden från användare

- (446) Konsortiet ansåg att införandet av åtgärder på import från de berörda länderna, utöver åtgärderna för import från Kina, skulle leda till en situation där användarna inte längre har tillgång till tillförlitliga produkter på unionsmarknaden, framför allt högkvalitativa rullar för omvalsning. Användare som ingick i konsortiet angav också när de hördes att unionsindustrin inte alltid levererar särskilda och mer specialiserade produkttyper (som de som används inom bilbranschen). De ansåg även att det tar lång tid för unionstillverkarna att leverera produkter och att handlare i unionen till skillnad från unionstillverkarna lagrar olika produkttyper och planerar små leveranser när det passar användarna.
- (447) Konsortiet påpekade att endast 16 företag som tillhör åtta stora koncerner står för 88 % av unionens samlade tillverkning, och att den största delen av tillverkningen används på den företagsinterna marknaden. Därför skulle unionstillverkarna, i kraft av sin relativt stora marknadsandel, kunna utöva ett starkt tryck både på den berörda produktmarknaden och på marknaden i efterföljande led. Enskilda medlemmar av konsortiet bekräftade dessa påståenden när de hördes.
- (448) Konsortiet ansåg även att införandet av antidumpningsåtgärder mot de berörda länderna skulle göra unionens icke-närstående tillverkningsindustrier extremt sårbara för konkurrenter i tredjeländer som då kan sälja varmvalsade platta stålprodukter till unionsmarknaden som inte omfattas av antidumpningsåtgärder. De ansåg också att unionens ståltillverkare presterade bättre under det andra halvåret 2016 (tiden efter undersökningsperioden) tack vare den betydande prisökningen på unionsmarknaden.
- (449) Den lettiska fackliga organisationen för maskin- och metallbearbetningsindustrin hävdade den 18 juli 2016 att eventuella åtgärder mot import av denna produkt och behovet att hitta andra leverantörer kommer att öka tillverkningskostnaden betydligt och minska konkurrenskraften för lettiska mervärdesprodukter på samtliga marknader på kort till medellång sikt. Liknande synpunkter, dvs. att ett införande av åtgärder skulle leda till ökade kostnader för användare, inkom även från konsortiet samt separat från flera av dess medlemmar.

6.4.3 Analys av användarnas begäran

6.4.3.1 Försörjningsproblem

- (450) När det gäller användarnas synpunkter om att införandet av åtgärder skulle leda till problem med försörjningen av den berörda produkten, konstaterar kommissionen först och främst att målet med antidumpningstullar inte är att stänga unionsmarknaden för import, utan att återupprätta rättvis handel genom att undanröja effekterna av skadevällande dumpning. Import från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina bör därför inte upphöra utan fortsätta, men till rimliga priser.
- (451) Samtidigt kan det inte uteslutas att åtgärder mot Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina i praktiken skulle kunna påverka dessa länder negativt.
- (452) I detta avseende fastställde kommissionen att användarna inte uteslutande är beroende av import från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina, utan även har köpt den berörda produkten från unionstillverkare samt från tillverkare i andra tredjeländer som Turkiet, Sydkorea och Indien.

- (453) Detta innebär att användarna skulle kunna importera produkten från andra tredjeländer. Kommissionen noterade en relativ ökning av importen från andra tredjeländer under 2016 från exempelvis Turkiet, Indien och Sydkorea. I absoluta tal exporterade dessa länder cirka 2,25 miljoner ton under 2016.
- (454) Dessutom fann kommissionen i sin undersökning att unionsindustrin har tillgänglig outnyttjad kapacitet, vilket anges i tabellen i skäl (278). Klaganden påstod även att en betydande del (cirka 7 miljoner ton) av den befintliga outnyttjade kapaciteten skulle kunna tas i bruk på kort sikt, om rådande marknadsförhållanden tillåter. Klaganden hänvisade särskilt till möjligheten att åter öppna tre tillverkningsanläggningar i Förenade kungariket, Spanien och Tyskland. Kommissionen bekräftade härmed att dessa tillverkningsanläggningar finns och att de skulle kunna öppnas på nytt.
- (455) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut mottog kommissionen synpunkter från flera berörda parter om resultaten gällande potentiella försörjningsproblem.
- (456) Två ryska exporterande tillverkare (MMK Group/Severstal Group) ansåg att åtgärderna skulle ha en negativ/importbegränsade effekt och skulle därmed äventyra tillgången på varmvalsade platta stålprodukter inte bara för deras dotterbolag, utan även för samtliga oberoende användare i unionen.
- (457) Klaganden ansåg å andra sidan att import av varmvalsade platta stålprodukter från de fem berörda länderna, motsvarande cirka 421 000 ton per månad under 2016, kunde kompenseras genom importen från Turkiet, Indien, Sydkorea och Egypten, som uppgick till 450 000 ton per månad under de första tre månaderna 2017. Däremot ansåg konsortiet att användarna inte får någon försäkran om att import från dessa länder skulle utgöra en effektiv och stabil alternativ leveransmöjlighet eftersom den inhemska efterfrågan på stål i Turkiet och Indien är hög. Dessutom påstod konsortiet att importen från Kina efter införandet av provisorisk antidumpningstull i oktober 2016 sjönk med 98 % vid jämförelse mellan perioderna oktober 2016–januari 2017 och oktober 2015–januari 2016.
- (458) Enligt vad som nämns i skäl (452) fann kommissionen att användare inte är helt beroende av import från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina, utan att de även köpte varmvalsade platta stålprodukter från unionstillverkare samt från andra tillverkare i andra tredjeländer under undersökningsperioden. Mot bakgrund av tillgängliga uppgifter från Eurostat komplementerades importen av varmvalsade platta stålprodukter från andra länder än Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina under de första månaderna 2017 av de volymer som importerades från de berörda länderna före undersökningens inledande. Den huvudsakliga importen från tredjeländer under de första månaderna 2017 kom från länder som Egypten, Indien, Sydkorea och Turkiet. Importvolymer från andra länder än Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina komplementerar dock inte fullt ut för den minskade importvolymen från Brasilien, Iran, Ryssland, Ukraina och Kina.

Tabell 22

Jämförelse av importvolymer

Länder	Total import under UP	Genomsnittlig import per månad under UP	Total import under de tre första månaderna 2017	Genomsnittlig import under de tre första månaderna 2017	Skillnad i genomsnittlig import per månad
Fyra länder: (Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina)	4 266 881 (se skäl (262))	355 573	386 485	128 828	– 226 745
Kina	1 578 848 (se skäl (343))	131 571	5 364	1 788	– 129 783

Länder	Total import under UP	Genomsnittlig import per månad under UP	Total import under de tre första månaderna 2017	Genomsnittlig import under de tre första månaderna 2017	Skillnad i genomsnittlig import per månad
Övriga tredjeländer (Egypten, Indien, Sydkorea, Turkiet m.fl.)	2 057 998 (se skäl (353))	171 499	1 463 824	487 941	+ 316 442
Total import	7 903 727	658 643	1 855 673	618 557	- 40 086

Källa: Eurostat

(459) Tabellen ovan visar att den totala genomsnittliga importvolymen sjönk med cirka 40 000 ton per månad (480 000 ton per år) när volymerna under undersökningsperioden jämförs med volymerna under det första kvartalet 2017. Detta innebär att importvolymerna under dessa perioder från andra tredjeländer till stor del men inte helt kompenserade den minskade volymen från de fyra berörda länderna och Kina.

(460) I följande tabell anges den faktiska tillverkningen i vissa viktiga tredjeländer (Egypten, Indien, Sydkorea och Turkiet).

Tabell 23

Faktisk tillverkning av den likadana produkten i tredjeländer (i tusen ton)

Land	Råstålskapacitet för 2014 ⁽¹⁾	Råstållstillverkning 2014 ⁽²⁾	Råstållstillverkning 2015 ⁽²⁾	Teoretisk överkapacitet 2014	Faktisk tillverkning av varmvalsade platta stålprodukter 2014	Faktisk tillverkning av varmvalsade platta stålprodukter 2015
Egypten	11 200	6 485	5 506	4 715	849	689
Indien	108 000	87 292	89 026	20 708	40 956	48 100 ⁽³⁾
Sydkorea	85 900	71 543	69 670	14 357	48 587	47 489
Turkiet	49 400	34 035	31 517	17 883	i.u. ⁽⁴⁾	i.u. ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Källa för uppgifter om kapacitet: OECD (OECD, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 5 September 2016, Directorate for Science, Technology and Innovation, Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity, Annexe, s. 7 ff).

⁽²⁾ Källa för uppgifter om tillverkning: World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2016 (World Steel Association, Steel Statistical Yearbook 2016, tabell 1 på sidorna 1 och 2 och tabell 13 på sidan 35, <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>).

⁽³⁾ Beräknade

⁽⁴⁾ Inga uppgifter tillgängliga

(461) Siffrorna ovan för 2014–2015 för den likadana produkten visar att dessa tredjeländer har produktionskapacitet och att de fortfarande har tillgänglig överkapacitet för tillverkning av råstål. Den inhemska efterfrågan på stål i Indien ⁽¹⁾ är emellertid hög och den kommer sannolikt även att växa i Turkiet ⁽²⁾. Den ökade efterfrågan på stål i Sydkorea ⁽³⁾ har understötts av de senaste årens kraftigt ökande byggverksamhet, även om nya uppgifter visar att byggtakten i Sydkorea nu verkar sakta av. Dessutom är ståll tillverkningen i Egypten ⁽⁴⁾ på nedgång, delvis på grund av bristande naturgasdistribution och ett beslut från de egyptiska myndigheterna om att avskaffa naturgas-subsventionerna för stålindustrin.

⁽¹⁾ Förenta staterna, International Trade Administration, Global Steel Trade Monitor, February 2017, Steel Exports Report India, <http://www.trade.gov/steel/countries/pdfs/2017/q1/exports-india.pdf>

⁽²⁾ OECD, DSTI/SC(2017)1/Final, OECD Steel Committee, 24 March 2017, Steel Market Developments – Q2 2017, analys på sidan 6 och sidan 9, <http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf>

⁽³⁾ OECD, DSTI/SC(2017)1/Final, OECD Steel Committee, 24 March 2017, Steel Market Developments – Q2 2017, analys på sidan 7, <http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf>

⁽⁴⁾ OECD, DSTI/SC(2017)1/Final, OECD Steel Committee, 24 March 2017, Steel Market Developments – Q2 2017, analys på sidan 10, <http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf> Se även OECD, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 5 September 2016, Directorate for Science, Technology and Innovation for the decision to remove natural gas subsidy, sidan 19

- (462) Kommissionen noterade även att unionsindustrin påstod att outnyttjad kapacitet kan göras tillgänglig så snart som den rättvisa konkurrensen har återupprättats på marknaden. Enligt vissa beräkningar som gjorts av berörda unionstillverkare skulle det ta två veckor till sex månader att öppna de tre tillverkningsanläggningarna i Förenade kungariket, Spanien och Tyskland på nytt. Dessa tillverkningsanläggningar kan kompletteras genom import från andra tredjeländer.
- (463) Därför avvisade kommissionen påståendet att införandet av åtgärder skulle leda till problem med försörjningen av den berörda produkten eller den likadana produkten på unionsmarknaden. Kommissionen drog emellertid också slutsatsen att införande av antidumpningstullar sannolikt kommer att leda till att användarna blir mer beroende av unionsindustrin (se avsnitt 6.4.3.2).

6.4.3.2 Förhandlingsstyrkan hos unionens ståltillverkare

- (464) Enligt tabellen i skäl (282) utgjorde unionsindustrins marknadsandel sett till unionens förbrukning 76,7 % under undersökningsperioden. Unionens totala import utgjorde därmed 23,3 % av unionsförbrukningen under undersökningsperioden. Mer än 70 % av all import till unionen under undersökningsperioden kom från de berörda länderna (Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina), samt från Kina, vars import har omfattats av antidumpningstullar sedan den 7 oktober 2016 ⁽¹⁾.
- (465) Om antidumpningstullar skulle införas på import från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina skulle därmed mer än 70 % av den totala importen (inklusive Kina, som redan omfattas av åtgärderna) under undersökningsperioden omfattas av åtgärder, trots det faktum att andra tredjeländer än Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina påbörjade import till unionen efter undersökningsperioden, vilket anges i skäl (457). Det faktum att 70 % av all import under undersökningsperioden omfattas av åtgärder skulle dock stärka ställningen för unionens ståltillverkare betydligt på unionsmarknaden för varmvalsade platta stålprodukter.
- (466) Kommissionen fann att unionsindustrin inte bara inkluderar enskilda tillverkare, utan även grupper av närstående tillverkare i olika länder i unionen, som redan levererar omfattande volymer av den likadana produkten till användare (såsom nämns ovan i skäl (464) att unionsindustrins totala marknadsandel på unionens öppna marknad uppgår till 76,7 %). Den största gruppen av unionens ståltillverkare står för mer än en tredjedel av unionens tillverkning av varmvalsade platta stålprodukter, medan de tre största grupperna av tillverkare står för mer än två tredjedelar av unionens totala tillverkning av varmvalsade platta stålprodukter. Kommissionen konstaterade även att cirka 60 % av unionstillverkarnas sammanlagda tillverkning var avsedd för företagsintern användning.
- (467) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut ifrågasatte klaganden kommissionens påståenden om den ökande förhandlingsstyrkan hos unionens ståltillverkare och ansåg att de inte avspeglade grundläggande ekonomiska principer. Klaganden gjorde gällande att konkurrensen mellan ett betydande antal stora unionstillverkare är och skulle kunna vara stark, och att priserna fortsatt skulle ligga på en konkurrenskraftig nivå. I detta avseende och för att underbygga sina argument inkom klaganden med en ekonomisk modell där denne ansåg att antalet leverantörer i unionen och i tredjeländer är tillräckligt för att begränsa oron för att marknadsstrukturen i hög grad skulle kunna påverka priserna, särskilt när det hela tiden finns tillgång till överskott av icke-dumpade produkter från leverantörer med måttliga skademarginaler, vilket bekräftar resultaten från den kvantitativa modellen om kvantitets- och prispåverkan ⁽²⁾. Denna ekonomiska modell presenterades även när klaganden hördes den 8 juni 2017.
- (468) Två ryska exporterande tillverkare (MMK Group/Severstal Group) hänvisade dock till den oligopolistiska strukturen på unionsmarknaden, en struktur som i kombination med antidumpningsåtgärder skulle kunna möjliggöra högre priser för de få kvarvarande leverantörsgrupporna.
- (469) Kommissionen noterade följande kring klagandens argument:

— I den ovannämnda ekonomiska modellen gjordes ingen skillnad mellan import från tredjeländer och kinesisk import. Detta är en svaghet i modellen eftersom statistiska uppgifter visar att den kinesiska importen till unionsmarknaden upphörde från och med det fjärde kvartalet 2016 och framåt.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1778 av den 6 oktober 2016 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 272, 7.10.2016).

⁽²⁾ Inläga från Eurofer, ekonomisk analys av antidumpningsåtgärdernas effekter i AD 635 på utvald import av varmvalsat platt stål för EU:s produkter i senare led, odaterad, inlämnad till kommissionens avdelningar den 31 maj 2017, s. 1.

- Eurofers ekonomiska modell innehåller ingen information om tillgänglig kapacitet i andra tredjeländer (utöver de som omfattas av undersökningen samt Kina) ⁽¹⁾. Det innebär tekniskt sett att en utbudselasticitet på 10 inte bekräftats för en tillräckligt stor andel av utbudsfunktionen.
 - Dumpnings- och skademarginalerna i den ekonomiska modellen antogs ligga mellan 11,4 % och 22,8 %, medan de högsta beräknade marginalerna i denna undersökning är högre, upp till 33 % (se skäl (583)).
 - Undersökningen visade att unionstillverkarna i vissa fall inte levererade i tid till användarna. Därför ifrågasätts den inhemska utbudselasticiteten på 10 som användes i den ekonomiska modellen, som möjligen är överskattad.
 - Även om den huvudsakliga slutsatsen i den ekonomiska analysen var korrekt och värdetullar endast skulle ha en begränsad inverkan på priserna men en större inverkan på volymerna, är det fortfarande ett faktum att unionstillverkarnas lönsamhet under tiden efter undersökningsperioden, januari–mars gick från en förlust på 7,8 % till en vinst på 8,6 % (januari–mars 2017), medan lönsamheten för stålrorstillverkare av varmvalsade platta stålprodukter endast var 0,4 % under samma period.
- (470) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter påstod klaganden att kommissionens slutsatser gällande förhandlingskraften inte beaktar grundläggande ekonomiska principer.
- Först och främst nämns inte Herfindahl-Hirschman Index (HHI) som är standardverktyget för att mäta marknadsconcentration och marknadsinflytande. Klaganden gjorde även gällande att åtta stora aktörer och mycket outnyttjad kapacitet indikerar en konkurrenskraftig marknad.
 - Dessutom kunde kommissionen inte heller förlita sig på påståenden som gjorts av Severstal och MMK om oligopol och höga priser eftersom dessa påståenden motsägs av uppgifterna och inte heller kunde styrkas av bevisning. De påståenden som saknar stöd citerades endast för att underbygga förutfattade meningar.
- (471) Kommissionen avvisade dessa synpunkter som ogrundade.
- När det gäller marknadsconcentration och förhandlingsinflytande hos unionens stålindustri hänvisade kommissionen till framtida möjligheter till konsolidering på unionsmarknaden: ThyssenKrupp har meddelat att de kommer att avyttra sin stålverksamhet i Europa, och en sammanslagning med Tata Steel eller annan konkurrent är ett av alternativen som nämnts offentligt. Dessutom har den tidigare konkurrenten Ilva med sin enorma produktionskapacitet förvärvat av en grupp med ArcelorMittal i spetsen, vilket ger köparna ytterligare förhandlingsinflytande. I detta avseende informerades kommissionen om att förvärvarna själva räknar med att börja tillverka 6,5 miljoner ton stål under 2018 och 9,5 miljoner ton platta produkter, trots produktionsminskningarna hos Ilva under skadeundersökningsperioden som anges i skäl (365). Kommissionen hade emellertid obestridda faktiska skäl att förvänta sig att förhandlingsstyrkan hos den största tillverkaren på unionsmarknaden skulle öka ytterligare.
 - Kommissionen avvisade bestämt påståendet att den ekonomiska modellen ignorerats. Den pekade på den ekonomiska modellen i skäl (467) och kommenterade den i skäl (469). Med hänsyn till inlagan från MMK Group/Severstal Group konstaterade kommissionen att all bevisning i ärendet måste beaktas. Detta innebär inte nödvändigtvis att kommissionen ställer sig bakom bedömningarna i dessa inlagor.
- (472) Dessutom gjorde klaganden gällande att kommissionen felaktigt hade avvisat den oberoende ekonomiska modellen mot bakgrund av påstådda brister i analysen.
- För det första var kommissionens kritik att den ekonomiska modellen inte gjort skillnad mellan import från tredjeländer och kinesisk import och inte heller innehöll detaljerade uppgifter om tredjeländernas kapacitet, felaktig eftersom en andra reviderad rapport från den 15 juni hade korrigerat dessa utelämnanden.
 - För det andra var argumentet att dumpnings- och skademarginalerna som beräknats av kommissionen var något högre jämfört med vad som använts i den ekonomiska modellen ett mycket oskäligt argument för att avvisa den ekonomiska modellen, eftersom klaganden inte hade tagit emot dessa uppgifter när undersökningen genomfördes.

⁽¹⁾ Kommissionen presenterade vissa siffror i den här förordningen. Se skäl (460).

- För det tredje ignorerade kommissionen det faktum att unionstillverkarnas förbättrade lönsamhet främst beror på ökad försäljning och därmed bättre kapacitetsutnyttjande, som pressar ned kostnaden per enhet och inte på höjda priser.
- För det fjärde tillhandahöll kommissionen inte några bevis om att den inhemska utbudselasticiteten på 10 kan ifrågasättas.

(473) Kommissionen godkände de två första punkterna i förfarandet.

- För det första hade kommissionen mycket riktigt tagit emot två versioner av rapporten, en när klaganden hördes den 8 juni 2017 och en per e-post den 15 juni 2017. I klagandens e-postmeddelande från den 15 juni 2017 framgick det inte tydligt om det var någon skillnad mellan de båda versionerna, så därför kommenterade kommissionen den första versionen i utlämnandedokumentet. Kommissionen kontrollerade emellertid att de uppgifter som den kritiserade som bristande hade inkluderats i den andra versionen så att kritiken därmed kunde strykas.
- För det andra bekräftade kommissionen att klaganden inte var medveten om dumpnings- och skademarginalerna vid tiden för inrättandet av den ekonomiska modellen som efterfrågats. I detta avseende godkände kommissionen att detta inte kunde hållas emot undersökningen. Samtidigt ändrar detta inte det faktum att siffrorna som anges i skäl (469) är mer precisa än de som användes i undersökningen.

(474) Kommissionen avvisade däremot de övriga två sakfrågorna som lyfts fram mot kritiken av undersökningen.

- Ett högre pris, lägre kostnader eller en kombination av dessa kan ge en bättre lönsamhet hos unionsindustrin efter undersökningsperioden. Såsom anges i skäl (494) steg priserna med mer än 30 % efter undersökningsperioden. Samtidigt ökade kostnaderna för råvaror, men inte i samma utsträckning och med högre volatilitet. Dessutom jämförde kommissionen unionsindustrins kapacitetsutnyttjande under undersökningsperioden (74 %) med kapacitetsutnyttjandet under det första kvartalet 2017 (76 %). Denna skillnad med två procentenheter har sannolikt inte inneburit någon omfattande sänkning av kostnaden per enhet vilket är den huvudsakliga faktorn för bättre lönsamhet. Mot bakgrund av denna beräkning kan det med säkerhet antas att prisökningen spelade en viktig roll för unionsindustrins ökade lönsamhet.
- När det gäller den inhemska utbudselasticiteten på 10 förtydligade kommissionen att den samlat in bevisning i ärendet rörande vissa användare som hade haft problem med försörjningen av varmvalsade platta stålprodukter. Dessa punkter kontrollerades noggrant under undersökningen och beskrivs mer ingående i skäl (506) och de bekräftade kommissionens ifrågasättande av den inhemska utbudselasticiteten.
- Dessutom testade kommissionen antagandet i klagandens ekonomiska modell att värdetullar inte skulle ha någon effekt på unionspriserna i förhållande till erfarenheten från den senaste förordningen där värdetullar på mellan 18,1 % och 35,9 % hade införts på import av varmvalsade platta stålprodukter från Kina. Kommissionen noterade att unionspriserna steg till en relativt hög nivå jämfört med världsmarknadspriserna efter införandet av åtgärder för varmvalsade platta stålprodukter från Kina. Skillnaden mellan cif-importpriserna i unionen och priserna från fabrik (enkelt genomsnitt av regioner och kvaliteter) hade varit cirka 26 euro efter införandet av åtgärder under oktober 2016, medan den var 9 euro under en lika lång period före åtgärdernas införande. Förordningen om införande av antidumpningstullar på varmvalsade platta stålprodukter från Kina hade emellertid bidragit till en urskiljbar priseffekt på unionsmarknaden, som inte kunde förklaras av undersökningen.
- Mot bakgrund av detta ansåg kommissionen även att ytterligare en värdetull på importen från de fyra länderna under den rådande situationen som uppstod i slutet av 2016 skulle ha en förstärkande effekt på de ökande världsmarknadspriserna och innebära en priseffekt som överstiger observerad dumpning och skada för unionstillverkarna.
- Kommissionen drog därmed slutsatsen att om antidumpningsåtgärder skulle införas på import från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina är det sannolikt att unionens ståltillverkare skulle få ett bättre förhandlingsläge gentemot användarna.

6.4.3.3 Användare som blir mindre konkurrenskraftiga i förhållande till konkurrenter i tredjeländer

- (475) Kommissionen analyserade påståendet att införandet av antidumpningstullar skulle göra unionens icke-närstående bearbetningsindustri (som rörindustrin) extremt sårbar när det gäller konkurrenter i tredjeländer som då kan sälja varmvalsade platta stålprodukter som köpts utan att omfattas av åtgärder.
- (476) Kommissionen noterade att detta påstående inte styrktes med någon stödjande bevisning. Det finns dessutom antidumpningsåtgärder som används i unionen på vissa typer av importerade rör från Kina, Ryssland och Vitryssland ⁽¹⁾.
- (477) Därför, och på grund av att det saknades övriga synpunkter, avvisade kommissionen detta påstående.

6.4.3.4 Ökade kostnader för användare

6.4.3.4.1. Inledning

- (478) Efter inledandet av undersökningen gjorde klaganden gällande att undantag som gjorts för stålårsindustrin och eventuella kostnadsökningar för användare sannolikt inte skulle ha en väsentlig inverkan på den stora majoriteten av användarsegment som t.ex. byggbranschen och bilbranschen. När det gäller stålårsindustrin påstod klaganden att det endast är rörtillverkarna som sannolikt kommer att påverkas i stor utsträckning eftersom de behöver förlita sig på dumpad import av den berörda produkten.
- (479) Å andra sidan ansåg konsortiet att kostnadseffekten för användarna inte var lika begränsad till stålårsindustrin som klaganden gjorde gällande. I detta avseende påstod konsortiet att den berörda produkten utgör cirka 85–95 % av kostnaden för rör för allmänna ändamål och cirka 75–80 % av kostnaden för andra typer av svetsade rör, som rör som kan användas för energi eller mekaniska precisionsrör. Utöver detta inkom konsortiet med information ⁽²⁾ om att användare som inte är rörtillverkare skulle påverkas i dubbelt så stor utsträckning som Eurofer räknat med, på grund av den påstådda ökningen av priserna för tiden efter undersökningsperioden för den berörda produkten. Dessutom ansåg som redan nämnts i skäl (449) den lettiska fackliga organisationen för maskin- och metallbearbetningsindustrin och konsortiet även att införandet av antidumpningstullar skulle leda till ökade tillverkningskostnader för dess medlemmar.
- (480) Såsom anges i skäl (514) gäller den viktigaste förbrukningen/användningen av den berörda produkten följande segment: stålårsindustrin (32 %), byggbranschen (20 %), bilbranschen (15 %) och den mekaniska verkstadsindustrin (15 %).
- (481) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut tillhandahöll European Steel Tube Association (nedan kallad ESTA), som representerar mer än 100 stålrorstillverkare i 17 medlemsländer och som står för mer än 90 % av unionstillverkningen, på kommissionens begäran ytterligare information för att förtydliga vissa viktiga punkter. Eftersom ESTA är en organisation som representerar flera användare tar organisationen inte ställning för exakt hur tullarna sannolikt påverkar stålrorstillverkarnas situation. Organisationen bekräftade emellertid att varmvalsade platta stålprodukter är den främsta drivkraften för prissättningen av svetsade rör (i motsats till sömlösa rör som tillverkas av rörämnen i stål) ⁽³⁾.
- (482) Kommissionen bedömde all den insamlade informationen och granskade sedan varje del separat.

6.4.3.4.2. Effekter av införandet av åtgärder på stålrorstillverkarnas kostnader

6.4.3.4.2.1. Inledning

- (483) Statistiken som klaganden inkommit med ⁽⁴⁾ visade att stålårsindustrin är den viktigaste sektorn som använder den berörda produkten. Enligt denna statistik används cirka 32 % av den totala förbrukningen av varmvalsade platta stålprodukter i stålårsindustrin.

⁽¹⁾ European Steel Tube Association (ESTA) kommenterade att dessa typer främst är vissa svetsade rör (så kallade "gasrör") men att de utgör högst 10 % av den totala unionstillverkningen av svetsade rör. (e-postmeddelande från ESTA till kommissionens avdelningar, 1 juni 2017).

⁽²⁾ Inläga från konsortiet, synpunkter på Eurofers inläga av den 7 februari 2017, inlämnad på uppdrag av CIHFR, odaterad, dokumentet mottaget per e-post den 2 mars 2017, s. 4.

⁽³⁾ ESTA, AD 635 – ESTA:s synpunkter, 10 maj 2017.

⁽⁴⁾ Inläga från Eurofer, analys av effekterna av införandet av provisorisk tull för användare, den 7 februari 2017, s. 2.

- (484) Företaget Marcegaglia som ingår i konsortiet och som lämnat in fullständiga svar på frågeformuläret bearbetar varmvalsade platta stålprodukter och tillverkar bland annat rör och andra stålprodukter i senare led. Detta företag stod ensamt för import av cirka 1,6–2,4 miljoner ton varmvalsade platta stålprodukter (cirka 20–30 % av den totala importen av varmvalsade platta stålprodukter) under undersökningsperioden. Dessutom köpte företaget även 1,3–2,0 miljoner ton av den likadana produkten från unionens ståltilverkare under undersökningsperioden. Kommissionen besökte denna stora användare för att kunna dra slutsatser om den allmänna effekten av åtgärderna för användare inom stålårsbranschen.
- (485) Under kontrollen på plats bad därför kommissionen Marcegaglias representanter att göra simuleringar för att de skulle kunna bedöma möjliga effekter av införande av antidumpningsåtgärder, mot bakgrund av företagets lönsamhetssiffror (resultaträkning) för undersökningsperioden. Simuleringarna genomfördes av företagets representanter med antagandet att exakt samma volymer anskaffades från samma leverantörer (unionstillverkare, exporterande tillverkare från de berörda länderna och de exporterande tillverkarna från övriga tredjeländer) som under undersökningsperioden. Simuleringarna beaktade inte prisökningen på varmvalsade platta stålprodukter efter undersökningsperioden eller huruvida dessa kostnadsökningar kunde föras vidare till användarnas kunder.
- (486) Resultaten var följande:
- En av simuleringarna visade att en antidumpningstull på 18 % för Kina och en antidumpningstull på 10 % för de berörda länderna skulle leda till ett nollresultat för denna italienska användare.
 - En annan simulering visade att en antidumpningstull på 18 % för Kina och en antidumpningstull på 20 % för de berörda länderna skulle leda till förlust.
- (487) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut påstod klaganden ⁽¹⁾ att dessa simuleringar hade brister eftersom de antog att Marcegaglias kostnader skulle öka med tullens belopp, medan Marcegaglia hade ett antal andra inköpsalternativ. Dessutom bestred klaganden resultatet att användarna skulle skadas på ett oproportionerligt sätt. Mot bakgrund av den ekonomiska analysen av antidumpningsåtgärdernas effekter ansåg klaganden att införandet av åtgärder endast skulle leda till en begränsad prisökning på den berörda produkten och få en mer kvantitativ effekt ⁽²⁾.
- (488) Vid simuleringarna på plats beaktades inte det faktum att importen från Kina stoppades helt från den fjärde kvartalet 2016 vilket anges i skäl (469) och inte heller det faktum att vissa länder började importera vilket anges i skäl (458) ⁽³⁾. Kommissionen uppdaterade därför sina simuleringar enligt följande.
- Om man antar att alla kinesiska varor ersätts med varor från andra tredjeländer och att det finns en antidumpningstull på 15 % mot Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina, skulle den italienska användaren kunna uppnå en liten vinst på mellan 0 % och 1 %.
 - Om man antar att alla kinesiska varor ersätts med varor från andra tredjeländer och att det finns en antidumpningstull på 10 % mot Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina, skulle den italienska användaren kunna uppnå en liten vinst på mellan 1 % och 2 %.
 - Om man antar att alla varor från Kina, Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina ersätts av varor från andra tredjeländer (inga tullar alls) skulle den italienska användaren kunna uppnå en vinst på mellan 2 % och 4 %.
- Detta var konservativa simuleringar eftersom de inte tog hänsyn till möjliga prisökningar på varmvalsade platta stålprodukter för tiden efter undersökningsperioden som visade sig ligga på över 30 % jämfört med undersökningsperioden såsom det anges i skäl (494).
- (489) När det gäller Eurofers påståenden som baseras på organisationens ekonomiska analys avvisades dessa på grund av de orsaker som anges i skäl (469).

⁽¹⁾ Inläga från Eurofer, synpunkter på kommissionens informationsdokument av den 4 april 2017, s. 9. Klaganden angav även att dessa simuleringar aldrig offentliggjordes i icke-konfidentiella handlingar.

⁽²⁾ Inläga från Eurofer, ekonomisk analys av antidumpningsåtgärdernas effekter i AD 635 på utvald import av varmvalsat platt stål för EU:s produkter i senare led, odaterad, inlämnad till kommissionens avdelningar den 31 maj 2017, s. 1.

⁽³⁾ Denna information var inte tillgänglig när simuleringarna genomfördes.

- (490) Kommissionen drog slutsatsen i skäl (501) att lönsamheten för användarna i stålårsbranschen var ringa under undersökningsperioden och efter undersökningsperioden (fram till och med den 31 mars 2017). Därför bekräftade man att det fanns en betydande risk för att värdetullar mellan 5,3 % och 33 % (utöver de högre priserna) leder till förluster för stålörstillverkarna, med beaktande av de ökande priserna efter undersökningsperioden. Av desto större anledning skulle detta innebära drastiska konsekvenser för de små och medelstora företagen i konsortiet eftersom deras förhandlingsstyrka är mycket mindre i förhållande till unionstillverkarna.

6.4.3.4.2.2. Ökande priser efter undersökningsperioden för stålårsbranschen

- (491) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut fyllde 23 användare i ytterligare frågeformulär (efter undersökningsperioden), vilket anges i skäl (29). Ytterligare två kontrollbesök genomfördes på plats för att kontrollera dessa uppgifter som inkommit efter undersökningsperioden.
- (492) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut ansåg den serbiska exporterande tillverkaren att priserna på de berörda produkten hade ökat sedan i slutet av undersökningsperioden, från 417,5 euro/ton till 575 euro/ton i mars 2017 i norra Europa, vilket innebär en ökning med 37,7 %, och från 395 euro/ton till 545 euro/ton för samma period i södra Europa. I detta avseende ansåg konsortiet att unionsmarknaden för närvarande kännetecknas av stigande priser på varmvalsade platta stålprodukter.
- (493) Dessutom påstod klaganden att den främsta anledningen till prisökningen som identifierats efter undersökningsperioden var ökningen av råvarupriserna, och inte den pågående undersökningen. Även om klaganden höll med om att priserna låg mellan 530 och 550 euro/ton ansåg denne att kommissionens beslut om att inte införa provisoriska åtgärder i det aktuella ärendet ledde till prissänkningar under perioden mars–april 2017.
- (494) Kommissionen konstaterade att priserna började stiga under andra halvåret 2016 och fortsatte att stiga ytterligare under första kvartalet 2017. Prisökningarna märktes på samtliga typer av den berörda produkten och den likadana produkten. De insamlade uppgifterna efter undersökningsperioden visade att priserna ökade under tiden efter undersökningsperioden.
- På grundval av uppgifter från sex unionstillverkare i urvalet uppgick för det första prisökningarna i genomsnitt för den likadana produkten till 15,3 % för perioden juli–december 2016 och till 35,7 % för perioden januari–mars 2017 jämfört med de genomsnittliga priserna under undersökningsperioden.
 - På grundval av uppgifter från samarbetsvilliga användare uppgick för det andra prisökningarna i genomsnitt för den berörda produkten till 18,2 % för perioden juli–december 2016 och till 50,4 % för perioden januari–mars 2017 jämfört med de genomsnittliga priserna under undersökningsperioden.
- (495) Dessutom fann kommissionen att priserna började sjunka något under månaderna april och maj 2017. Unionstillverkarnas priser låg emellertid kvar runt 500 euro/ton under dessa månader.
- (496) Mot bakgrund av ovanstående fann kommissionen en betydande prisökning under tiden efter undersökningsperioden (fram till och med mars 2017) för samtliga typer av den berörda produkten och den likadana produkten. Sedan började priserna att sjunka något, men låg i stor utsträckning kvar på samma prisnivåer som under undersökningsperioden.

6.4.3.4.2.3. Lönsamheten i stålårssektorn

- (497) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut inkom följande uppgifter om stålårssektorns lönsamhet:

— ESTA svarade att den globala lönsamhetssiffran för 2016 gällande svetsade rör är cirka -0,3 % ⁽¹⁾, och

— konsortiet angav att dess användare och stålcentraler i genomsnitt hade en vinstmarginal på 5 % under undersökningsperioden. Konsortiet påstod i detta avseende att en prisökning på nära 10 % för den berörda produkten skulle innebära en förlust på 3,6 % ⁽²⁾ för ett litet eller medelstort företag.

⁽¹⁾ ESTA, e-post från ESTA till kommissionens avdelningar, 1 juni 2017.

⁽²⁾ Inläga från konsortiet, synpunkter på kommissionens informationsdokument som inkommit från CIHFR, den 8 maj 2017, s. 9 och s. 10.

- (498) De insamlade uppgifterna för tiden efter undersökningsperioden visade att lönsamheten för enskilda användare varierade betydligt enligt följande:

Tabell 24

Lönsamhet för stålrorstillverkare ⁽¹⁾

Kategori av stålrorstillverkare	Antal ståltillverkare	Lönsamhet under UP	Lönsamhet från den 1 juli 2016 till den 31 december 2016	Lönsamhet från den 1 januari 2017 till den 31 mars 2017
Medlemmar i konsortiet	5 (*)	3,68 %	- 0,87 %	0,34 %
Stålrorstillverkare som är närstående unionstillverkare (som vill införa åtgärder).	8 (**)	- 3,69 %	- 5,83 %	0,39 %
Stålrorstillverkare som vill införa åtgärder (icke-närstående unionstillverkarna)	1 (***)	- 0,33 %	2,80 %	6,13 %
Total vägd genomsnittlig lönsamhet	14	2,01 %	- 3,95 %	0,37 %

Källa: svar på frågeformulär för tiden efter undersökningsperioden från olika stålrorstillverkare

(*) Såsom anges i skäl (439) togs 11 svar emot från konsortiets medlemmar, varav fem var stålrorstillverkare och resterande sex var stålcentraler (detta är företag som begränsar sin verksamhet till särskild bearbetning som skärning och/eller betning av produkten).

(**) Såsom nämns i skäl (439) togs nio svar emot där åtta kom från stålrorstillverkare och ett kom från en stålcentral.

(***) Såsom nämns i skäl (439) togs två svar emot där bara det ena kom från en stålrorstillverkare. Det andra kom från en stålcentral.

- (499) Tabellen ovan visar att den totala lönsamheten för stålrorstillverkarna förbättrades under de första tre månaderna 2017, jämfört med det sista halvåret 2016, vilket innebär en siffra på 0,37 %. Stålrorstillverkarna förklarade att eftersom de räknat med att priserna på varmvalsade platta stålprodukter skulle öka under 2016 köpte de in proportionellt fler sådana produkter (till relativt låga priser) än normalt. Dessa produkter användes sedan när priserna på varmvalsade platta stålprodukter redan hade stigit. Stålrorstillverkarna som besöktes på plats förväntade sig emellertid att deras resultat eventuellt skulle försämrats under det andra kvartalet 2017.
- (500) Stålrorstillverkare som är närstående unionstillverkare ansåg att de låga eller till och med negativa vinstmarginalerna uppstått på grund av att de varit tvungna att konkurrera med andra stålrorstillverkare som i viss utsträckning köpt dumpade varmvalsade platta stålprodukter från de berörda länderna.
- (501) Av detta drog kommissionen slutsatsen att lönsamheten för användarna i stålroresbranschen var ringa under och efter undersökningsperioden.

6.4.3.4.2.4. Möjligheten att överföra en eventuell prisökning i stålroressektorn

- (502) Konsortiet ansåg att det enda sättet att bibehålla lönsamheten var att överföra en eventuell prisökning. Konsortiet hävdade dock att detta inte var möjligt eftersom eventuella ökning av försäljningspriset över konkurrenskraftiga nivåer skulle göra att oberoende användare förlorar marknadsandelar till integrerade användare och därmed även

⁽¹⁾ Dessa procentsatser är de vägda genomsnittliga lönsamhetssiffrorna för alla stålrorstillverkare, såsom de framgår av deras respektive resultaträkningar för perioderna som anges i tabellen, uttryckt som en procentandel av deras försäljning på den öppna marknaden i unionen.

vinsten. När det gäller överföringen av en eventuell prisökning hävdade ESTA att så länge som EU:s tillverkare (av stålrör) kan överföra eventuella kostnadsökningar till kunderna bibehålls rättvisa marknadsvillkor⁽¹⁾.

- (503) Kommissionen noterade en viss diskrepans i de inkomna inlagorna gällande frågan om huruvida stålrörstillverkare skulle kunna överföra kostnadsökningar.
- Å ena sidan angav vissa användare (främst de som är närstående unionstillverkare) att det i princip aldrig har varit några problem att överföra kostnadsökningen till kunderna under tiden efter undersökningsperioden. Användarna betonade emellertid att en sådan överföring skulle vara svårare om vissa konkurrenter förlitar sig på import av varmvalsade platta stålprodukter till mycket låga priser, eller om kundernas lönsamhet i sig inte var tillräcklig.
 - Å andra sidan angav vissa användare (främst oberoende användare) att de skulle ha stora problem att överföra prisökningen på varmvalsade platta stålprodukter. I detta avseende hänvisade de till följande:
 - En mycket konkurrenskraftig marknad som kännetecknas av låga marginaler och problem med leveranser av varmvalsade platta stålprodukter, vilket omöjliggör en överföring av kostnadsökningarna till kunderna.
 - En situation med ökad import av halvfärdiga och/eller färdiga produkter (till lägre priser) från länder som Turkiet, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och Vitryssland. Detta minskade även möjligheterna att överföra kostnadsökningen.
- (504) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade klaganden att synpunkterna från de andra användarna (främst de oberoende användarna), och särskilt påståendet om "problem med leveranser av varmvalsade platta stålprodukter" i skäl (503), är spekulativt och bristfälligt.
- (505) Kommissionen avvisade denna synpunkt som ogrundad.
- (506) För det första angav dessa användare i svaren på frågeformuläret att de ibland hade problem med leveranserna av varmvalsade platta stålprodukter och beskrev detta som "omfattande förseningar vid leveranser" eller "begränsad kapacitet hos tillverkare som speglar bristen på varor på marknaden". För det andra hade kommissionen bevisning i ärendet som visade att användarna som kontrollerades på plats mycket riktigt hade problem att få leveranser och att få dem i tid. För det tredje noterade kommissionen vidare att rörtillverkare som även exporterar till länder utanför unionen har mindre möjligheter att överföra sina kostnadsökningar. Kommissionen avvisade därför påståendet om att synpunkterna från ovan nämnda användare är spekulativa och bristfälliga.
- (507) Klaganden hävdade dessutom att dessa synpunkter från användarna stod i motsats till slutsatserna i avsnittet "försörjningsproblem" där kommissionen "avvisade påståendet om att införandet av åtgärder skulle leda till problem med försörjningen av den berörda produkten/den likadana produkten på unionsmarknaden (se skäl (463)).
- (508) I detta avseende betonade kommissionen att resultatet i avsnitt 6.4.3.1 om försörjningsproblem bestod av flera delar ur en framåtriktad analys. Kommissionen hade först tittat på frågan huruvida införandet av värdetullar skulle kunna blockera importen av varmvalsade platta stålprodukter till unionen helt och hållet. I detta avseende var kommissionen övertygad om att det fanns tillräckligt med alternativ till import av varmvalsade platta stålprodukter från andra tredjeländer. Kommissionen tillade sedan man skulle kunna förvänta sig att unionstillverkningen utökas och kompenseras, åtminstone till viss del, för den framtida eventuella bristen på import av varmvalsade platta stålprodukter från de berörda länderna. Kommissionen drog därmed slutsatsen att införandet av tullar sannolikt inte skulle leda till försörjningsproblem i framtiden.
- (509) Den framåtriktade analysen i avsnitt 6.4.3.1 skiljer sig för närvarande från ovan nämnda problem för vissa användare att få leveranser av varmvalsade platta stålprodukter från unionsindustrin i tillräckligt stora mängder och i rätt tid. Kommissionen avvisade även synpunkten om att hänvisningen till påståendet om användarnas "problem med leveranser" som anges i skäl (503) stod i motsats till kommissionens analys av den sannolika avsaknaden av "försörjningsproblem" när marknaden för varmvalsade platta stålprodukter utvecklas i framtiden såsom anges i skäl (463).
- (510) På grund av den diskrepans som noterades mellan de olika kategorierna av stålrörstillverkare bekräftade kommissionen att det finns en risk att användarna inte fullt ut kan överföra kostnadsökningar på varmvalsade platta stålprodukter till sina kunder.

⁽¹⁾ ESTA svarade emellertid inte på frågan om huruvida stålrörstillverkare i praktiken kan överföra kostnadsökningar till kunderna.

6.4.3.4.2.5. Slutsats för stålårssektorn

- (511) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att det fanns en betydande risk att värdetullar skulle leda till förluster inom stålårssektorn av följande skäl:
- Varmvalsade platta stålprodukter är den största kostnadsposten för svetsade rör.
 - Priserna på varmvalsade platta stålprodukter ökade betydligt efter undersökningsperioden.
 - Vinstmarginalerna i stålårssektorn är relativt små.
 - Det är oklart huruvida oberoende stålårsstillverkare har möjlighet att överföra kostnadsökningar på sina kunder.
- (512) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte klaganden kommissionens slutsatser att värdetullar skulle leda till förluster för stålårsstillverkarna av följande fyra skäl:
- För det första förlitade sig kommissionen främst på den bristfälliga Marcegaglia-modellen, som inte beaktar grundläggande ekonomiska principer. I detta avseende påstod klaganden att tullarna främst skulle påverka volymerna och inte priserna. Dessutom tar Marcegaglia-modellen inte alls hänsyn till bevisningen om substitutionselasticitet för varmvalsade platta stålprodukter. Klaganden angav även att eftersom varmvalsade platta stålprodukter är en råvara, är substitutionselasticiteten för alternativa leverantörer hög och därmed aldrig oändlig eller noll.
 - För det andra har priserna på varmvalsade platta stålprodukter ökat efter undersökningsperioden. Detta innebär att en prisökning på varmvalsade platta stålprodukter påverkar alla rörtillverkare på samma sätt, vilket är en viktig faktor för att bedöma möjligheten att överföra sådana kostnadsökningar. Om användarna har möjlighet att överföra kostnadsökningarna är det faktum att priserna har höjts inte relevant vid bedömningen av påverkan på användarna.
 - För det tredje förlitade sig kommissionen på det faktum att stålårsstillverkarnas lönsamhet var måttlig. Enligt klaganden hade kommissionen inte ens försökt att titta på och kontrollera hur det ser ut på längre sikt och inte heller skapat någon baslinje för den normala lönsamheten. Dessutom kunde kommissionen inte ha dragit någon slutsats om användarnas lönsamhet på ett kvartal, dvs. det första kvartalet 2017.
 - För det fjärde följer kommissionens slutsats att det fanns en betydande risk för att tullarna skulle skapa förluster för stålårsstillverkarna inte resultaten. Påståendet att det skulle finnas en risk att kostnaderna inte fullt ut skulle kunna överföras styrker inte slutsatsen att värdetullar skulle innebära förluster för stålårsstillverkarna. Kommissionen gjorde även en felbedömning av synpunkterna från de integrerade användarna som fruktar en snedvridning av konkurrensen, eftersom andra användare som förlitar sig på dumpad import skulle ha fått en otillbörlig konkurrensfördel.
- (513) Kommissionen avvisade majoriteten av dessa synpunkter på följande sätt:
- För det första, såsom nämns i skäl (485), genomfördes simuleringarna först för att bedöma möjlig effekt av eventuellt införande av antidumpningsåtgärder, mot bakgrund av Marcegalias lönsamhetssiffror (resultaträkningar) för undersökningsperioden som kontrollerades på plats. Efter detta uppdaterade kommissionen sina simuleringar i skäl (488). Dessutom beaktade kommissionen synpunkten i den ekonomiska modellen att, om vissa leverantörer skulle höja sina priser eller om deras varmvalsade platta stålprodukter skulle omfattas av åtgärder, skulle köparen (användaren) försöka byta till andra leverantörer som inte höjt sina priser. Detta antagande beaktar emellertid inte det faktum att det finns avtalsenliga förpliktelser mellan köparen (användaren) och leverantören, som åtminstone i början begränsar substitutionselasticiteten för varmvalsade platta stålprodukter. Utöver spotmarknaden har användarna av varmvalsade platta stålprodukter även kontrakt på längre sikt med sina leverantörer. Ett annat möjligt problem i början är det faktum att det krävs vissa investeringar för att inleda en ny affärsförbindelse. Kommissionen tillstod emellertid att substitutionselasticiteten skulle förbättras med tiden.
 - För det andra hävdade klaganden att priserna på varmvalsade platta stålprodukter hade ökat under det fjärde kvartalet 2016 och det första kvartalet 2017 och att sådana prisökningar påverkar alla rörtillverkare på

samma sätt. Kommissionen bekräftade att om användarna har möjlighet att överföra kostnadsökningarna, är det faktum att insatspriserna har höjts inte relevant för bedömningen av effekterna på användarna. Såsom anges i skäl (502) till (510) tvekade kommissionen om huruvida alla rörtillverkare skulle ha möjlighet att överföra sina kostnadsökningar.

- För det tredje tillhandahöll kommissionen i tabellen i skäl (498) ekonomiska uppgifter för undersökningsperioden (12 månader), för perioden 1 juli–31 december 2016 (6 månader) och för perioden 1 januari–31 mars 2017 (3 månader). Mot bakgrund av att antidumpningsåtgärder kan ha en direkt och störande effekt när de införs, särskilt för små och medelstora företag i den rostfria stålörstillverkningen ⁽¹⁾, hade kommissionen rätt att basera sina resultat på ovan nämnda uppgifter som omfattar 21 månader utan att påbörja en långsiktig genomförbarhetsstudie för rorsektorn.
- För det fjärde, gällande överföringen, baserade kommissionen sina resultat på synpunkterna som inkommit som svar på frågeformuläret för tiden efter undersökningsperioden. Dessutom diskuterades möjligheten för användarna att överföra eventuella kostnadsökningar ytterligare och detta dokumenterades vid kontroller på plats. Kommissionens slutsats baseras därför på synpunkter (inspektion av dokument och skada) som i lika delar är giltiga som bevisning för en undersökande myndighet. Kommissionen beaktade även det faktum att majoriteten av stålörstillverkarna som fyllde i frågeformuläret uppgav att de oroade sig för snedvridning av konkurrensen. I detta avseende påpekade kommissionen att man skulle återskapa rättvisa förhållanden för samtliga användare när det gäller inköp av varmvalsade platta stålprodukter under minimiimportprisnivå, eftersom värdetullarna kommer att undanröja dumpningen av import från de fyra länderna. När det gäller inköp av varmvalsade platta stålprodukter över minimiimportprisnivån är det rörtillverkarens beslut att köpa in varor från en integrerad unionstillverkare eller genom import.

6.4.3.4.3. Effekter av införandet av åtgärder på kostnaderna för andra användarsegment

6.4.3.4.3.1. Inledning

- (514) I statistiken från klaganden ⁽²⁾ anges även att det utöver stålörindustrin finns viktiga kunder i sektorer som byggbranschen (20 %), bilbranschen (15 %) och den mekaniska verkstadsindustrin (15 %) som förbrukar den berörda produkten.
- (515) Kommissionen försökte under undersökningen att samarbeta med ett antal användare från andra sektorer i Polen och i de baltiska länderna. Frågeformulär skickades ut men inga svar inkom.
- (516) Inga användarorganisationer trädde fram efter inledandet av undersökningen, förutom den lettiska fackliga organisationen för maskin- och metallbearbetningsindustrin. Den senare kunde dock inte underbygga sitt påstående att antidumpningsåtgärder skulle leda till en kostnadsökning för den mekaniska verkstadsindustrin och lämnade inte heller in ytterligare synpunkter. Kommissionen kunde därmed inte få någon tydlig bild av de potentiella effekterna av åtgärderna för denna sektor.
- (517) Kommissionen noterade även de motstridiga synpunkterna mellan klaganden och konsortiet om möjliga effekter av införandet av åtgärder på kostnaderna för andra användarsegment, såsom bilbranschen och byggbranschen, där påverkan förefaller vara mindre än i stålörsektorn. Bilbranschen skulle exempelvis kunna drabbas av ökade produktionskostnader på 430 miljoner euro. Detta har emellertid mindre betydelse när kostnaderna delas upp på kostnader per enhet. Enligt konsortiets och klagandens beräkningar skulle kostnadsökningen för en medelstor bil endast bli 24–27 euro per bil. Situationen ser ut att vara likartad i sektorn för hushållsapparater.

6.4.3.4.3.2. Samarbete mellan användare och användarorganisationer efter utlämnandet av informationsdokumentet

- (518) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut försökte kommissionen uppskatta åtgärdernas effekter i andra sektorer än stålörsektorn.
- (519) I detta avseende bad kommissionen på nytt att flera användare i Polen och i de baltiska länderna (främst i den mekaniska verkstadsindustrin) skulle samarbeta, genom att skicka ytterligare frågeformulär för tiden efter undersökningsperioden, men inga svar inkom.

⁽¹⁾ Inläga från European Steel Tube Association, 10 maj 2017.

⁽²⁾ Inläga från Eurofer som analyserar effekterna av provisoriska tullar för användare, den 7 februari 2017, s. 2.

- (520) Dessutom bad kommissionen att 11 användarorganisationer från andra sektorer (byggbranschen, bilbranschen, mekanisk verkstadsindustri och hushållsapparater) skulle samarbeta. Samtliga användarorganisationer tog emot frågeformulär för tiden efter undersökningsperioden och ombads att vidarebefordra frågorna till sina medlemmar om organisationerna själva inte kunde besvara frågorna.
- (521) Svar på vissa av frågorna inkom från användarorganisationerna och ett företag som tog emot frågeformuläret för tiden efter undersökningsperioden via organisationen svarade delvis på frågorna.
- Först och främst svarade European Committee of Domestic Equipment Manufacturers, (CECED) att de inte kunde tillhandahålla den information som efterfrågats, men påpekade följande: Potentiella antidumpningsåtgärder i unionen på stål skulle direkt eller indirekt påverka tillverkningen av hushållsapparater på ett negativt sätt. Därför vill CECED inte att protektionistiska åtgärder som antidumpningsåtgärder införs, eftersom de skulle påverka deras industris konkurrensställning om de inte kan motiveras ingående genom otvetydiga bevis. ⁽¹⁾
 - För det andra angav den belgiska medlemmen i Orgalime ⁽²⁾ att kostnaden för varmvalsade platta stålprodukter varierade beroende på typ av slutprodukt: den kan variera mellan 5 % (för lastbilar, sopbilar, järnväg, terminaltraktorer) upp till 100 % (för teleskopbommar för kranbilar). Svaret var emellertid otvetydigt kring vad åtgärderna skulle innebära för medlemmarnas verksamhet i praktiken.
 - För det tredje angav Electrolux Home Products Corporation NV – som kommissionen bad inkomma med ytterligare information genom organisationen CECED att man tillverkar hushållsapparater för den globala marknaden. Företaget angav att stål är en huvudsaklig kostnadskomponent i deras produkter som säljs på en global marknad med stor konkurrens och små marginaler. *Vi köper stål till våra europeiska tillverkningsanläggningar från europeiska leverantörer och vi ämnar fortsätta med detta.* EU:s tullar på stålimport ger emellertid onaturligt höga priser på stål på hemmamarknaden och den övriga marknaden vilket är en nackdel när det gäller konkurrens jämfört med andra tillverkare med fabriker utanför EU som kan exportera sina slutprodukter till unionen ⁽³⁾.
- (522) Kommissionen noterar i anslutning till dessa svar att ingen betydelsefull information tillhandahållits avseende lönsamhet och försäljningsvärden. Kommissionen kunde därmed inte heller fastställa en tydlig siffra för de potentiella effekterna av åtgärderna i sektorerna utöver stålsektorn.
- (523) Med beaktande av den låga svarsfrekvensen från användare och användarorganisationer i sektorer utöver stålsektorn bedömdes prisökningen vara av mindre vikt för dessa sektorer än för stålsektorn, även om de tre svaren (se skäl (521)) snarare pekade på det faktum att de inte skulle föredra att införa åtgärder i detta fall.
- (524) Efter det första utlämnandet av uppgifter hävdade klaganden att kommissionen felaktigt dragit slutsatsen att "effekten av en prishöjning bedömdes vara av mindre vikt" av följande skäl: analysen av effekten av eventuella åtgärder i andra sektorer utöver stålsektorn kännetecknas av avsaknaden av uppgifter eller kontrollerad bevisning som visar en väsentlig effekt på andra användarsegment. Den enda tillgängliga bevisningen som visar på effekter för användarna är tre brev. Utöver detta står slutsatsen i uppenbar motsats till kommissionens påståenden att det inte finns "någon betydelsefull information" tillgänglig och att den därför "inte kan fastställa en tydlig siffra för potentiell effekt av åtgärderna i sektorerna utöver stålsektorn" (se skäl (522)). Dessutom påstod klaganden att en av organisationerna (Agoria) angett att man stödjer införandet av värdetullar.
- (525) Kommissionen bekräftade att klaganden i sin inlägga av den 7 februari 2017 påstod att exemplen visar att för övriga sektorer utöver rörssektorn kommer tullarna att ha minimal inverkan och att samarbetsviljan var låg. Dessutom stämmer det att Agoria verkade göra gällande att den var för införandet av värdetullar.

⁽¹⁾ Brev daterat den 22 maj 2017 från CECED:s generaldirektör till kommissionens avdelningar.

⁽²⁾ Orgalime är branschorganisationen för de europeiska teknikföretagen inom den mekaniska och elektroniska industrin och metallbearbetningsindustrin.

⁽³⁾ Brev mottaget via e-post den 22 maj 2017, odaterat från verkställande direktör och viceordförande för inköp, Electrolux Home Products Corporation NV.

- (526) Påståendena från den andra användarorganisationen och ett företag (se skäl (521)) gav indikationer på att de inte delar klagandens bedömning att effekterna av tullarna sannolikt kommer att vara minimal. Kommissionen bedömde även kostnadsökningen för en medelstor bil som skulle hamna på 24–27 euro per bil (se skäl (517)) och sannolik inverkan på hushållsapparater, som kännetecknades som mindre betydande mellan 0,63–1,43 euro per enhet.
- (527) Mot bakgrund av detta uppdaterade kommissionen sin övergripande slutsats och bekräftade att effekterna på andra sektorer utöver stålrörssektorn skulle vara av mindre vikt.

6.4.3.4.3.3. Slutsats för sektorerna utöver stålrörssektorn

- (528) Kommissionen bekräftade att effekterna för dessa övriga användare skulle bli mindre betydelsefulla än för stålrörssektorn.

6.4.3.5 Användarnas intresse gällande exporterande tillverkare

- (529) All import från den brasilianska exporterande tillverkaren CSN till unionen gick till det närliggande portugisiska dotterbolaget, Lusosider. Dotterbolaget bearbetar främst importen av varmvalsade platta stålprodukter till produkter i senare led för försäljning, främst på den Iberiska halvön.
- (530) När CSN hördes informerades kommissionens avdelningar om att bolaget inväntade ett viktigt investeringsbeslut och att detta kunde påverka Lusosider, som för närvarande sysselsätter 250 personer. Den ryska exporterande tillverkaren NLMK angav att den över tid hade utvecklat sin verksamhet i senare led i unionen. I detta avseende ansåg tillverkaren att införandet av antidumpningsåtgärder på varmvalsade platta stålprodukter genom att begränsa möjligheterna till export av viktiga insatsvaror från Ryssland till sina anläggningar i unionen skulle i stor utsträckning förhindra NLMK:s förmåga att utöka sin tillverkning i senare led i unionen. ⁽¹⁾
- (531) Efter det att informationsdokumentet sänts ut tillade NLMK att de ville göra Europeiska kommissionen uppmärksam på de risker som införandet av antidumpningsåtgärder skulle kunna leda till, särskilt i situationer med force majeure, genom att tillgängligheten på råvaror från moderbolaget begränsas om så krävs.
- (532) Efter det att informationsdokumentet sänts ut ombads tre närliggande användare till de exporterande tillverkarna att fylla i ett frågeformulär för tiden efter undersökningsperioden. Två av dem fyllde i hela frågeformuläret, medan den tredje endast fyllde i en del av det. Mot bakgrund av uppgifterna noterade kommissionen att lönsamheten för dessa två användare steg från 1,81 % under undersökningsperioden till 14,10 % under de första tre månaderna 2017. Lönsamheten för de första tre månaderna 2017 för ett företag visade sig emellertid inkludera exceptionella vinster som inte var av permanent karaktär, som ett resultat av de höjda priserna på varmvalsade platta stålprodukter under tiden efter undersökningsperioden.
- (533) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter påstod klaganden att kommissionens hänvisning till NLMK:s påstående (se skäl (531)) inte kan dölja det faktum att företaget inte importerade varmvalsade platta stålprodukter från sitt ryska moderbolag under skadeundersökningsperioden.
- (534) Kommissionen bekräftade att NLMK inte importerade varmvalsade platta stålprodukter från sitt ryska moderbolag under skadeundersökningsperioden. NLMK har emellertid visat att deras kunder kräver en bekräftelse på att varmvalsade platta stålprodukter från NLMK garanteras i alla led, inklusive vid force majeure. I sådana fall måste NLMK inom unionen kunna förlita sig på leveranser från sitt moderbolag i Ryssland. Annars skulle företaget inte kunna bibehålla sina större kunder och inte heller kunna fortsätta att vara lika konkurrenskraftigt på unionsmarknaden.
- (535) Kommissionen drog slutsatsen att införandet av åtgärder varken ligger i den brasilianska exporterande tillverkaren CSN:s portugisiska dotterbolag Lusosiders eller den ryska exporterande tillverkaren NLMK:s belgiska dotterbolag NLMK:s intresse.

⁽¹⁾ Inläga av den 25 oktober 2016 från Novolipetsk Steel.

6.4.4 Slutsats om användarnas intresse

- (536) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att införandet av åtgärder stred mot användarnas intresse. Medan effekterna på stålårssektorn skulle vara mycket tydliga skulle effekterna för övriga sektorer i senare led inte vara lika allvarliga.
- (537) Efter det första utlämnandet av uppgifter påstod klaganden att ordalydelsen "inte vara lika allvarliga" är ett missledande och felaktigt påstående mot bakgrund av bevisningen i det aktuella ärendet:
- För det första omfattar effekterna i rörsektorn endast en liten del av sektorn, nämligen tillverkare av svetsade rör som inte är närstående unionstillverkare av varmvalsade platta stålprodukter och som valt att förlita sig på import.
 - För det andra bekräftades inga väsentliga effekter i den korta analysen av de övriga sektorerna.
- (538) Kommissionen avvisade klagandens påståenden enligt följande:
- Först och främst förbrukar Marcegaglia som tidigare nämnts i skäl (435) mellan 2,9–4,4 miljoner ton av den berörda produkten/den likadana produkten per år. Detta innebär att företaget står för mellan 8,5 % och nästan 13 % av förbrukningen på den öppna marknaden i unionen, vilket anges i tabellen i skäl (226). Dessutom utgick analysen av stålårsmarknaden inte enbart från Marcegaglias analys. Konsortiet har inrättats tillfälligt, vilket anges i skäl (8) för att undersöka mer än 30 användare och icke-närstående importörer med hemvist främst men inte uteslutande i Italien. De består främst av små och medelstora företag, även om Marcegaglia även ingick i konsortiet. I detta avseende inkom konsortiet med synpunkter och hördes, vilket anges i skäl (17) och (24). Utöver detta samarbetade fem medlemmar av konsortiet genom att inkomma med uppgifter för tiden efter undersökningsperioden vilket anges i tabellen i skäl (498). Kommissionen avvisade därför klagandens påstående om att effekterna på rörsektorn endast påverkar en liten del av sektorn.
 - När det gäller påståendet att det inte uppstår någon väsentlig effekt på andra sektorer än stålårssektorn hänvisade kommissionen till sina tidigare synpunkter i skäl (524) ovan. Det ger effekter även om effekterna har mindre betydelse.
- (539) För tydlighets skull bekräftade kommissionen att man i slutsatserna borde ha använt ordalydelsen "ha mindre betydelse" på samma sätt som i analysen i skäl (528). Kommissionen ändrade därför sin slutsats som angavs i skäl (536) enligt följande: Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att införandet av åtgärder stred mot användarnas intresse. Medan effekterna på stålårssektorn skulle vara betydande, skulle effekterna för andra sektorer i senare led sannolikt ha mindre betydelse.

6.5 Slutsats om unionens intresse

- (540) Kommissionen vägde in och balanserade starka intressen för att den viktiga unionsindustrin ska skyddas mot illojala metoder å ena sidan, och de sannolika negativa effekterna av åtgärderna för användarna å andra sidan.
- (541) Införandet av åtgärder skulle göra det möjligt för unionsindustrin att bibehålla en hållbar vinstnivå. Åtgärderna kan bidra till en sund och livskraftig unionsindustri som även tar de ackumulerade förlusterna sedan 2013 i beaktande, med undantag av den måttliga vinsten som uppnåddes 2014.
- (542) I motsats till detta kan införandet av slutgiltiga åtgärder mot Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina påverka användarna negativt, som i stor utsträckning är beroende av tillgången på den berörda produkten, och på ett oproportionerligt sätt. Detta skulle underminera konkurrenskraften på marknaden i senare led, särskilt för rör.
- (543) Enligt vad som anges ovan och för att på ett korrekt sätt kunna balansera dessa motsatta intressen och nå lämpliga slutsatser i frågan ansåg kommissionen att man behövde undersöka utvecklingen efter undersökningsperiodens slut, dvs. efter juli 2016. Kommissionen beaktade även att priserna på varmvalsade platta stålprodukter under andra halvan av 2016 ökade betydligt och steg över 500 euro/ton i februari 2017.

- (544) Efter det att informationsdokumentet sänts ut undersökte kommissionen påståendet att priserna på varmvalsade platta stålprodukter stigit under tiden efter undersökningsperioden. Dessutom uppmuntrades användare att inkomma med ytterligare uppgifter om sektorerna med flera användare för att kunna göra en mer noggrann bedömning av åtgärdernas potentiella effekter i senare led utöver rorsektorn. Kommissionen uppmanade även berörda parter att lämna synpunkter på lämpliga åtgärdsformer.
- (545) Efter insamling av ytterligare uppgifter som tillhandahölls av olika berörda parter drog kommissionen slutsatsen att priserna på varmvalsade platta stålprodukter steg betydligt under tiden efter undersökningsperioden, samt följande:
- Slutgiltiga åtgärder skulle tillåta unionstillverkarna att återgå till hållbara vinstnivåer. Om inga åtgärder infördes skulle det vara osäkert huruvida unionsindustrin skulle kunna bli tillräckligt livskraftig, särskilt med beaktande av de ackumulerade förlusterna sedan 2013 med undantag av den måttliga vinsten som uppnåddes 2014.
 - När det gäller användarnas intresse skulle införandet av åtgärder i form av en värdetull mot Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina påverka användarna negativt (särskilt i stålrorsektorn) på ett oproportionerligt sätt genom priser och sysselsättning.
- (546) Kommissionen betonade resultaten i skäl (425) gällande unionstillverkarnas lönsamhet samt den betydande prisökningen efter undersökningsperioden. Mot bakgrund av detta ansåg kommissionen att det låg i unionens intresse att ändra åtgärdernas form för att på ett lämpligt sätt skapa balans mellan unionstillverkarnas och användarnas intressen i detta särskilda ärende. Kommissionen beslutade därför att införa värdetullar som begränsas av ett minimiimportpris som beaktar ökningen av råvarupriserna efter undersökningsperioden av följande skäl:
- Å ena sidan skulle en värdetull som begränsas av ett minimiimportpris kunna möjliggöra för unionstillverkarna att återhämta sig från effekterna av skadevällande dumpning. Att ange en begränsning genom ett effektivt minimiimportpris skulle fungera som ett skyddsnet så att tillverkarna kan uppnå en hållbar lönsamhet.
 - Å andra sidan bör införandet av en begränsning genom ett effektivt minimiimportpris även förhindra motsatta effekter av prisökningarna efter undersökningsperioden som skulle kunna påverka användarnas verksamhet negativt.
- (547) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter påstod klaganden att kommissionens resultat står i motsats till kraven i enlighet med artikel 21.1 i grundförordningen. Om åtgärderna skulle vara i unionsindustrins intresse skulle kommissionen tvingas att införa dem om det inte finns några bevis för att åtgärderna skulle ha en oproportionerlig verkan på användarindustrierna. Enligt klaganden finns det inga sådana bevis. Dessutom påstod klaganden att kommissionen hade prioriterat en liten undergrupp av användare och deras intresse (dvs. viss stålrorstillverkare) och att de misslyckats med att uppskatta olika intressen i sin helhet. Klaganden påstod även att reglerna gällande unionens intresse i ett mer omfattande perspektiv endast gällde beslutet om att införa åtgärderna eller ej. Det handlar med andra ord om en enkel ja- eller nej-fråga.
- (548) Kommissionen avvisade dessa punkter som rättsligt felaktiga och förklarade hur bedömningen av unionens intresse i enlighet med artikel 21 i grundförordningen vanligen genomförs:
- Om åtgärderna ligger i unionens intresse måste kommissionen införa dem om det inte finns några bevis för att åtgärderna skulle ha en oproportionerlig effekt på användarindustrier, importörer, konsumenter eller andra direkt berörda parter. I det senare fallet bör inga åtgärder införas alls. Inget av dessa scenarion gäller den aktuella undersökningen.
 - I den aktuella bevisningen angavs tydligt det faktum att användarna i den viktigaste sektorn av den berörda produkten (dvs. stålrorsektorn som står för cirka 32 % av all förbrukning av varmvalsade platta stålprodukter, se skäl (483)) kan skadas oproportionerligt mycket om värdetullar införs, även med beaktande av ökningen av priserna på varmvalsade platta stålprodukter efter undersökningsperioden.
 - Kommissionen kan i detta scenario justera åtgärdens form för att uppnå lämplig balans mellan konkurrerande intressen. I detta avseende riktades särskild uppmärksamhet på behovet av att å ena sidan skydda unionsindustrin mot illojala metoder, samtidigt som man å andra sidan begränsar de åtgärdernas sannolikt negativa effekter för användarna (stålrorstillverkare i första hand) utan att underminera åtgärdens effektivitet.

- (549) Kommissionen tittade därför inte bara på de abstrakta intressena i ärendet utan även som brukligt är på sannolika konkreta effekter för respektive verksamhet. Eurofer motsatte sig minimiimportpriset och skrev både till kommissionären med ansvar för handel och till Europeiska kommissionens ordförande: "Även om minimiimportpriset skulle ligga över tillverkningskostnaden skulle det leda till en klyfta i vår industris lönsamhet även om vi börjar återhämta oss från den värsta krisen på flera årtionden (!)."
- (550) Detta påstående bekräftade snarare kommissionens synvinkel att det ligger i unionens intresse att införa värdetullar under minimiimportprisnivån. Medan minimiimportpriset skulle begränsa den konkreta risken för att vissa rörtillverkare, inklusive många små och medelstora företag skulle bli förlustbringande, verkar den främsta nackdelen med minimiimportpriset enligt klaganden vara att den begränsar möjligheterna till höga vinstmarginaler under en återhämtningsperiod där man redan uppnår vinster över målnivån.
- (551) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter bad konsortiet att den aktuella undersökningen skulle avslutas mot bakgrund av unionens intresse. I detta avseende hävdade konsortiet att införandet av antidumpningsåtgärder, oavsett form, skulle ha en förödande effekt på den ekonomiska livskraften hos de oberoende användarna av följande skäl:
- Unionsmarknaden för varmvalsade platta stålprodukter kännetecknas av en oligopolistisk struktur där nära 90 % av produkterna tillverkas och levereras, både på den företagsinterna och på den öppna marknaden, av ett fåtal vertikalt integrerade tillverkare.
 - När det gäller vertikal integrering står unionstillverkarna både för tillverkning och för bearbetning (användare) av varmvalsade platta stålprodukter. Detta innebär att oberoende användare är både kunder och konkurrenter till ett fåtal stora unionstillverkare.
- (552) Kommissionen avvisade även denna begäran. Såsom anges i skäl (548) lades särskild vikt vid behovet att skydda unionsindustrin mot å ena sidan illojala metoder och å andra sidan begränsa åtgärdernas sannolika negativa effekter för användarna (främst stålrorstillverkare). När dessa intressen balanserades hade konsortiets synpunkter redan tagits i beaktande.
- (553) Av alla dessa skäl bekräftade kommissionen sitt beslut att införa värdetullar som begränsas av ett minimiimportpris (se skäl (546)).

7. SLUTGILTIGAANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

7.1 Nivå för undanröjande av skada (skademarginal)

7.1.1 Målpris

- (554) För att kommissionen skulle kunna fastställa nivån på åtgärderna fastställde den först storleken på den tull som krävs för att undanröja den skada som unionsindustrin lidit. Enligt rättspraxis är riktpriiset det pris som unionsindustrin skäligen skulle kunna uppnå under normala konkurrensförhållanden utan dumpad import från de fyra berörda länderna. Målpriset beräknas genom att fastställa tillverkningskostnaderna för den likadana produkten och lägga till vinstmarginalen som unionsindustrin rimligen skulle kunna uppnå under normala konkurrensförhållanden, vid avsaknad av dumpad import.
- (555) När det gäller fastställandet av ett vinstmål visar uppgifterna för skadeundersökningsperioden endast förluster, med undantag för år 2014, då man gjorde en liten vinst som inte betraktades som lämplig grund för att fastställa en rimlig vinstmarginal som kunde uppnås vid avsaknad av dumpad import. Såsom anges i skäl (341) kunde unionsindustrin ha dragit större nytta av marknadens återhämtning från 2014 och framåt. Importen till låga priser ökade emellertid gradvis och tog marknadsandelar på unionsindustrins bekostnad. Det kontinuerliga trycket från importen började bli fullt kännbart från och med andra halvåret 2015, undersökningsperiodens början.

(!) Brev daterade den 27 juni 2017 från Eurofers generaldirektör till kommissionären för handel och Europeiska kommissionens president.

- (556) Klaganden begärde i klagomålet att kommissionen skulle använda 12,9 % av omsättningen som en rimlig icke-skadevällande vinstmarginal. Detta var den genomsnittliga vinsten före skatt på försäljning som användes i ett tidigare ärende om väsentlig skada år 2000 och som rör samma berörda produkt ⁽¹⁾.
- (557) Kommissionen ansåg att denna vinstmarginal var olämplig och därför inte kunde användas eftersom ärendet var aktuellt år 2000 och att 15 år gamla uppgifter inte kan betraktas som representativa längre mot bakgrund av de tekniska och finansiella förändringarna som skett i unionen under den tiden.
- (558) Kommissionen bad även de sex unionstillverkarna i urvalet att inkomma med uppgifter om lönsamhet för den likadana produkten när den sålts på den öppna marknaden i unionen från 2007 till undersökningsperioden genom sina ursprungliga svar på frågeformuläret. Kommissionen fann att inget av dessa år (separat eller tillsammans) är representativa som utgångspunkt för att skapa ett vinstmål av följande skäl:
- För det första observerades att lönsamhetsuppgifterna för skadeundersökningsperioden inte kan betraktas som ett lämpligt riktvärde för beräkningen av vinstmål eftersom normala konkurrensförhållanden inte uppnåddes på grund av dumpad import från Kina och de fyra länderna under 2015 och framåt. Dessutom, såsom nämns i skäl 133 av den slutgiltiga förordningen om import av varmvalsade platta stålprodukter från Kina ⁽²⁾ kan åren 2012, 2013 och 2014 inte betraktas som år med normala konkurrensförhållanden, på grund av euroområdets skuldskris och minskad efterfrågan på stål under 2012.
 - För det andra varierar lönsamheten mycket under åren före 2012. Varken ett enskilt år eller en samling år kan betraktas som representativa var för sig. Analysen gjordes exempelvis så långt tillbaka som 2007 för att säkerställa att minst ett år innan finanskrisen och den ekonomiska krisen inleddes skulle kunna beaktas. Åren 2007 och 2008 var emellertid mycket positiva, medan de följande åren påverkades av finanskrisen 2009 och därför inte heller är representativa för normala förhållanden.
- (559) Kommissionen valde därför att titta på en annan produkt, grovplåt, i samma industrisektor. I detta avseende hänvisade kommissionen till skäl 202 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/336 ⁽³⁾, där resultaten i förordning nr 2016/1777 ⁽⁴⁾ bekräftades och där en vinst på 7,9 % tillämpades. Det finns därmed minst två gemensamma faktorer: först och främst tillverkas båda produkterna i samma industrisektor, och dessutom är båda produkterna varmvalsade och varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag.
- (560) På denna grundval beräknade kommissionen ett icke-skadevällande pris för den likadana produkten för unionsindustrin genom att lägga till vinstmarginalen på 7,9 % till unionsindustrins tillverkningskostnad under undersökningsperioden.
- (561) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ansåg klaganden att vinstmålet på 7,9 % var alldeles för lågt och gjorde gällande att kommissionen skulle använda vinsterna som uppkommit 2008 (dvs. ett vinstmål på 14,4 %) eftersom kommissionen kontrollerat lönsamhetsuppgifter för en period på 10 år, inklusive 2008 som var året före finanskrisen. Dessutom ansåg klaganden att en alternativ metod för att fastställa vinstmarginalen var att förlita sig på uppgifterna från föregående undersökning om varmvalsade platta stålprodukter (år 2000, när en vinstmarginal på 12,9 % uppnåddes). Utöver detta ansåg klaganden att kommissionen inte tillhandahållit någon motivering till inkonsekvenserna jämfört med metoden i ärendet rörande Kina, där ett vinstmål på 7 % användes.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut nr 284/2000/EKSG av den 4 februari 2000 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, med en bredd av minst 600 mm, varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag, i ringar eller rullar, inte vidare bearbetade efter varmvalsningen, med ursprung i Republiken Indien och Taiwan, om godtagande av åtaganden som gjorts av vissa exporterande tillverkare och om avslutande av förfarandet rörande import med ursprung i Republiken Sydafrika, EGT L 31, 5.2.2000, s. 44, skäl 338.

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/649 av den 5 april 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 92, 6.4.2017, s. 88), skäl 133.

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/336 av den 27 februari 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av viss grovplåt av olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 50, 28.2.2017, s. 37, skäl (202)).

⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1777 av den 6 oktober 2016 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av viss grovplåt av olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, (EUT L 272, 7.10.2016, s. 5).

Slutligen påstod klaganden att man genom att avvisa vinsterna på varmvalsade platta stålprodukter till förmån för en annan produkt motsäger tidigare praxis. I detta avseende hänvisar klaganden till ärendet om armeringsjärn där "[k]ommissionen konstaterar att de uppgifter om lönsamhet som specifikt gäller den berörda produkten utgör ett exaktare riktvärde än uppgifter om lönsamhet för övriga stålprodukter eller stålsektorn i allmänhet".

- (562) Kommissionen avvisade dessa argument. Såsom förklaras i skäl (558) var 2008 ett mycket positivt år och därmed inte representativt för normala förhållanden. Dessutom är det uppnådda vinstmålet för 2000 för avlägset i detta ärende för att vara ett rimligt alternativ. Även enligt det osannolika antagandet att det inte har skett några tekniska eller finansiella förändringar i unionen sedan år 2000, har det åtminstone skett några ändringar av unionsmarknadens storlek sedan 2000, eftersom antalet medlemsstater har ökat under perioden 2000–2016. Dessutom baserades vinstmålet i Kina-ärendet på en framåtriktad analys i detta ärende om "risk för skada" och skulle därmed vara ännu lägre.
- (563) Konsortiet hävdade även att ett vinstmål på 7,9 % inte var realistiskt och för högt av följande skäl:
- Även om både varmvalsade platta stålprodukter och varmvalsad grovplåt tillverkas i samma industrisektor måste det konstateras att de båda produkternas fysiska egenskaper skiljer sig åt.
 - Genom att förlita sig på ärendet om grovplåt bekräftade kommissionen implicit att vinstmarginalen som uppnåddes 2011 rimligen kan användas som ett riktvärde för beräkningen av nivån för undanröjande av skada. Därför uppkommer frågan om varför kommissionen inte använde den fastställda vinstmarginalen från 2011 för unionsindustrin vid parallellundersökningen av import av varmvalsade platta stålprodukter från Folkrepubliken Kina, dvs. 3,11 %. Valet av en vinstmarginal för en produkt som till stor del är samma som i den aktuella undersökningen vore mer lämpligt.
- (564) Den exporterande tillverkaren CSN lämnade en liknande synpunkt och bad kommissionen att använda vinstmarginalen på 3,11 % som uppnåddes 2011 eftersom detta var den aktuella vinsten för exakt samma produktdefinition. I vilket fall som helst ansåg CSN att en rimlig vinstmarginal skulle fastställas till en nivå som inte överstiger 5 % för unionsindustrin i den aktuella undersökningen.
- (565) Dessutom kommenterade den ukrainska exporterande tillverkaren Metinvest att ett vinstmål på 7,9 % var för högt, mot bakgrund av att varmvalsade platta stålprodukter och grovplåt har olika fysiska egenskaper. Tillverkarens främsta argument var att grovplåtsektorn har en högre vinstmarginal på grund av högre försäljningspris jämfört med varmvalsade platta produkter där priserna generellt är lägre, vilket även ger en lägre lönsamhet. En liknande synpunkt inkom från den iranska exporterande tillverkaren Mobarakeh Steel Company, som ansåg att vinstmålet på 7,9 % är orealistiskt högt sett till den aktuella ekonomiska miljön i stålindustrin. Utöver detta inkom även den brasilianska exporterande tillverkaren Usiminas med synpunkten att ett vinstmål på 7,9 % var orealistiskt högt, olagligt och överdrivet.
- (566) Såsom anges i skäl (558) kunde inte vinstmarginalen på varmvalsade platta stålprodukter för 2011 användas eftersom marknaden för sådana produkter fortfarande i stor utsträckning påverkades av den ekonomiska och finansiella krisen 2009 och därmed inte kan betraktas som representativ. Därför använde kommissionen, av de skäl som förklaras i skäl (559), vinstmålen från en annan produkt, nämligen grovplåt, i en liknande industrisektor. Detta varken strider mot eller motsäger kommissionens standardpraxis.
- (567) När det gäller påståendet om att det högre försäljningspriset på grovplåt jämfört med varmvalsade platta stålprodukter automatiskt leder till högre lönsamhet noterade kommissionen att det finns många andra variabler (som utbud och efterfrågan, knapphet och kostnader) än nivån på försäljningspriset som sådant som påverkar lönsamheten. Kommissionen noterade följande som svar på synpunkten att kommissionen implicit hade godkänt att vinster från 2011 godkänns som rimliga riktvärden. För det första, medan grovplåt och varmvalsade platta stålprodukter båda hör till samma industrisektor, det vill säga stål, har dessa produkter olika marknader, samtidigt som återhämtningen från den ekonomiska och finansiella krisen inte skedde i samma takt. Kommissionen fann inga bevis under undersökningen på att de båda industrierna återhämtade sig parallellt, eller att de berörda

parterna har inkommit med bevis i detta avseende. För det andra, i skäl 221 i förordning 2016/1777 ⁽¹⁾ gällande grovplåt, noterade kommissionen att lönsamheten som uppnåts i unionsindustrin ökade från 2009 och framåt men att den inte utslöt att marginella eller mindre effekter av den ekonomiska och finansiella krisen fortfarande förekom 2011. Mot bakgrund av tendensen som visar på ökad lönsamhet och att den ekonomiska och finansiella krisen mattats av på marknaden för grovplåt anses den lönsamhet som uppnåddes 2011 vara rimlig. När det gäller den aktuella undersökningen visade unionsindustrins återhämtning gällande lönsamheten en annan trend än för grovplåten. Medan lönsamheten i den aktuella undersökningen började återhämta sig 2010 och ökade från de redovisade nivåerna 2009 sjönk den på nytt 2011. Därför går det inte att dra slutsatsen att unionsindustrin återhämtade sig eller började återhämta sig från finanskrisen 2011, eller att lönsamhetsnivåerna som uppnåddes 2011 betraktades som rimliga på liknande sätt som observerades vid undersökningen av grovplåten.

- (568) Dessutom noterade kommissionen att vinsten som uppnåddes i unionsindustrin under perioden januari–mars 2017 (se skäl (425)) var högre än vinstmålet på 7,9 %. Därför ansåg kommissionen att detta vinstmål inte var realistiskt högt i den rådande ekonomiska miljön.

7.1.2 Tillförlitlig jämförelse i artikel 2.9 i grundförordningen för beräkningen av skademarginalen

- (569) När en exporterande tillverkare sålde den berörda produkten via närliggande importörer konstruerades exportpriset på grundval av återförsäljningspriset till den första oberoende kunden efter justering i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen. Justeringen bestod av kostnaderna som uppstått mellan import och återförsäljning genom avdrag för den närliggande importörens försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och ett rimligt belopp för vinst på 2 % ⁽²⁾ där sedan kostnaderna efter importen (kolumn 4) lades till.
- (570) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut och efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ifrågasatta ryska MMK Group kommissionens tillvägagångssätt som tillämpades enligt artikel 2.9 i grundförordningen. Tillverkaren påstod att detta stred mot artikel 2.9 i grundförordningen i sig, och utgjorde ett uppenbart fel i bedömningen. Denne hävdade även att en sådan metod leder till orimligt höga tullar. Utöver detta hävdade den iranska exporterande tillverkaren Mobarakeh Steel Company att denna metod stred mot artikel 1.1 i grundförordningen och rättspraxis för unionens domstolar samt att det hindrar en rättvis jämförelse mellan priserna på de importerade produkttyperna och de i den inhemska industrin. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter inkom den ryska exporterande tillverkaren PAO Severstal, den iranska exporterande tillverkaren Mobarakeh Steel Company och den ukrainska exporterande tillverkaren Metinvest med liknande synpunkter.
- (571) Först och främst är syftet med att beräkna en skademarginal att avgöra om det räcker att tillämpa en lägre tullsats (än den som bygger på dumpningsmarginalen) på exportpriset för den dumpade importen för att undanröja den skada som den dumpade importen vållat. Denna bedömning bör grundas på exportpriset vid unionens gräns, vilket anses vara jämförbart med unionsindustrins pris fritt fabrik. När det gäller exportförsäljning via närliggande importörer konstrueras exportpriset på grundval av återförsäljningspriset till den första oberoende kunden efter justering i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen, vilket är analogt med den metod som använts för beräkningen av dumpningsmarginalen. Eftersom exportpriset är en nödvändig beståndsdel i beräkningen av skademarginalen och eftersom denna artikel är den enda artikel i grundförordningen som ger vägledning om konstruktionen av exportpriset, är det motiverat att tillämpa denna artikel analogt.
- (572) För det andra ansåg kommissionen att fastställandet av relevant importpris för beräkning av prisunderskridande och målprisunderskridande inte bör påverkas av huruvida exporten sker till närliggande eller oberoende aktörer i unionen. Kommissionens metod garanterar att båda fallen behandlas lika. Med andra ord är syftet med en beräkning av skademarginalen inte att mäta i vilken omfattning försäljningen för närliggande importörer vållar unionstillverkarna skada, utan huruvida exporten från de exporterande tillverkarna har en sådan skadevållande verkan genom prisunderskridande och målprisunderskridande gentemot unionstillverkarnas priser. Därför är det pris som ska beaktas priset på den berörda produkten i unionen, och inte priset till vilket importerat material sedan återförsäljs av importerande tillverkare i unionen.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1777 av den 6 oktober 2016 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av viss grovplåt av olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, (EUT L 272, 7.10.2016, s. 28).

⁽²⁾ Den rimliga vinstmarginalen som användes är densamma som den som användes i en undersökning rörande liknande produkttyper, dvs. kallvalsat platt stål.

- (573) För det tredje tillämpades artikel 2.9 endast på en liten del av den ukrainska exporterande tillverkaren Metinvests totala försäljning. I det särskilda utlämnandet för Metinvest anges att artikel 2.9 endast tillämpades med hänsyn till tillverkarens försäljning via närstående handlare i unionen. Dessutom hade artikel 2.9 inte tillämpats för den iranska exporterande tillverkaren Mobarakeh Steel Company i motsats till vad som angetts i det särskilda utlämnandet.
- (574) Följaktligen ansåg kommissionen att den metod som använts var riktig och avvisade dessa påståenden.

7.1.3 Nivån på kostnader efter import

- (575) Efter det att informationsdokumentet hade sänts ut ifrågasatte två exporterande tillverkare nivån på kostnaderna efter import och hävdade att 7 euro/ton är i underkant. För det första ansåg den ryska exporterande tillverkaren NLMK att beloppet för kostnader efter import bör vara minst 40 euro/ton. För det andra ansåg den ukrainska exporterande tillverkaren Metinvest att det bör bara vara minst 9,44 euro/ton, vilket påstås utgöra det vägda genomsnittet för kostnader efter import för den ukrainska exporterande tillverkarens fyra närstående enheter i unionen. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade även den brasilianska exporterande tillverkaren att kostnaderna efter importen var i underkant och att de baserades på selektiva uppgifter.
- (576) Kommissionen avvisade dessa påståenden. Den fastställde kostnaderna efter import på grundval av analysen av de kontrollerade uppgifterna från den enda icke-närstående importören som gav sig till känna. Den brasilianska exporterande tillverkaren Usiminas tillhandahöll inte heller ytterligare belägg för sin motivering till varför de bedömde att kostnaderna efter import var i underkant.

7.1.4 Övriga kommentarer efter det slutliga utlämnandet av uppgifter

- (577) Den ukrainska exporterande tillverkaren Metinvest hävdade att det krävdes en viktig justering för de fysiska egenskaperna efter det att informationsdokumentet hade sänts ut. Tillverkaren upprepade sin begäran efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. Tillverkaren ansåg särskilt att de flesta rullar som tillverkas i Metinvests anläggningar väger 8 och 12 ton, medan industristandarden i unionen snarare är 24 ton. Detta faktum utlöste viktiga och naturliga prissänkningar för Metinvest under förhandlingarna där de inkom med bevisning och där de nu begärde en justering.
- (578) Kommissionen avvisade detta påstående av följande skäl. Kontroller på plats genomfördes på Metinvests relevanta tillverkningsanläggningar under perioden 17–25 november 2016 och 25–27 januari 2017. Detta påstående gjordes aldrig under kontrollbesöken och styrktes inte heller. Påståendet om skillnader i fysiska egenskaper inkom därför för sent eftersom det gjordes efter det slutliga utlämnandet av informationsdokumentet (den 2 maj 2017). Det kunde inte heller kopplas till någon kontrollerad bevisning. Därmed kunde det inte kontrolleras. De olika produkternas särskilda egenskaper återspeglas i produktkontrollnumren som används för att rapportera försäljning och kostnader vid undersökningens inledande. Om Metinvest skulle ha haft problem med att inrätta de olika produkttyperna (konstruktion av produktkontrollnumren) skulle detta påstående ha lyfts fram i början av undersökningen. Utöver detta bör det noteras att mer än 99 % av samtliga produkttyper som såldes av den ukrainska exporterande tillverkaren i unionen även tillverkades och såldes av unionstillverkare. Därför kan detta påstående inte godtas.
- (579) Den iranska exporterande tillverkaren Mobarakeh Steel Company begärde att kommissionen skulle utelämna vissa produkttyper (de produktkontrollnummer som hör till grupp 13) från beräkningen av skademarginalen, eftersom dessa produkttyper utgör en resterande grupp av produkttyper där samtliga stålsorter som inte identifieras med siffrorna 01–12 hamnar. Detta innebär att denna resterande grupp innehåller många olika produkttyper.
- (580) Kommissionen ansåg att den berörda produkten, oavsett om den hör till grupp 13 eller inte, är samtliga valsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål, även i ringar eller rullar (inklusive produkter skurna i längder och "smala band"), inte vidare bearbetade efter varmvalsningen (varmvalsad platta), varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag. Produktdefinitionen omfattar följaktligen en väldefinierad produkt. Det konstaterades även att samtliga typer av den berörda produkten har två huvudsakliga användningsområden, vilket anges i skäl (41).

7.1.5 Slutgiltiga skademarginaler

- (581) På grund av avsaknad av ytterligare synpunkter på nivån för undanröjande av skada ser de slutgiltiga skademarginalerna ut enligt följande:

Land	Företag	Skademarginal
Brasilien	ArcelorMittal Brasil SA och Aperam Inox América do Sul SA.	20,2 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	15,7 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais SA.	17,5 %
Iran	Mobarakeh Steel Company	34,0 %
Ryssland	Novolipetsk Steel	26,1 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	44,0 %
	PAO Severstal	42,4 %
Ukraina	Metinvest Group	35,5 %

7.2 Slutgiltiga åtgärder

- (582) Med hänsyn till kommissionens slutgiltiga slutsatser beträffande dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse bör antidumpningsåtgärder införas för att förhindra att unionsindustrin vållas ytterligare skada av den dumpade importen.
- (583) Antidumpningsåtgärder kan anta olika former. Kommissionen har stor valfrihet när det gäller att välja åtgärdernas form, men ändamålet förblir att neutralisera effekterna av den skadevällande dumpningen. En värdetull på mellan 5,3 % och 33 % fastställdes i enlighet med regeln om lägsta tull enligt följande:

Land	Företag	Dumpningsmarginal	Skademarginal	Antidumpningsvärdetull
Brasilien	ArcelorMittal Brasil SA och Aperam Inox América do Sul SA.	16,3 %	20,2 %	16,3 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	73,0 %	15,7 %	15,7 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais SA.	65,9 %	17,5 %	17,5 %
Iran	Mobarakeh Steel Company	17,9 %	34,0 %	17,9 %
Ryssland	Novolipetsk Steel	15,0 %	26,1 %	15,0 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	33,0 %	44,0 %	33,0 %
	PAO Severstal	5,3 %	42,4 %	5,3 %
Ukraina	Metinvest Group	19,4 %	35,2 %	19,4 %

- (584) Såsom anges i skäl (546) ovan är det lämpligt att ändra åtgärdens form. Mot bakgrund av ärendets specifika uppgifter ansåg kommissionen att en värdetull som begränsas av ett minimiimportpris och beaktar ökningen av råvarupriserna efter undersökningsperioden skulle vara den lämpligaste åtgärdsformen i förevarande fall.

— Å ena sidan skulle en värdetull som begränsas av ett minimiimportpris kunna möjliggöra för unionstillverkarna att återhämta sig från effekterna av skadevällande dumpning. Att ange en begränsning genom ett effektivt minimiimportpris skulle fungera som ett skydds nät och låta tillverkarna uppnå en hållbar lönsamhet.

- Å andra sidan bör införandet av en begränsning genom ett effektivt minimiimportpris även förhindra motsatta effekter av prisökningarna efter undersökningsperioden som skulle kunna påverka användarnas verksamhet negativt. Dessutom skulle det förhindra allvarliga störningar i försörjningen av unionsmarknaden.
- (585) Om importen görs till ett cif-pris vid unionens gräns som lägst motsvarar det fastställda minimiimportpriset, tas ingen tull ut. Om importen sker till ett pris som understiger minimiimportpriset, bör den slutgiltiga tullen motsvara skillnaden mellan det tillämpliga minimipriset och nettopriset fritt unionens gräns, före tull. Under inga omständigheter bör tullen vara högre än de värdetullar som anges i skäl (583) och i artikel 1 i denna förordning.
- (586) Om importen sker till ett pris som understiger minimiimportpriset ska den lägre av skillnaderna mellan det tillämpliga minimipriset och nettopriset fritt unionens gräns, före tull och värdetullsatsen som anges i den sista kolumnen i tabellen i skäl (583), betalas.
- (587) För att minimiimportpriset ska kunna tillämpas på ett effektivt sätt och på grundval av informationen som samlats in under undersökningen beslutade kommissionen att fastställa ett minimiimportpris för samtliga produkttyper av den berörda produkten.
- (588) För att kunna beräkna ett sådant minimiimportpris har följande beaktats:
- Först och främst, gällande dumpningsmarginaler och den mängd tullar som krävs för att undanröja den skada som vållats unionsindustrin under undersökningsperioden (det första steget är ett minimiimportpris som endast baseras på uppgifter från undersökningsperioden).
 - Dessutom har ökningen av råvarupriserna efter undersökningsperioden beaktats (det andra steget, ett justerat minimiimportpris).
- (589) Ett första steg är att minimiimportpriset baseras på uppgifterna från undersökningsperioden som ska vara det vägda genomsnittliga värdet av följande:
- Om tullarna grundar sig på nivån för undanröjande av skada: Tillverkningskostnaden under undersökningsperioden för unionstillverkarna och en vinst (7,9 %) som gäller de båda brasilianska exporterande tillverkarna (CSN och Usiminas) och
 - Om tullarna grundar sig på dumpningsmarginalen: Normalvärdet, inklusive transport (för att komma fram till ett cif-pris vid unionens gräns) vilket gäller för samtliga övriga exporterande tillverkare.

Kommissionens metod för att beräkna minimiimportpriset i det första steget var identiskt med det som använts i det senaste ärendet gällande kornorienterade stålprodukter⁽¹⁾. Som i alla antidumpningsundersökningar samlade kommissionen in uppgifter för undersökningsperioden, som kontrollerades, för att fastställa normalvärdet per produkttyp och icke-skadevällande riktpriiser för unionsindustrin, även det per produkttyp. Riktpriiserna för unionsindustrin bestod av produktionskostnaden till vilken en rimlig vinst lades. Minimiimportprisinivån är i första steget direkt baserat på kontrollerade uppgifter för undersökningsperioden. Dessutom beaktades regeln om lägsta tull. Då värdetullarna baserades på dumpningsmarginalen, användes normalvärdena, till vilka transportkostnader lades för att komma fram till ett cif-pris vid unionens gräns, i beräkningen av minimiimportpriset. Då värdetullarna baserades på nivån för undanröjande av skada, användes det icke-skadliga riktpriiset för unionsindustrin användes. Minimiimportpriserna beräknades sedan som ett vägt genomsnitt av de normalvärden och icke-skadevällande målpris som använts. Vägningsfaktorn fastställdes på grundval av den del av volymen av importen till unionen från de företag där värdetullen baseras på dumpningsmarginalerna och den del av importvolymen från de företag där värdetullen baseras på nivån för undanröjande av skada. Minimiimportpriset är det vägda genomsnittet av priserna (normalvärde och målpriser) för de olika produkttyperna.

- (590) I det andra steget jämfördes minimiimportpriset med följande:

- Försäljningspriset på varmvalsade platta stålprodukter under tiden efter undersökningsperioden på unionsmarknaden. Uppgifter om priserna erhöles från användarna och från unionsindustrin under undersökningen efter utlämnandet av informationsdokumentet, såsom anges i skäl (29). Undersökningen visade i allmänhet att minimiimportpriset baserat på uppgifter från undersökningsperioden var lägre än försäljningspriserna för tiden efter undersökningsperioden, vilket skulle innebära att ingen tull skulle tas ut. Detta undersökningsresultat stöds av synpunkter från unionsindustrin och från flera användare.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1953 av den 29 oktober 2015 om införande av en definitiv antidumpningstull på import av vissa kornorienterade valsade platta produkter av kisellegerat elektrostål med ursprung i Amerikas förenta stater, Japan, Folkrepubliken Kina, Rysska federationen och Republiken Korea, EUT L 284, 30.10.2015, s. 130 och följande.

- Råvarupriserna på varmvalsade platta stålprodukter (som krävs för tillverkning av varmvalsade platta stålprodukter) efter undersökningsperioden på unionsmarknaden. I detta avseende hävdade klaganden att ett minimiimportpris som endast baseras på uppgifter från undersökningsperioden var för lågt och skulle därmed vara ineffektivt och olämpligt mot bakgrund att priserna ökade efter undersökningsperioden från de historiskt låga nivåerna som förekom under undersökningsperioden. Dessutom gjorde klaganden gällande att råvarukostnader på marknaden varit märkbart volatila under åren och att råvarupriserna sjönk betydligt under undersökningsperioden ⁽¹⁾. Kommissionen granskade råvaruprisernas volatilitet för tillverkning av varmvalsade platta stålprodukter, särskilt för kokskol och järnmalm. Kommissionen fastställde att särskilt priserna på kokskol hade ökat betydligt efter undersökningsperioden.

(591) Mot bakgrund av detta beräknade kommissionen att tillverkningskostnaden för framställning av varmvalsade platta stålprodukter ökade med 116 euro per ton vid jämförelse av tillverkningskostnaden under undersökningsperioden och tillverkningskostnaden under perioden mars–maj 2017.

- Om den totala ökningen på 116 euro per ton i tillverkningskostnaden helt och hållet skulle hänföras till den totala kostnadsökningen för råvarorna, skulle detta sannolikt leda till överskattning av prisökningen för råvarors andel av den totala ökningen av tillverkningskostnaden. Det är mer sannolikt att även andra tillverkningskostnader (som kostnader för energi och arbetskraft) ökade.
- Om den totala ökningen på 116 euro per ton för tillverkningskostnaden å andra sidan på samma sätt skulle hänföras till samtliga kostnadskomponenter för tillverkningskostnaden, skulle detta innebära att endast 63 euro per ton kunde fördelas på ökningen av kostnaden för råvaror. Detta skulle sannolikt leda till en underskattning av prisökningen för råvarors andel i ökningen av tillverkningskostnaderna eftersom det vanligen antas att ökningen av kostnaderna för råvaror, särskilt för kokskol, har varit den främsta anledningen till ökade tillverkningskostnader efter undersökningsperioden.

Detta innebär att en tillförlitlig siffra som tar hänsyn till den ökade tillverkningskostnaden till följd av prisökningen på råvaror ligger på mellan 63 euro och 116 euro, vilket ger ett ytterligare belopp på 89,50 euro per ton.

(592) Mot bakgrund av denna metod justerades minimiimportpriset baserat på uppgifter från undersökningsperioden med prisökningen för råvaror efter undersökningsperioden och kunde slutligen fastställas till följande nivå:

De berörda länderna	Produktutbud	Minimiimportpriset (euro/ton nettovikt produkt)
Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina	Alla produkttyper	472,27 euro

(593) Klaganden ⁽²⁾ inkom med synpunkter på huruvida åtgärder som minimiimportpriser inte kan betraktas som ett hållbart alternativ i detta ärende:

- För det första skulle minimiimportpriset inte bidra till att uppnå de önskade effekterna eftersom de baseras på de ovanligt låga priserna under undersökningsperioden.
- För det andra förekommer det prisfluktuationer för viktiga råvaror som används vid framställning av varmvalsade platta stålprodukter.
- För det tredje skiljer sig uppgifterna från den aktuella undersökningen betydligt jämfört med tidigare undersökningar (som undersökningen av kornorienterade stålprodukter från Kina, Japan, Korea, Ryssland och Förenta staterna ⁽³⁾), där kommissionen införde minimiimportpriser.
- För det fjärde skulle minimiimportpriset som fastställts enligt priserna under undersökningsperioden inte ge några lättnader för industrin även om marknadspriserna på varmvalsade platta stålprodukter skulle sjunka på nytt.

⁽¹⁾ Inlägga från Eurofer, 30 maj 2017, AD635 – Varmvalsade platta stålprodukter med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland, Serbien och Ukraina (nedan kallade *de fem länderna*) – Eurofers inlägga om lämpliga typer av åtgärder, s. 5.

⁽²⁾ Inlägga från Eurofer, AD635 – Varmvalsade platta stålprodukter med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland, Serbien och Ukraina (nedan kallade *de fem länderna*) – Eurofers inlägga om lämpliga typer av åtgärder.

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1953 av den 29 oktober 2015 om införande av en definitiv antidumpningstull på import av vissa kornorienterade valsade platta produkter av kisellegerat elektrostat med ursprung i Amerikas förenta stater, Japan, Folkrepubliken Kina, Ryska federationen och Republiken Korea (EUT L 284, 30.10.2015, s. 109).

- För det femte visar erfarenheter från tidigare ärenden där minimiimportpriser införts att de är lätta att kringgå eller absorbera.
 - För det sjätte krävs inga minimiimportpriser i detta ärende med hänsyn till den omfattande outnyttjade kapaciteten i unionen.
- (594) Kommissionen avvisade dessa påståenden. Kommissionen noterade att klagandens inlägga baserades på en pressartikel ⁽¹⁾ som inte speglade de faktiska åtgärderna som kommissionen valt ut som lämpliga. Det stämmer att kommissionen inte införde ett minimiimportpris baserat på priser på varmvalsade platta stålprodukter under undersökningsperioden vilket klaganden beskrivit, utan däremot en värdetull som begränsas av minimiimportpriset som beaktar prisökningen på råvaror efter undersökningsperioden. Kommissionen tillhandahåller särskilt följande observationer som svar på klagandens olika påståenden som anges i skäl (593):
- För det första innebär en tull som värdetull begränsad med ett effektivt minimiimportpris att unionstillverkarna kan återhämta sig från effekterna av skadevällande dumpning samtidigt som det blir ett skyddsnät för dem.
 - För det andra bekräftade kommissionen att det förekommer fluktuationer i priserna på viktiga råvaror som används vid framställning av varmvalsade platta stålprodukter och beaktade därför prisökningen på råvaror efter undersökningsperioden vid beräkning av minimiimportpriset.
 - För det tredje noterade kommissionen att uppgifterna i den aktuella undersökningen inte skiljer sig så mycket från tidigare undersökningar (som undersökningen av kornorienterade stålprodukter från Kina, Japan, Korea, Ryssland och Förenta staterna ⁽²⁾). Båda dessa ärenden har kännetecknats av betydande prisökningar på den berörda produkten och den likadana produkten efter undersökningsperioden.
 - För det fjärde, när det gäller synpunkten om att minimiimportpriser som fastställts med priserna från undersökningsperioden inte kommer att underlätta för industrin om marknadspriserna på varmvalsade platta stålprodukter sjunker på nytt, upprepade kommissionen att om priserna sjunker under minimiimportpriset kommer värdetullen att öka (upp till minimiimportprisenivån).
 - För det femte bekräftade kommissionen att det finns en viss risk för absorbering eller kringgående. För att minska risken för kringgående ska därför exporterande tillverkare som vill använda minimiimportpriset kunna visa upp en giltig handelsfaktura för tullmyndigheten i medlemsstaterna. Fakturan ska överensstämma med de krav som anges i bilaga I i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura ska omfattas av värdetull för antidumpning för den berörda exporterande tillverkaren i enlighet med artikel 1 i denna förordning.
 - För det sjätte påminde kommissionen om att åtgärdernas form har ändrats i enlighet med unionens intresse, för att skapa balans mellan unionstillverkarnas intresse och användarnas intresse i detta särskilda ärende.
- (595) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter inkom följande synpunkter från de berörda parterna om den metod som använts för att fastställa minimiimportpriset och dess nivå.
- (596) Klaganden gjorde gällande att en tull som baseras på ett minimiimportpris inte är lämplig av följande skäl:
- För det första skulle ett sådant minimiimportpris definiera ett referenspris på marknaden och därmed snedvrider marknadsmekanismerna.
 - För det andra utgör råvarorna mer än 50 % av marknaden för varmvalsade platta stålprodukter och är mycket volatila. Ett minimiimportpris är inte lämpligt på en sådan marknad.
 - För det tredje skulle ett minimiimportpris uppmuntra till export av produkter med ett högre mervärde.
 - För det fjärde skulle en sådan begränsad tull uppmuntra till import på nivåer under minimiimportpriset vilket därmed skulle gynna de exporterande tillverkarna som dumpat eller underskridit priserna mest.
 - För det femte kan minimiimportpriser inte förhindra skadevällande dumpning.
 - För det sjätte påverkar minimiimportpriset även parallellärendet mot kinesiska varmvalsade platta stålprodukter.

⁽¹⁾ Mlex pressrapport: Lägsta pris på varmvalsat stål som ses som en medelväg för EU:s dumpningsproblem, 24 maj 2017

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1953 av den 29 oktober 2015 om införande av en definitiv antidumpningstull på import av vissa kornorienterade valsade platta produkter av kisellegerat elektrostål med ursprung i Amerikas förenta stater, Japan, Folkrepubliken Kina, Ryska federationen och Republiken Korea (EUT L 284, 30.10.2015, s. 109).

(597) Kommissionen avvisade dessa argument:

- För det första påminde kommissionen om vad som redan nämnts i skäl (594) att man inte infört ett minimiimportpris baserat på priserna för varmvalsade platta stålprodukter under undersökningsperioden, utan en värdetull som begränsas av minimiimportpriset. Minimiimportpriset beaktar även de ökade priserna på råvaror efter undersökningsperioden. Kommissionen angav inte något referenspris på marknaden som snedvrider konkurrensen av följande skäl: Införandet av en värdetull med begränsning av minimiimportpriset var inte avsett att fixera priserna på särskilda nivåer, utan snarare, vilket anges i skäl (546), att avlägsna effekterna av skadevällande dumpning och skydda användare från negativa effekter på grund av otillbörliga prisökningar efter undersökningsperioden. Dessutom är minimiimportpriset inget lägsta pris, så exporterande tillverkare kan, om de så önskar, fortfarande sälja till priser under eller över minimiimportpriset. Unionstillverkare, exporterande tillverkare och unionstillverkare kan alltså fortfarande priskonkurrera med varandra, oberoende av det fastställda minimiimportpriset.
- För det andra bekräftade kommissionen att råvaror står för mer än hälften av kostnaden för varmvalsade platta stålprodukter (se skäl (384)) och att det förekommer prisfluktuationer för viktiga råvaror som används vid framställningen av varmvalsade platta stålprodukter. Av denna särskilda anledning, som anges i skäl (590), beaktade kommissionen prisökningen på råvaror efter undersökningsperioden vid beräkningen av minimiimportpriset.
- För det tredje skulle olika minimiimportpriser för olika produkttyper innebära mer än 1 000 olika nivåer vilket skulle vara omöjligt att tillämpa.
- För det fjärde måste alla exporterande tillverkare betala sin egen värdetull när priset understiger minimiimportpriset, vilket begränsar fortsatt dumpningsverksamhet.
- För det femte fastställs minimiimportpriset till en prisnivå som klart överstiger samtliga exporterande tillverkares priser under undersökningsperioden, som alla låg under 400 euro per ton.
- För det sjätte bekräftade kommissionen i skäl (324) att den aktuella undersökningen omfattar exakt samma berörda produkt och likadana produkt som vid de kinesiska undersökningarna. Såsom anges mer i detalj i skäl (325) omfattar den aktuella undersökningen och de kinesiska undersökningarna inte samma perioder för undersökning av trender för skador och orsakssamband. Även om det finns en sex månader lång överlappning mellan undersökningsperioderna för de två undersökningarna (perioden 1 juli 2015–31 december 2015), grundades fastställandet av dumpning och skada på en undersökningsperiod och en skadeundersökningsperiod som skilde sig åt mellan den nu aktuella undersökningen gällande Kina och undersökningen avseende de fem länderna, och som redan fastställts i enlighet med de relevanta bestämmelserna i grundförordningen och meddelats i tillkännagivandet om inledande. Kommissionen använde inte en dubbel standard eftersom de båda undersökningarna var av så olika karaktär.

(598) Klaganden gjorde också gällande att ett minimiimportpris skulle strida mot EU:s och WTO:s princip att antidumpningstullar ska införas på landsspecifika grunder och, där så är möjligt, på exportörspecifika grunder.

(599) Vad gäller påståendet att inga individuella tullar tillämpas på varje exporterande tillverkare, hänvisas till skäl (585) och (586) som beskriver den metod enligt vilken individuella tullar tillämpas om värdetull ska betalas. Kommissionen hade följaktligen enligt artikel 6.10 i WTO:s antidumpningsavtal fastställt en individuell marginal för varje känd exporterande tillverkare av den undersökta produkten.

(600) Den ryska exporterande tillverkaren PAO Severstal begärde följande:

- Det specifika minimiimportpriset för det enskilda företaget ska fastställas och tillämpas som en antidumpningsåtgärd, baserat på det icke-dumpade exportpriset från den aktuella undersökningen.
- Om kommissionen skulle bibehålla sin metod för ett minimiimportpris för samtliga exporterande tillverkare skulle det alternativt kunna finnas en prisskillnad mellan produkttyperna av varmvalsade platta stålprodukter beroende på om det är ringar eller rullar eller inte. Det påstods att produkttyperna av varmvalsade platta stålprodukter som inte är ringar eller rullar är minst 15 euro dyrare per ton på grund av ytterligare bearbetningskostnader för skärningsprocesserna. Tillverkaren bad därför kommissionen att räkna om de två olika minimiimportpriserna (ett för produkttyperna i ringar eller rullar, och ett för produkttyper som inte är i ringar eller rullar).

(601) Kommissionen avvisade den ryska exporterande tillverkarens båda påståenden.

- Kommissionen höll fast vid att metoden som använts är giltig. I detta avseende hänvisade kommissionen till det faktum att denna metod, inklusive sammanslagningen av olika exporterande tillverkare, exempelvis redan användes i andra nyligen genomförda undersökningar, som undersökningen om kornorienterade stålprodukter från Kina, Japan, Korea, Ryssland och Förenta staterna (¹). Om ett enskilt företags specifika minimiimportpris skulle behöva beräknas skulle detta innebära att minst åtta olika minimiimportpriser behöver räknas om på nytt. Detta skulle leda till att den administrativa bördan multipliceras, särskilt för tullmyndigheterna.
- Oavsett om den berörda produkten består av ringar eller rullar eller ej ska varje exporterande tillverkare betala sin egen värdetull när priset (dvs. priset för den berörda produkten oavsett om den består av ringar eller rullar eller ej) är lägre än minimiimportpriset, även om kommissionen bekräftade att denna värdetull då skulle begränsas av minimiimportpriset. Minimiumportpriset som sådant baseras på en blandning av olika produkttyper, oavsett om de exempelvis är hela eller kapade.

(602) Den ukrainska exporterande tillverkaren Metinvest välkomnade kommissionens beslut att begränsa antidumpningstullen till minimiimportprisinivå, som en åtgärd som inte snedvrider handeln lika mycket som antidumpningsvärdetullar. Tillverkaren gjorde emellertid gällande att det minimiimportpris som beräknats av kommissionen var alldeles för högt av följande skäl: Kommissionen överskattade prisökningen på råvaror, eftersom den beaktade beräkningarna under perioden mars–maj 2017 som kännetecknades av betydande prisfluktuationer, särskilt när det gällde kokskol. Den ukrainska exporterande tillverkaren Metinvests egen metod gjorde gällande att ett maxvärde för nästa steg i justeringen av minimiimportpriset motsvarande en förändring av priserna på viktiga råvaror mellan undersökningsperioden och tiden efter undersökningsperioden (1 juli 2016–31 mars 2017) är 58 euro per ton och inte 89,5 euro per ton. Därför bad tillverkaren kommissionen att räkna om minimiimportpriset.

(603) Kommissionen avvisade Metinvests begäran av följande skäl: För det första behövde kommissionen beräkna ett minimiimportpris med beaktande av att priserna på råvaror för framställning av varmvalsade platta stålprodukter kännetecknas av sin volatilitet och till och med skulle kunna bli ännu högre än prisnivåerna under perioden mars–maj 2017 på ett sådant sätt att man samtidigt kunde undvika effekten av den skadevällande dumpningen och skydda användare från möjliga negativa effekter på grund av otillbörliga prisökningar efter undersökningsperioden. För det andra har metoden som användes av Metinvest och som ledde till en prisförändring på viktiga råvaror (järnmalm och kokskol) fördelen av att vara enkel, men den tar dock inte hänsyn till andra råvaror som används vid framställningen av varmvalsade platta stålprodukter t.ex. skrot. Dessutom använder vissa mer eller mindre skrot (eller annan råvara) vilket skulle vara svårt att kvantifiera på ett korrekt sätt. Kommissionen skulle i sådana fall få en svår uppgift för att fastställa en genomsnittlig andel av samtliga råvaror som krävs för att framställa ett ton varmvalsade platta stålprodukter över hela världen.

(604) Den ryska exporterande tillverkaren NLMK kommenterade att kommissionen misslyckats med att på ett korrekt sätt offentliggöra fastställandet av minimiimportpriset för varje exporterande tillverkare, särskilt transportkostnaderna. Dessutom var omfattningen av den justering för "transport" i normalvärdet för att fastställa NLMK:s företagsspecifika minimiimportpris som sedan lades ihop med övriga värden inte tydlig och kunde även omfatta andra kostnader som inte skulle räknas in.

(605) Kommissionen förtydligade att transportkostnaderna som lades till normalvärdet för att komma fram till ett cifpris vid unionens gräns för NLMK (och för övriga exporterande tillverkare) var de som NLMK rapporterat om och som kontrollerats vid undersökningen på plats. Detta faktum stöds även av att NLMK:s beräkning för att komma fram till ett cifpris mot bakgrund av tillverkarens egna transportkostnader liknar kommissionens beräkningar. Kommissionen gjorde därför ingen artificiell höjning av det fastställda minimiimportpriset varken för NLMK, eller för andra exporterande tillverkare.

(606) Den brasilianska exporterande tillverkaren CSN och det närstående företaget Lusosider välkomnade kommissionens förslag till ett minimiimportpris för att kunna uppnå balans mellan användarnas intressen och unionsindustrins intressen. De hävdade emellertid att importen som gjorts av ArcelorMittal Group från dess brasilianska dotterbolag skulle exkluderas i steg 1 av beräkningarna. Dessutom ansåg de att kommissionen skulle minimera den artificiella effekten av exceptionella prisökningar på råvaror vid beräkningen av minimiimportpriset antingen genom att begränsa ovanliga fluktuationer mot bakgrund av uppgifter om historiska prisrörelser, eller

(¹) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1953 av den 29 oktober 2015 om införande av en definitiv antidumpningstull på import av vissa kornorienterade valsade platta produkter av kisellegerat elektrostål med ursprung i Amerikas förenta stater, Japan, Folkrepubliken Kina, Ryska federationen och Republiken Korea (EUT L 284, 30.10.2015). Det bör noteras att man i detta särskilda fall beräknade tre minimiimportpris i stället för ett.

genom att använda den senaste perioden som riktmärke för att beräkna kostnadsökningen. CSN gjorde gällande att maxvärdet för det andra steget i justeringen av minimiimportpriset motsvarande en förändring i de begränsade priserna på viktiga råvaror mellan undersökningsperioden och perioden mars–maj 2017 är 68,82 euro per ton och inte 89,5 euro per ton. Om en jämförelse skulle göras mellan den genomsnittliga kostnaden för råvaror mellan undersökningsperioden och perioden juni–juli 2017 kan förändringen inte överstiga 71,62 euro per ton. Därför bad tillverkaren kommissionen att räkna om minimiimportpriset.

- (607) Den brasilianska exporterande tillverkarens påståenden avvisades. För det första dumpades importen från ArcelorMittal i Brasilien på unionsmarknaden vilket skapade en liknande situation som för de andra exporterande tillverkarna och den bör därmed bedömas på samma sätt. För det andra påpekade kommissionen att ett minimiimportpris skulle beräknas på ett sådant sätt att det samtidigt undanröjde effekterna av den skadevällande dumpningen och för att skydda användare från eventuella skadliga effekter på grund av otillbörliga prisökningar efter undersökningsperioden.
- (608) Konsortiet ansåg att metoden som kommissionen använde bör ses över, även med beaktande av pristopparna på råvaror under perioden mars–maj 2017, och att priset ska beräknas med en annan metod. Kommissionen ansåg att den metod som använts är giltig. Även om det skulle vara så att det förekom pristoppar på råvaror under perioden mars–maj 2017 noterade kommissionen också, såsom anges i skäl (591), att den beräknade ökningen på 116 euro per ton för tillverkningskostnader inte till fullo kunde motiveras i den totala kostnadsökningen för råvaror.
- (609) Dessutom bad konsortiet kommissionen att ange ett minimiimportpris på nivån 420–430 euro per ton baserat på sin egen metod. Metoden baserades på konstruerade priser under en längre period (sedan 2013) och på grundval av uppgifter från flera olika källor och vissa antaganden som att unionsindustrin säljer varor till ett högt pris på 25–30 euro per ton. I detta avseende noterade kommissionen att metoden varken beaktade de exporterande tillverkarnas eller unionstillverkarnas kostnader och priser under undersökningsperioden eller dumpnings- och skademarginalerna som påträffats i undersökningen. Det föreslagna minimiimportpriset uppfyller därför inte kraven i artikel 9.4 i grundförordningen.
- (610) Såsom anges i skäl (36), lyfte den iranska exporterande tillverkaren frågan om ett skrivfel i dumpningsberäkningen när denne hördes den 3 augusti. Den exporterande tillverkaren förklarade att vissa värden avrundats felaktigt, troligen på grund av dess längd.
- (611) Kommissionen analyserade detta påstående och drog slutsatsen att det hade funnits ett skrivfel i den iranska exporterande tillverkarens dumpningsberäkning, som korrigerades. Dumpningsberäkningen och minimiimportpriset fick räknas om, varvid resultat blev det följande: den justerade dumpningsmarginalen och antidumpingstullsatsen för Mobarakeh Steel Company uppgick till 17,9 % och därmed uppgår det justerade minimiimportpriset till 468,49 euro per ton inklusive justering för ökningen av råvarupriset.
- (612) Alla parter informerades om denna justering genom ett ytterligare slutligt utlämnande av uppgifter den 4 augusti 2017 och ombads att inkomma med synpunkter.
- (613) Om marknadsförhållandena förändras, innehåller grundförordningen flera alternativ. Om förändringarna är bestående kan en översyn av behovet av fortsatta åtgärder kan begäras enligt artikel 11.3 i grundförordningen. Kommissionen kommer att så snart som möjligt bedöma uppgifterna i en korrekt motiverad begäran för att kunna bibehålla en balanserad skyddsnivå mot skadevällande dumpning.
- (614) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade klaganden att åtgärdens form i praktiken skulle göra det omöjligt att genomföra en sådan översyn. Dessutom skulle resultaten av översynen, även om det genomfördes en mellanliggande översyn, genomföras för sent för att gagna unionsindustrin.
- (615) Kommissionen noterade att en sådan mellanliggande översyn kan genomföras så snart som möjligt och vanligen inom ett års tid.
- (616) De individuella företagsspecifika antidumpningsåtgärder som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De avspeglar därför den situation för företagen som konstaterades föreligga enligt undersökningen. Dessa åtgärder är således endast tillämpliga på import av den berörda produkten med

ursprung i det berörda landet som är producerad av de rättssubjekt som nämns. Import av den berörda produkten som producerats av ett annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del, samt närstående enheter till de uttryckligen nämnda företagen, ska omfattas av de åtgärder som är tillämpliga för alla övriga företag. De bör inte omfattas av någon av de individuella antidumpningsåtgärderna.

- (617) Ett företag får begära att dessa individuella antidumpningsåtgärder tillämpas om det ändrar namnet på enheten eller inrättar en ny tillverknings- eller försäljningsenhet. Denna begäran ska ställas till kommissionen ⁽¹⁾. Begäran ska innehålla all relevant information, inklusive följande: ändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning och exportförsäljning som hänger samman med exempelvis namnändringen eller ändringen av tillverknings- eller försäljningsenheterna. Kommissionen kommer att uppdatera förteckningen över företag med individuella antidumpningsåtgärder om detta är befogat.
- (618) För att minimera risken för ett kringgående anses det i detta fall krävas särskilda åtgärder för att säkerställa en korrekt tillämpning av antidumpningsåtgärderna. De särskilda åtgärderna inkluderar följande: uppvisande för medlemsstaternas tullmyndigheter av en giltig faktura och en giltig försäkran som uppfyller de krav som anges i artiklarna i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura och en försäkran på heder och samvete bör genomföras i enlighet med värdetullsats som gäller för samtliga övriga företag.
- (619) Om det sker en förändring i handelsmönstret på grund av införandet av åtgärder enligt artikel 13.1 i grundförordningen, får en undersökning beträffande kringgående inledas och, om villkoren för detta är uppfyllda, får en värdetull åläggas.
- (620) Dessutom, i syfte att på bästa sätt undvika att åtgärderna absorberas, i synnerhet mellan närstående företag, kommer kommissionen omedelbart att inleda en översyn i enlighet med artikel 12.1 i grundförordningen och kan komma att låta registrera import i enlighet med artikel 14.5 i grundförordningen, om det framläggs bevisning för sådant beteende.
- (621) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheterna och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att rekommendera införande av slutgiltiga antidumpningstullar. De gavs även möjlighet att inom en viss tid efter detta meddelande av uppgifter inkomma med synpunkter. De andra parternas skriftliga synpunkter togs i beaktande, men var inte av sådan karaktär att slutsatserna behövde ändras.

8. RETROAKTIVT INFÖRANDE AV ANTIDUMPNINGSTULLAR

- (622) Såsom anges i skäl (20) ovan fastställde kommissionen att import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål från Brasilien och Ryssland ska registreras från och med den 7 januari 2017 efter klagandens begäran.
- (623) I enlighet med artikel 10.4 i grundförordningen kan tullar tillämpas retroaktivt på "[p]rodukter som införts för konsumtion högst 90 dagar före den dag då de provisoriska åtgärderna började tillämpas". Kommissionen noterar att inga provisoriska åtgärder infördes i detta ärende.
- (624) På denna grundval anser kommissionen att ett av de rättsliga villkoren i artikel 10.4 i grundförordningen inte är uppfyllt och att tullarna inte bör tas ut retroaktivt på den registrerade importen.

9. Omprövningskommittén och åtgärdens form

- (625) Av de skäl som anges i avsnitten 6 och 7 meddelade kommissionen sin avsikt att införa åtgärder i form av värdetullar som begränsas av ett minimiimportpris.
- (626) Den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i grundförordningen avgav ett negativt yttrande om utkastet till kommissionens genomförandeförordning och en kvalificerad majoritet av ledamöterna i kommittén röstade emot det. Kommissionen kunde därför inte införa åtgärden i den form som ursprungligen avsågs.
- (627) I enlighet med artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽²⁾ (förordningen om kommittéförfarandet) lade kommissionen fram samma utkast till tillämpningsförfordning inför omprövningskommittén för ytterligare överläggningar.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, 1049 Bryssel, Belgien.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13

- (628) Under omprövningskommitténs möte diskuterades olika möjliga ändringar. Ordföranden i omprövningskommittén drog slutsatsen att en ändring av åtgärdens form, från en värdetull som begränsas av ett minimiimportpris till tullar som uttrycks som ett fast belopp per ton, hade största möjliga stöd i omprövningskommittén.
- (629) Kommissionen ändrade därefter åtgärdens form och meddelade berörda parter åtgärdens ändrade form.
- (630) Enligt unionens domstolars rättspraxis får kommissionen besluta att införa åtgärder i olika former, bland annat i form av företagsspecifika fasta belopp per ton. Vid beslut om åtgärdernas form måste kommissionen göra en avvägning mellan de olika intressen som står på spel, däribland användarnas och konsumenternas intressen.
- (631) Kommissionen erinrade om att den därför hade stort utrymme för egen bedömning av hur avvägningen mellan de konkurrerande intressena bör göras, och detta kan återspeglas i valet av åtgärdens form. Den upprepade att införandet av värdetullar riskerar att tynga användarna oproportionerligt, särskilt när priserna på varmvalsade platta stålprodukter riskerar att öka.
- (632) Kommissionens slutsats var att den lämpliga avvägningen skilde sig från den inledande analysen. Kommissionen ansåg att en åtgärd i form av ett företagsspecifikt fast belopp per ton mer precist återspeglade den skada som vållas av varje exporterande tillverkare som konstaterats bedriva dumpning. Dessutom säkerställer den att tullen helt undanröjer skadan. Slutligen garanterar den bättre stabilitet och förutsägbarhet för användare och konsument, eftersom det förblir fast över tiden.
- (633) Kommissionen ansåg att företagsspecifika fasta tullar per ton tar större hänsyn till användarnas behov i den specifika situation som råder i föreliggande fall än värdetullar, eftersom de säkerställer att till och med om världsmarknadspriserna avsevärt skulle öka efter undersökningsperioden, skulle de inte tynga användarna på ett oproportionerligt sätt.
- (634) Därför ansåg kommissionen det vara lämpligt att införa ett fast belopp per ton. Till skillnad från värdetullar som begränsas av ett minimiimportpris ger denna typ av åtgärd ett omedelbart skydd för unionsindustrin mot skadevällande dumpning på en fast tullnivå, men utan att importörer och användare kan tvingas att betala högre tullar i framtiden. Detta uppnår följaktligen den intresseavvägning som behövs i föreliggande undersökning.
- (635) Den fasta tullsatsen per ton grundar sig på en nivå som motsvarar den dumpnings- eller skademarginal som under undersökningsperioden faststälts för varje samarbetsvillig exporterande tillverkare av den berörda produkten, beroende på vilken av dem som konstaterades vara lägre, i enlighet med artikel 9.4 andra stycket i grundförordningen.
- (636) Kommissionen fastställde den specifika tullen genom att dividera det lägre av de belopp för dumpnings- eller skademarginalen som beräknats för varje berörd exporterande tillverkare med den totala exporten per ton av den berörda produkten under undersökningsperioden. I tabellen nedan visas de tillämpliga satserna för den slutgiltiga antidumpningstullen, vilka grundar sig på de värdetullar som anges i tabellen i skäl (583).

Land	Företag	Slutgiltig tullsats – euro per ton netto
Brasilien	ArcelorMittal Brasil SA	54,5
	Aperam Inox América do Sul SA.	54,5
	Companhia Siderúrgica Nacional	53,4
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais SA (USIMINAS)	63,0
	Gerdau Açominas SA.	55,8

Land	Företag	Slutgiltig tullsats – euro per ton netto
Iran	Mobarakeh Steel Company	58,0
Ryssland	Novolipetsk Steel	53,3
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	96,5
	PAO Severstal	17,6
Ukraina	Metinvest Group	60,5

- (637) Efter det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter den 22 september 2017 hävdade den iranska exporterande tillverkaren att kommissionen gjort ett sifferfel i beräkningen av dess totala export av den berörda produkten under undersökningsperioden.
- (638) Efter att ha analyserat detta påstående godtog kommissionen det. Det reviderade fasta beloppet per ton för Mobarakeh Steel Company (och alla övriga företag) i Iran uppgår därför till 57,5 euro per ton netto.
- (639) Den iranska exporterande tillverkaren, den brasilianska exporterande tillverkaren CSN, understödd av sitt närstående företag Lusosider, den brasilianska exporterande tillverkaren Usiminas och den ukrainska exporterande tillverkaren Metinvest lämnade prisåtaganden. Den ryska exporterande tillverkaren NLMK hade redan lämnat ett prisåtagande till kommissionen den 13 februari 2017.
- (640) Elva andra berörda parter (sju exporterande tillverkare, en närstående användare till en av de exporterande tillverkarna, klaganden, konsortiet och Brasiliens EU-beskickning) lade den 26 september 2017 fram följande kommentarer.
- (641) Den brasilianska exporterande tillverkaren CSN påpekade att en sådan ändring av åtgärdens form utgör ett mycket allvarligt hot mot överlevnaden för dess närstående företag Lusosider. Denna exporterande tillverkare gjorde dessutom gällande att åtgärdens form inte uppnår en lämplig avvägning mellan unionsindustrins intressen å ena sidan och Lusosiders och övriga användares å andra sidan. Dessutom hävdade CSN att det, bakom åtgärdens ändrade form, finns en obestridlig ändring i sak. Lusosider och många andra användare skulle stå oförberedda för de effekterna som uppkommer genom denna ändring. CSN:s närstående företag Lusosider kommenterade vidare att en sådan genomgripande ändring av åtgärdens form skulle tvinga det att flytta sin produktion av galvaniserat stål utanför unionen. Dessutom påstod Lusosider att det skulle vara tvunget att överge sitt investeringsprojekt på 70 miljoner euro för att möjliggöra produktion av ytterligare 300 000 ton per år i Portugal. Lusosider hävdade att byggmarknaden på Iberiska halvön i framtiden följaktligen skulle sakna tillräcklig försörjning av råvaror, vilket styrktes med ytterligare uppgifter om marknadsutvecklingen på Iberiska halvön.
- (642) Den brasilianska exporterande tillverkaren Usiminas hävdade att dess rätt till försvar hade kränkts eftersom en frist på 1½ arbetsdag är för kort för att sätta samman en meningsfull inlägga. Denna exporterande tillverkare uppmanade också kommissionen att fortsätta med sitt tidigare förslag om att införa en värdetull som begränsas av ett minimiimportpris. Dessutom hävdade Usiminas att nivån för skademarginalen blir mycket hög till följd av ändringen av åtgärden. Företaget upprepade därför att den kostnad efter import som tillämpades av kommissionen var för låg och att det använda vinstmålet var orimligt högt och uppblåst på ett olagligt sätt. Usiminas upprepade också sin tidigare kommentar om att import från Brasilien, som påstods ha vållat väsentlig skada, ligger under miniminivån, om man räknar bort importen från den brasilianska exporterande tillverkare som är närstående en unionstillverkare, ArcelorMittal. Därefter påpekade företaget åter att det ansåg att kommissionen inte hade valt ett lämpligt vinstmål. Dessutom påpekade Usiminas ånyo att kommissionens slutsats om att unionsindustrin led väsentlig skada under undersökningsperioden inte verkade stämma överens med resultaten i antidumpningsförfarandet i fråga om varmvalsade platta stålprodukter med ursprung i Kina, och att det endast förelåg risk för väsentlig skada under perioden 1 januari 2015–31 december 2015. Företaget hävdade även att en rent matematisk skillnad mellan de berörda ländernas importpriser och EU:s inhemska pris inte uppfyller grundförordningens krav på korrekt prisseffektanalys.

- (643) Den i urvalet ej ingående samarbetsvilliga brasilianska exporterande tillverkaren Gerdau påpekade att åtgärden i den form som ursprungligen planerats (värdetullar som begränsas av ett minimiimportpris) hade stöd av många medlemsstater. Den ansåg att kommissionens ursprungliga avsikt fortfarande är det mest ändamålsenliga sättet att hantera denna fråga.
- (644) Den ukrainska exporterande tillverkaren Metinvest hävdade att det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter inte stöddes av välgrundade fakta och rättsliga motivering och åsidosatte dess rätt till försvar. Vidare påstod Metinvest att kommissionen inte beaktat en rad viktiga rättsliga anspråk och argument som avsevärt skulle ha minskat dess dumpningsmarginal. Företaget hävdade också att den föreslagna nivån på det fasta beloppet är prohibitiv, diskriminerande och oproportionerlig i ljuset av dagens höga marknadspriser och kraftigt ökade import från andra länder. Åtgärdernas varaktighet bör begränsas till två år. Slutligen påpekade Metinvest att kommissionen bör försöka finna konstruktiva lösningar för importen från Ukraina i enlighet med bestämmelserna i associeringsavtalet mellan EU och Ukraina och att företräde därmed bör ges åt prisåtaganden, som exempelvis det åtagande som företaget hade erbjudit.
- (645) Den ryska exporterande tillverkaren NLMK ansåg att kommissionen borde ha använt det cif-värde som motsvarar Novex (NLMK:s interna exportavdelningsföretag) fakturerade värde samt att kommissionens justering på grundval av artikel 2.10 i) i grundförordningen vid beräkningen av den specifika tullen inte var motiverad. Den hänvisade också till sitt erbjudande om prisåtagande och klagade över att något svar ännu inte hade erhållits.
- (646) Den ryska exporterande tillverkaren Severstal hävdade att ändringen av åtgärdens form efter utlämnandedokumentet utgjorde en kränkning av EU:s allmänna principer om skydd för berättigade förväntningar och god förvaltningssed. Företaget föreslog att den nya formen av åtgärder bör tillämpas efter en rimlig tidsfrist på en månad.
- (647) Den ryska exporterande tillverkaren MMK kommenterade att den inte höll med om att den reviderad form av åtgärden som valts bättre skulle ta hänsyn till användarnas behov och uppnå en bättre avvägning mellan olika intressen.
- (648) Konsortiet hävdade att en sådan ändring av åtgärdens form utgör ett oroande scenario för oberoende användare. Det påstod vidare att åtgärdens form inte uppnår en lämplig avvägning mellan å ena sidan unionsindustrins intresse och å andra sidan importörernas och användarnas intresse. Dessutom hävdade det att det, bakom åtgärdens ändrade form, finns en obestridlig ändring i sak. Åtgärderna skulle leda till en betydande ökning av inköpspriset för användare, vilket skulle försätta dem i en ofördelaktig konkurrenssituation i förhållande till unionstillverkarna. Det begärde därför att kommissionen skulle ompröva sin ståndpunkt och vidhålla sitt ursprungliga förslag att begränsa värdetullarna med ett minimiimportpris.
- (649) Både konsortiet och den ryska exporterande tillverkaren MMK uppmanade kommissionen att analysera effekterna på analysen av unionens intresse av det nyligen undertecknade samförståndsavtalet mellan Tata Steel och ThyssenKrupp om sammanslagning av deras verksamheter i Europa, och Arcelor Mittals nyligen skedda förvärv av Ilva.
- (650) Klaganden påpekade att den fortsatt inte alls höll med om den bedömning av unionens intresse som låg till grund för kommissionens beslut att inte införa värdetullar. Den upprepade i detta sammanhang sitt påstående att kommissionen fortsatt förbigick det rättsliga test som fastställs i artikel 21.1 i grundförordningen. Klaganden påpekade också att tullsatsen per ton hade fastställts på basis av de historiskt låga prisnivåer som rådde under undersökningsperioden, vilket innebär att den inte skulle räcka till för att undanröja samma skadevällande dumpningsmarginaler i dag. I synnerhet framhöll klaganden att beräkningen av den fasta tullen inte tog hänsyn till prisutvecklingen efter undersökningsperioden. Denne hävdade vidare att det inte är lämpligt att införa fasta tullar i den aktuella undersökningen på grund av det stora antalet produkttyper och hänvisade därvid till kommissionens ståndpunkt i genomförandeförordning (EU) 2016/387 om duktigt gjutjärn från Indien (skäl 386). Dessutom upprepade klaganden sitt tidigare påstående att kommissionen måste ta hänsyn till resultaten från den ekonomiska konsultbyrån, BKP, som lade fram en ekonomisk studie den 12 juni 2017 och en uppföljningsrapport den 24 juli 2017. Enligt Eurofer ger dessa tydliga belägg för att tullarnas effekter på användarna skulle vara minimala. Slutligen menade klaganden att kommissionen bör ompröva sitt beslut att undanta Serbien från undersökningen med tanke på detta lands ökande marknadsandel efter undersökningsperioden och framtida investeringsplaner.

- (651) Brasiliens EU-beskickning ansåg att åtgärdens ändrade form förefaller ge ett överdrivet skydd till tillverkarna och strida mot några av de viktigaste slutsatserna i utlämnandedokumentet av den 17 juli 2017, i synnerhet vad gäller betydelsen av minimiimportpriset för att begränsa tullarnas verkningar på importörer och användare och därmed säkerställa en avvägning mellan de olika intressena. Den förväntade sig därför att kommissionen skulle återgå till det ursprungliga beslutet om slutgiltiga åtgärder inom ramen för denna undersökning.
- (652) Kommissionen analyserade alla dessa inlagor mycket ingående. Kommissionen sammanförde återkommande teman om hur analysen av unionens intresse hade genomförts och olika berörda parter rätt till försvar i de efterföljande skälen och kommenterande enskilda punkter en efter en.
- (653) Flera berörda parter påstod att ändringen av åtgärdens form inte uppnådde en lämplig avvägning mellan de olika intressena. Medan de exporterande tillverkarna och användarna varnade för en oproportionerlig effekt på användarna vidhöll klaganden sin ståndpunkt att värdetullar skulle behövas. Kommissionen erinrade för det första om sin skyldighet enligt rättspraxis att i sin avvägning ta hänsyn till ärendets rättsliga, ekonomiska och politiska aspekter. I föreliggande ärende gick kommissionens och medlemsstaterna åsikter isär vad gällde den politiska analysen i samband med avvägningen. I en sådan situation föreskriver artikel 6 i förordningen om kommittéförfarandet att ordföranden i omprövningskommittén ska sträva efter att finna en lösning som ger största möjliga stöd i omprövningskommittén. I föreliggande ärende ledde detta till förslaget om införande av fasta tullar.
- (654) Kommissionen vidhöll att införandet av fasta tullar faktiskt utgör en lämplig avvägning mellan de konkurrerande intressena i detta fall, av följande skäl.
- (655) För det första undanröjer fasta tullar helt skadan och skapar ett omedelbart skydd för unionsindustrin. Detta överensstämmer med den politiska bedömningen att ett sådant omedelbart och fullständigt skydd var motiverat, på grundval av överläggningarna i omprövningskommittén. Följaktligen tas vid införande av sådana tullar särskild hänsyn till behovet av att undanröja den snedvridning av handeln som följer av skadevällande dumpning och till behovet av att återställa en effektiv konkurrens på unionsmarknaden, såsom föreskrivs i artikel 21.1 andra meningen i grundförordningen.
- (656) För det andra säkerställer fasta tullar i detta fall bättre stabilitet och förutsägbarhet för användare och konsumenter, eftersom de förblir stabila över tiden. Införandet av denna typ av tullar utesluter således att användare och konsumenter kan tvingas att betala högre tullar om priserna skulle öka ytterligare, vilket tycks vara ett troligt scenario. Det faktum att beräkningen av dessa fasta tullar byggde på de priser som gällde under undersökningsperioden lindrar effekterna av dem, eftersom de har beräknats på grundval av fullständiga och kontrollerade uppgifter vid en tidpunkt när priserna var mycket låga.

Kommissionen har följaktligen inte omprövat sin ståndpunkt genom att återgå till sitt ursprungliga förslag. Den har heller inte förkortat åtgärdernas varaktighet, såsom den ukrainska exporterande tillverkaren begärde, eftersom några särskilda skäl inte förelåg för en avvikelse från den gängse femårsperioden enligt artikel 11.2 i grundförordningen. Det är i synnerhet så att marknaden i detta fall är en marknad för en väl etablerad produkt med ett stabilt regelverk, i motsats till exempelvis marknaden för innovativa produkter med stora och varierande statliga ingripanden, som till exempel solpaneler.

- (657) Priserna skulle kunna öka ytterligare om konsolideringen av unionsindustrin fortsätter och unionsindustrin får större förhandlingskraft. I detta avseende godtog kommissionen synpunkterna om att förvärvet av Ilva genom ett konsortium, där ArcelorMittal är största aktieägare, och avtalet mellan Tata Steel och ThyssenKrupp om upprättandet av ett samriskföretag är relevanta. Detta händelseförlopp pågår fortfarande och måste ännu godkännas av antitrustmyndigheterna. Dess eventuella inverkan på marknaden är således osäker och kommer under alla omständigheter först i framtiden. Kommissionen ansåg därför att detta händelseförlopp inte motiverar någon omkalibrering av de konkurrerande intressena i fråga om föreliggande förordning. Beträffande klagandens påstående att kommissionen hade underlåtit att beakta resultaten från den ekonomiska konsultbyrån, BKP, upprepade kommissionen sina slutsatser i skälen (473) och (474). Denna begäran avvisades därför.
- (658) Beträffande påståendet om det inte är lämpligt att införa fasta tullar i den föreliggande undersökningen med tanke på det stora antalet produkttyper konstaterade kommissionen följande. Den medgav att fasta tullar inte är

idealiskt för icke-homogena produkter. I just denna undersökning skulle, såsom anges i skäl (548), införandet av värdetullar dock ha påverkat användarna oproportionerligt mycket. På det hela taget är införandet av fasta tullar därför att föredra i detta fall. Påståendet avvisas därför.

- (659) Beträffande klagandens kommentar att tullen per ton byggde på de historiskt låga prisnivåer som rådde under undersökningsperioden, erinrade kommissionen om att antidumpningstullarna alltid byggs och beräknas på data för undersökningsperioden, oavsett om de är värderelaterade eller fasta. Att fastställa dumpningsmarginalerna på grundval av de historiskt låga priserna under undersökningsperioden men beräkna tullen på basis av de högre priserna efter undersökningsperioden kan likställas med att plocka russinen ur kakan för att få önskat resultat, vilket inte kan motiveras, eftersom man då skulle använda uppgifter från två olika perioder. I alla händelser var endast uppgifterna för undersökningsperioden fullständiga och kontrollerade. De omständigheter som åberopats av klaganden är inte extraordinära, utan marknadskrafterna normala funktion. Slutligen tog kommissionen vid avvägningen av konkurrerande intressen också hänsyn till att användningen av uppgifter för undersökningsperioden dämpande de fasta tullarnas effekter eftersom de byggde på historiskt låga priser. Önskemålet om att använda uppgifter från efter undersökningsperioden för beräkningen av den fasta tullen avvisades därför med eftertryck.
- (660) Flera berörda parter hävdade att kommissionen hade åsidosatt deras rätt till försvar genom att inte fastställa en meningsfull tidsfrist för synpunkter på det ytterligare utlämnandet av uppgifter. I detta avseende hänvisade kommissionen till artikel 20.5 andra meningen i grundförordningen där det föreskrivs att den får fastställa en kortare tidsfrist än 10 dagar för ytterligare slutligt utlämnande av uppgifter. I föreliggande ärende var kommissionen skyldig att invänta resultatet av överläggningarna i omprövningskommittén, som ägde rum den 22 september. Samma dag sände kommissionen alla berörda parter det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter, som inte var längre än en sida. Parterna underrättades en fredag kväll och hade tid att lämna synpunkter på denna smärre ändring fram till tisdag kl. 14. Parterna hade sammanlagt 3,5 dagar på sig att förbereda sina kommentarer om en mycket begränsad ytterligare text. Med hänsyn till sakens brådskande natur har kommissionen således respekterat de berörda parternas rätt till försvar. I grundförordningen räknas dagarna för utlämnande av uppgifter i kalenderdagar och inte i arbetsdagar, eftersom det i en situation som den som nu är för handen, där alla parter är fullt medvetna om tidsplanen, kan förväntas att berörda parter vidtar nödvändiga åtgärder för att kunna arbeta under ett veckoslut.
- (661) Severstal hävdade att ändringen av åtgärdens form i ett så sent skede av undersökningen åsidosatte den allmänna principen om skydd för berättigade förväntningar och god förvaltningssed. Kommissionen kan inte godta argumentet att ett utlämnandedokument skapar berättigade förväntningar på de slutgiltiga slutsatserna av en undersökning. Syftet med utlämnandet av uppgifter är tvärtom att informera de berörda parterna om kommissionens preliminära undersökningsresultat och ge dem möjlighet att utöva sin rätt till försvar. Av den anledningen anges det uttryckligen i följebrevet till samtliga berörda parter att av utlämnandet av uppgifter inte påverkar något beslut som kommissionen kan komma att fatta, men att om ett sådant beslut fattas på grundval av andra omständigheter och överväganden, så kommer dessa att meddelas företaget snarast möjligt. Detta var vad kommissionen gjorde i samband med det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter som skedde den 22 september 2017. Följaktligen kan en berörd part inte förlita sig på att principen om berättigade förväntningar ger något skydd förrän kommissionen har avslutat översynen, ifall kommissionen väljer att agera inom ramen för de befogenheter den tillerkänns av unionslagstiftaren ⁽¹⁾. Det argumentet måste följaktligen också förkastas.
- (662) Metinvests påstående att åtgärdens föreslagna form är diskriminerande var inte underbyggt. Enbart den omständigheten att import från andra länder ökade efter undersökningsperioden gör inte den föreslagna åtgärden diskriminerande i den mening som avses i artikel 9.5 i grundförordningen. Medan skadevällande dumpning har konstaterats för de fyra aktuella länderna, finns inte några sådana resultat i fråga om import från andra länder. Anledningen till denna olika behandling är därför att behovet av att återupprätta rättvisa konkurrensvillkor på unionsmarknaden avser importen från dessa fyra länder.
- (663) Slutligen upprepade kommissionen att införandet av fasta tullar hade haft största möjliga stöd i omprövningskommittén. Den avvisade därför Gerdaus kommentar om att flera medlemsstater stödde den första åtgärden som oriktigt i sak. I omprövningskommittén stödde endast ett begränsat antal medlemsstater det förslaget.
- (664) Därtill kommer att flera berörda parter ånyo lämnade synpunkter som inte ingick i det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter: Usiminas hänvisade till den använda kostnaden efter import och vinstmålet, miniminivån, prisseffektanalysen, vinstmålet samt påståendet om att resultaten av föreliggande undersökning var

⁽¹⁾ Se dom av den 7 maj 1991, Nakajima All Precision Co. Ltd mot Europeiska gemenskapernas råd, mål C-69/89, ECLI:EU:C:1991:186, punkt 120. Se också det färskaste förslaget till avgörande av generaladvokat Campos Sánchez-Bordona av den 20 juli 2017, Deichmann SE mot Hauptzollamt Duisburg, mål C-256/16, ECLI:EU:C:2017:580, punkt 49.

oförenliga med resultaten i undersökningen rörande Kina. Metinvest gjorde gällande att kommissionen inte hade beaktat en rad viktiga rättsliga anspråk och argument, medan NLMK hävdade att kommissionen felaktigt justerat dess exportpris. Vad gäller dessa påståenden konstaterade kommissionen att de redan hade tagits upp efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. Beträffande påståendena från Usiminas bemöttes dessa vad avser kostnaden efter import i skäl (576), vad avser vinstmålet i skälen (563) till (565), vad avser miniminivån i skälen (252) till (258), vad avser prisseffektanalysen i skäl (273) och slutligen vad avser den bristande överensstämelsen med undersökningen gällande Kina i skälen (330), (331) och (597). När det gäller påståendet från Metinvest och NLMK hänvisade kommissionen till skälen (131) och (132) respektive (127), och konstaterade att justeringen enligt artikel 2.10 i) i grundförordningen logiskt sett även inverkar på beräkningen av den fasta tullen.

- (665) Klaganden upprepade sin åsikt att kommissionen borde ha lämnat ut uppgifter om skademarginalerna för Serbien och nivån på dess prisunderskridande. Klaganden uppmanade också kommissionen att se över sitt beslut att undanta Serbien från undersökningen med tanke på detta lands ökande marknadsandel på unionsmarknaden. Kommissionen medgav att förhørsombudet hade rekommenderat ett utlämnande av uppgifter om skade- och prisunderskridandemarginalerna för bättre förståelse av om villkoren i artikel 3.4 i grundförordningen är uppfyllda. Kommissionen ansåg dock att utlämnandet av uppgifter om skade- och prisunderskridandemarginalerna inte behövdes för att utvärdera dess analys om kumulering (skäl (238)), eftersom alla nödvändiga uppgifter hade lämnats ut i informationsdokumentet. Dess slutsats att den serbiska importvolymen var försumbar grundades på tillgängliga uppgifter om undersökningsperioden i enlighet med artikel 3.4 i grundförordningen. Det var inte motiverat att använda uppgifter för perioden efter undersökningsperioden, eftersom den utveckling som beskrivs i klagomålet inte är extraordinär, utan ligger inom marknadernas normala fluktuationer. Kommissionen kan vidare inte grunda sin skadeanalys på exporterande tillverkares framtida investeringsplaner. Om dessa planer skulle förverkligas och leda till en varaktig förändring i omständigheterna kan klaganden inge ett nytt antidumpningsklagomål.
- (666) Fem exporterande tillverkare erbjöd prisåtaganden den 26 och 27 september 2017. Kommissionen noterade att dessa erbjudanden mottogs långt efter den tidsfrist som föreskrivs i artikel 8 i grundförordningen jämförd med artikel 20 i grundförordningen och som avser det slutliga utlämnandet av uppgifter och inte det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter.
- (667) I artikel 8 i grundförordningen föreskrivs möjligheten att erbjuda (och godta) prisåtaganden i undantagsfall efter fristens utgång.
- (668) Kommissionen kommer att bedöma om dessa omständigheter är uppfyllda och huruvida prisåtagandena kan godtas. Eftersom det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter ägde rum i ett sent skede av undersökningen kunde kommissionen före antagandet av föreliggande förordning inte göra den nödvändiga analysen av om dessa prisåtaganden var godtagbara. Kommissionen kommer därför undantagsvis och med tanke på frågans komplexitet, och framför allt på berörda parter rätt till försvar, i vederbörlig ordning att komplettera sin analys i ett senare skede. Detta förutsätts uttryckligen i artikel 8 i grundförordningen, där en möjlighet föreskrivs att godta prisåtaganden i undantagsfall även efter det att de slutgiltiga åtgärderna införts. Kommissionen kommer i detta sammanhang även att analysera betydelsen av associeringsavtalet mellan EU och Ukraina.
- (669) Beträffande påståendet att kommissionen inte besvarade det erbjudande om prisåtagande som NLMK lämnade till kommissionen den 13 februari 2017 hänvisade kommissionen till artikel 8.1 i grundförordningen, där det föreskrivs att åtaganden endast kan göras sedan det preliminärt har fastställts att dumpning och skada föreligger. I detta särskilda ärende hade något sådant fastställande inte skett i februari 2017. Det prisåtagandet som NLMK erbjöd kommer att analyseras i ett senare skede tillsammans med övriga erbjudanden.
- (670) Med hänvisning till Lusosiders kommentar om att byggmarknaden på Iberiska halvön i framtiden skulle sakna tillräcklig försörjning av råvaror, kommer detta påstående att analyseras i samband med genomgången av CSN/Lusosiders erbjudande om prisåtagande.
- (671) Omprövningskommittén avgav inget yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

(1) En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på import av vissa valsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål, även i ringar eller rullar (inklusive produkter skurna i längder och ”smala band”), inte vidare bearbetade efter varmvalsningen (varmvalsad platta), varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag, med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina.

(2) Den berörda produkten omfattar inte

- produkter av rostfritt stål och kornorienterat kiselelektrostål,
- produkter av verktygsstål och snabbstål,
- produkter, inte i ringar eller rullar, utan reliefmönster, med en tjocklek av mer än 10 mm och en bredd av minst 600 mm, och
- produkter, inte i ringar eller rullar, utan reliefmönster, med en tjocklek av minst 4,75 mm men högst 10 mm och en bredd av minst 2 050 mm.

Den berörda produkten klassificeras för närvarande enligt KN-nummer 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (Taric-nr 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (Taric-nr 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (Taric-nr 7226 19 10 90), 7226 91 91 och 7226 91 99.

(3) Följande slutgiltiga antidumpningstullsats ska tillämpas på den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkats av nedanstående företag:

Land	Företag	Slutgiltig tullsats – euro per ton netto	Taric-tilläggsnummer
Brasilien	ArcelorMittal Brasil SA	54,5	C210
	Aperam Inox América do Sul SA.	54,5	C211
	Companhia Siderúrgica Nacional	53,4	C212
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais SA (USIMINAS)	63,0	C213
	Gerdau Açominas SA.	55,8	C214
Iran	Mobarakeh Steel Company	57,5	C215
	Novolipetsk Steel	53,3	C216
Ryssland	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	96,5	C217
	PAO Severstal	17,6	C218
	Metinvest Group	60,5	C219

(4) De slutgiltiga antidumpningstullsatsen som ska tillämpas på den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkats av något annat företag som inte uttryckligen nämns i punkt 2 ska vara den fasta tullsatsen enligt tabellen nedan.

Företag	Slutgiltig tullsats – euro per ton netto	Taric-tilläggsnummer
Alla övriga brasilianska företag	63,0	C999
Alla övriga iranska företag	57,5	C999
Alla övriga ryska företag	96,5	C999
Alla övriga ukrainska företag	60,5	C999

(5) För de individuellt namngivna tillverkarna – och om varor skadats före övergången till fri omsättning och det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas därför fördelas vid fastställandet av tullvärdet i enlighet med artikel 131.2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 ⁽¹⁾ – ska den slutgiltiga tullsatsen, beräknad på grundval av punkt 2 ovan, minskas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas. Den tull som ska betalas kommer då att utgöra differensen mellan den nedsatta slutgiltiga tullsatsen och det nedsatta nettopriset fritt unionens gräns, före tull.

(6) För alla övriga företag, och om varor skadats före övergången till fri omsättning, och det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas därför fördelas vid fastställandet av tullvärdet i enlighet med artikel 131.2 i rådets förordning (EU) 2015/2447, ska storleken på antidumpningstullsatsen, beräknad på grundval av punkt 3 ovan, minskas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt har betalats eller ska betalas.

(7) Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

(8) Om en exporterande tillverkare från Brasilien lämnar tillräcklig bevisning till kommissionen om att företaget

- inte exporterade den produkt som avses i artikel 1.1 till unionen under undersökningsperioden (1 juli 2015–30 juni 2016),
- inte är närstående någon av de exportörer eller tillverkare i Brasilien som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning, och
- antingen faktiskt har exporterat den berörda produkten till unionen efter undersökningsperiodens utgång eller har åtagit sig en oåterkallelig avtalsenlig förpliktelse om att exportera en betydande mängd till unionen, får tabellen i artikel 1.2 ändras genom att den nya exporterande tillverkaren läggs till de samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet, och således omfattas av den viktade genomsnittliga tullsats som tillämpas på de företag som ingick i urvalet, dvs. 55,8 euro per ton netto.

Artikel 2

Antidumpningsförfarandet för import till unionen av den berörda produkten med ursprung i Serbien avslutas härmed i enlighet med artikel 9.2 i grundförordningen.

Artikel 3

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/5 av den 5 januari 2017 om registrering av import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Ryssland och Brasilien ska upphävas slutgiltigt, utan retroaktivt uttag av tullar.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558)

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 oktober 2017.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande
